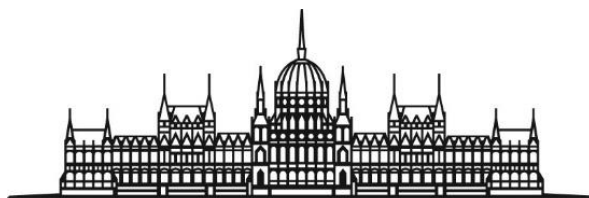

Országgyűlési Napló

Kövér László, Jakab István és dr. Latorcai János
elnöklete alatt

Jegyzők: *Hiszékeny Dezső, Szabó Sándor,*
dr. Szűcs Lajos, dr. Vinnai Győző

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	433
Napirend előtti felszólalások:	
<i>Dr. Keresztes László Lóránt</i> (LMP)	433
<i>Farkas Sándor</i> agrárminisztériumi államtitkár	435
<i>Berki Sándor</i> (Párbeszéd)	437
<i>Kontrát Károly</i> belügyminisztériumi államtitkár	438
<i>Dúró Dóra</i> (Mi Hazánk)	440
<i>Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	441
<i>Kunhalmi Ágnes</i> (MSZP).....	443
<i>Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	445
<i>Gelencsér Ferenc</i> (Momentum)	447
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	449
<i>Jakab Péter</i> (Jobbik).....	451
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	453
<i>Dr. Simicskó István</i> (KDNP)	454
<i>Tállai András</i> pénzügyminisztériumi államtitkár	456
<i>Bánki Erik</i> (Fidesz).....	457
<i>Menczer Tamás</i> külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	459
Napirenden kívüli felszólalók ismertetése:	
<i>Hiszékeny Dezső</i> jegyző	461
Az ülés napirendjének elfogadása	461
Magyarország Alaptörvényének tizedik módosításához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	
<i>Ovádi Péter</i> , a Törvényalkotási bizottság előadója	462
<i>Ritter Imre</i> , a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója	464
Felszólalók:	
<i>Hajnal Miklós</i> (Momentum).....	465
<i>Nacsa Lőrinc</i> (KDNP)	466
A katasztrófavédelemről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXXVIII. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája.....	
<i>Ritter Imre</i> , a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója	467
A veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő szabályozási kérdésekről szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	
<i>Ovádi Péter</i> , a Törvényalkotási bizottság előadója	468
<i>Arató Gergely</i> , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője	471
<i>Szolga József</i> , a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója	472
Felszólalók:	
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik)	474
<i>Szabó Szabolcs</i> (Momentum)	476
<i>Kordás László</i> (DK)	479
<i>Dr. Dávid Ferenc</i> (DK).....	479
<i>Dr. Keresztes László Lóránt</i> (LMP)	481
<i>Dúró Dóra</i> (Mi Hazánk)	483
<i>Nacsa Lőrinc</i> (KDNP)	484
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik)	487
<i>Dr. Keresztes László Lóránt</i> (LMP)	488
<i>Barkóczy Balázs</i> (DK).....	488
<i>Gréczy Zsolt</i> (DK).....	489
<i>Azbej Tristan</i> , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza.....	489

Egyes törvényeknek a Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló törvényhez kapcsolódó módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	493
Ovádi Péter , a Törvényalkotási bizottság előadója	493
Felszólalók:	
Sebők Éva (Momentum).....	494
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	497
Vajda Zoltán (MSZP).....	499
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	501
Nacsa Lőrinc (KDNP).....	503
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	505
Vajda Zoltán (MSZP).....	506
Azbej Tristan , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza.....	507
Napirend utáni felszólalások:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	511
Bencze János (Jobbik)	513
Varju László (DK)	514
Varga Zoltán (DK)	515
Barkóczy Balázs (DK).....	517
Ovádi Péter (Fidesz).....	519
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	520
Sas Zoltán (Jobbik)	522
Dócs Dávid (Mi Hazánk)	523
Dr. Apáti István (Mi Hazánk).....	525
Az ülés bezárása	528

Az ülésen jelen voltak:

AZBEJ TRISTAN, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. ORBÁN BALÁZS államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, BODÓ SÁNDOR innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakának
6. ülésnapja
2022. május 23-án, hétfőn
(13.03 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Jó napot kívánok! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Országgyűlés tavaszi ülészakának 6. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek segítségemre. Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri a munkánkat.

Bejelentem, hogy Sebők Éva momentumos képviselő asszony 2022. május 19-én arról tájékoztattott, hogy a vele szemben fennálló összeférhetlenségi okot 2022. május 19-én megszüntette, így 2022. május 20-ától az Országgyűlés és az Országgyűlési bizottságok ülésén tanácskozási és szavazati jogát gyakorolhatja, indítványt nyújthat be, és javadalmazásra is ettől az időponttól jogosult.

Tájékoztatom önöket, hogy Szabó Rebeka, a Párbeszéd képviselője, 2022. május 20-án bejelentette, hogy a vele szemben fennálló összeférhetlenségi okot 2022. május 23-ai hatállyal szünteti meg, így az Országgyűlés és az országgyűlési bizottságok ülésén tanácskozási és szavazati jogát 2022. május 24-étől gyakorolhatja, indítványt ettől kezdve nyújthat be, és javadalmazásra is ettől az időponttól kezdve jogosult.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Keresztes László Lóránt, az LMP képviselője. Megadom a szót, képviselő úr, parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Három hónapja megállás nélkül ömlik a Sajó folyóba a mérgező bányavíz a Rozsnyói járásban. A szlovák kormány a benuktatás és a tagadás állapotában van. Múlt héten hétfőn én ott jártam a helyszínen, a Rozsnyói járásban, és elmentem a szennyezés forrásához, Alsósajó településre, és megnéztem a folyó állapotát, végigkövettem a folyót egészen a magyar határ irányába. Majd kedden itt önöket is tájékoztattam napirend előtti felszólalásban, illetve múlt héten több alkalommal a Fenntartható fejlődés bizottságában is felvettem ezt a kérdést, beszéltem arról az ökológiai katasztrófáról, ami megvalósul a Sajó vonatkozásában. Ugyanakkor kifejezetten kértem Szijjártó Péter miniszter urat és kértem Nagy István miniszter urat is, hogy mindketten a saját portfóliójuknak megfelelően a leghatározottabb lépéseket tegyék az ügy mielőbbi megoldása érdekében. Azóta, én arról tudom tájékoztatni önöket, tisztelt képviselőtársaim, hogy eltelt egy újabb hét, és semmi nem változott meg, tehát ugyanúgy naponta 2,5 tonnányi szennyező anyag jut a Sajó folyóba.

Múlt héten is jeleztem önöknek, nyoma sincs annak, hogy bármilyen szakember egyáltalán a szennyezés forrása körül megjelenne, ott bármiféle munkát végeznének, vagy akár csak előkészítenének bármit, és az is látható, hogy még csak le sem kerítették a szennyező anyag bejutásának a forrását.

Azt is láthatjuk, hogy a szlovák hatóságok nem hirdettek a helyzethez igazodó veszélyhelyzetet annak érdekében, hogy egyáltalán gyorsabban tudjanak cselekedni.

Mivel nem változott meg semmi az elmúlt egy hétben sem, ezért indokoltnak tartom, hogy ismét beszéljünk erről a kérdéstről itt a magyar Országgyűlés nyilvánossága előtt, hiszen teljesen világos, hogy a közös természeti kincseink védelme közös feladatunk. Ugye, ebben a kérdésben nincsenek ellenzéki, nincsenek kormánypárti politikusok, itt mindannyiunknak határozottan cselekedni kell. Én ezért nem örültem Nagy István miniszter úr minapi facebookos hozzászólásának, amelyben arra utalt, hogy Szlovákia területén ő maga, miniszter úr nem illetékes. Én azt gondolom, hogy egy ilyen kérdésben mindannyian érezzük a saját felelősségünket, és bizony mindannyian illetékesek vagyunk, és cselekednünk is kell annak érdekében, hogy a legfontosabb dolgot megtegyük, tehát a további szennyezés bejutását megakadályozzuk.

Ebben a kérdésben a magyar kormánynak nemcsak erkölcsi, hanem jogi lehetőségei is vannak a lépésekre, és ezekre szeretnék rákérdezni konkrétan, hogy mit tett eddig a kormány. Foglalkozott-e a Sajó ügyével az illetékes határvízi bizottság? Ha napirenden volt az ügy, akkor, kérem, tájékoztassák a közvéleményt abban a tekintetben, hogy milyen lépéseket tudtak tenni, illetve megfogalmazni. Ha nem volt napirenden a kérdés, akkor adjanak magyarázatot, hogy miért nem vette ez a testület napirendjére ezt a rendkívül fontos kérdést.

A határvízi megállapodás alapján milyen, a további szennyezés megakadályozását, illetve a kárelhárítást célzó, sürgető lépéseket tettek? Ezeknek eddig mi lett az eredménye, illetve milyen válasz érkezett rájuk a szlovák felek részéről?

Ha folytatódik a szennyezés, és láthatjuk, hogy ez sajnos egyelőre folytatódik, annak a magyar szakemberek szerint konkrétan milyen hatása lesz a folyó hazai szakaszán, és milyen konkrét kármegelőző intézkedéseket tettek vagy terveznek megtenni a folyó hazai szakaszának védelme érdekében?

Eddig a szakmai álláspontok azt hangsúlyozták, hogy a Sajó mellékvizeinek milyen fontos szerepe van abban, hogy felhígítják ezt a szennyeződést, de nyilvánvaló, hogy konkrétan a szennyező anyag bejutását ez nem akadályozza meg, tehát a szennyező anyagok mennyiségét ez nem változtatja meg. De kérdés, hogy a nyári kisvízes időszakokban miképpen számolnak ezekkel a hatásokkal, tehát a befolyó mellékvizek hatásaival.

Nagy István miniszter úrnak én jeleztem, hogy mi fontosnak tartjuk a kérdést, én magamat illetékesnek éreztem annyira, hogy elmentem a helyszínre. Ezt

kértem Szijjártó miniszter úrtól és Nagy István miniszter úrtól is, hogy a legkeményebb, a leghatározottabb lépéseket tegyék a szlovák hatóságok felé. És azt kérem ebben az irányban is, hogy tájékoztassák a magyar közvéleményt, hiszen ez már rengeteg embert foglalkoztat, hogy milyen mérési eredményeik vannak konkrétan, milyen lépéseket tesznek, milyen előkészítő tevékenységek folynak és fognak megtörténni a következő időben, arra az időszakra vagy arra a helyzetre felkészülve, amikor ezek a konkrét szennyező anyagok már mérhetőek lesznek a folyó hazai szakaszán.

Én nagyon köszönöm innen is mindazoknak a felvidéki civileknek és aktivistáknak a munkát, akik erre a súlyos környezeti katasztrófára felhívták a figyelmet legkorábban, gondolok itt Orosz Örs képviselő úrra, és gondolok dr. Varga Tibor rosznyói sebészorvosra is. Ők a szlovákiai politikai életben egy petíciót is elindítottak, amihez csatlakoztak szlovák környezetvédelmi aktivisták is. Tehát nyilván ez egy közös ügy, közös ügy a szlovák belpolitikában, de közös ügy mindannyiunknak a Kárpát-medencében a természeti kincseink közös megvédése. Ezért kérek mindenkit, hogy ebben tegyük félre a pártpolitikát.

Ugyanakkor én azt kérem a tisztelt kormánytagoktól, azt kérem Magyarország Kormányától, hogy lássák azokat a jogi lehetőségeket, amelyek rendelkezésükre állnak, és éljenek is ezekkel annak érdekében, hogy mielőbb meg lehessen állítani ezt a döbbenetes szennyeződést. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Válaszadásra Farkas államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Sajnos nem első alkalommal tapasztalunk a magyar folyóinkon szennyezést, az elmúlt évtizedekben számtalan alkalommal voltak a hírek tele azokkal a gondolatokkal, hogy akár a Rába habzása vagy majdnem közel azonos időben a Tisza ciánszennyezésének katasztrófája bekövetkezett. Ezek voltak a legfontosabb és hazánk folyóinak vízszennyezésében talán a legfontosabb kérdéskörök, és most ismételtelen egy olyan eset előtt állunk, amikor nem a határunkon belül, hanem a határunkon kívül eső vízgyűjtő területekre koncentrálódik ez a súlyos szennyezés.

Ahogy említettem, ezek a szennyezések általában nem szoktak helyben maradni, ezek végigvonulnak egy folyószakaszon, és ezeken a folyószakaszokon komoly élőhely-károsodást tudnak okozni. Szerencsére elmondható előljáróban, hogy a Sajó szlovákiai szakaszán bekövetkező szennyezés a folyó magyarországi szakaszán nem észlelhető. A szakemberek folyamatosan figyelik és vizsgálják a víz minőségét és a vízi élővilág állapotát, és szerencsére hazánkban eddig határértéken túli nehézfém-szennyezés, szaghatás, habzás, halpusztulás nem tapasztalható.

Hazánk, ahogy ön is kérdezte, 2022 márciusában a Sajót ért vízszennyezéssel kapcsolatban a Szlovák Köztársaság Magyarországgal kapcsolatos határvízeink vízgazdálkodási kérdésével foglalkozó bizottság keretei között kért hivatalos tájékoztatást a szlovák oldali mérések eredményéről, a megtett intézkedésekről és a tározókból történő további hígítás lehetőségével kapcsolatban.

(13.10)

A magyar vízügyi ágazat másodfokú vízminőségi készütséget rendelt el március 13-án 10 órától az érintett folyószakaszon, azóta folyamatos figyelőszolgálat működik, mintavételezés a Sajóban három ponton, valamint a Tiszában a betorkollás fölött és a betorkollás alatti szakaszon. A szennyezés során a betorkollás alatti szakaszon. A szennyezés során a betorkollás alatti szakaszon. A szennyezés során a betorkollás alatti szakaszon. A szennyezés során a betorkollás alatti szakaszon. Fontos hangsúlyozni, hogy ez az anyag nem mérgező. Tanúja voltam én személyesen is a tisztai ciánszennyezésnek, és szerencsére közel sem erről a kérdéstről, erről az esetsúlyosságról van szó.

Az élővilág, a természetünk védelme érdekében minden lehetőséget meg kell ragadnunk, hogy a szlovák fél megszüntesse a további szennyezést, ezért is tartjuk fontosnak, hogy várhatóan napokon belül első hivatalos útján Nagy István miniszter úr a szlovák miniszter úrhoz fog utazni, várhatóan rövid időn belül, és ezeket a tárgyalásokat megteszi.

A Sajó minősége megfelel a meghatározott határértékeknek, a vízből mérhető toxikus fémek mind határérték alatt vannak a hazai folyószakaszon, a Sajó szlovákiai szennyezése a jelentős, többszöri hígulásnak - amire ön is utalt - köszönhetően hazánkban nem okoz határértéket meghaladó vízszennyezést. Igaz, én személyesen nem jártam ezen a folyószakaszon, csak az egyik ismerősöm épp ma reggel számolt be arról, hogy az édesapja a Sajón horgászik hetek óta, és különösebb szennyeződést, mármint akár haldetemeteket nem talált, sőt mondhatni azt, hogy jó fogási eredményekkel is tudott szolgálni. Ez természetesen nem szakmai kérdés, ez csak egy egyszerű emberi kérdés. A szennyezés a színe miatt ugyan látványos lehet, zavarosságot és ízváltozást is okozhat a csapvízben, de elsődlegesen a vízművek tisztítási folyamatait ez már nem befolyásolja.

Tisztelt Képviselőtársaim! A hosszú ideig fennálló, folyamatos kiülepedés a vízi élőlények életterét befolyásolhatja, de ez elsődlegesen az üledéklakó állatokat érinti, ahogy a Tiszán is korábban jelentős részben a ciánszennyezés során tapasztaltuk. A csapadékosabb időjárás hatására - ami szerencsére Észak-Magyarországon van, a Dél-Alföldön nincs - a Sajó érintett szakaszán kisebb ár hullám is levonult, és ez nagymértékben hígította a vízfolyást, és nem utolsósorban a lebegőanyag-tartalom növekedett meg, mint általában ilyenkor, egy nagyobb ár hullámnál a hordalékok sodrása elkezdődik ezeken a folyószakaszokon.

Tisztelt Képviselő Úr! Mint vízhez közel élő ember, aki már előbb is hivatkoztam erre, hiszen a Tisza-Körösök-Kurca-vidéken élek, nyugodtan mondhatom, hogy számomra kiemelten fontos hazai folyóink, tavaink vízének, élővilágának védelme. Ahogy már említettem, sajnos megtapasztalhattam a ciánszennyezést és azokat a károsításokat, amelyeket az élővízekben okozott és okozhat sajnos az elkövetkezendő időszakban. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* Hogy a hasonló helyzetet elkerüljük, minden lehetséges eszközzel azon leszünk, hogy a szlovák féllel megtaláljuk a megoldást a Sajó megtisztítására. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Berki Sándor, a Párbeszéd képviselője. Megadom a szót, parancsoljon!

BERKI SÁNDOR (Párbeszéd): Köszönöm a szót, házelnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Első alkalommal szólalhatok fel a magyar parlamentben. Mindekelőtt szeretném elmondani, hogy milyen nagy megtiszteltetés ez számomra, mert egyszerű vidéki magyar romaként is azt gondolom, hogy hazám sorsának irányításában részt venni talán a legnemesebb feladatok egyike. Ezúttal szeretném köszönetemet kifejezni mindazoknak, akik lehetővé tették számomra, hogy ma mint a Párbeszéd politikusa itt lehetek önök között.

Roma származású magyar politikusként elsődleges feladatomnak a romatársadalom ügyét, a vidéki és melós emberek, Nógrád megye és szűkebb hazám, otthonom, Salgótarján városának képviseletét tartom. Mindent meg kívánok tenni annak érdekében, hogy méltóképpen képviseljem honfitársaimat. Ugyan csak pár hete vagyok képviselő, de megtisztelő meghívást kaptam a brüsszeli európai romahétre, ahol többek közt arról volt szó, hogy a romafelzárkóztatásra szánt brüsszeli forrásoknak el kell jutniuk a roma emberekhez, a roma közösségekhez.

A kormány romastratégiája papíron ígéretesnek tűnik, azonban tudjuk, hogy a papír sok mindent elbír. A kérdés az, hogy ebből a stratégiából mi fog ténylegesen megvalósulni, és mi marad csupán ígéret. Tudjuk, hogy a mostani és az előző kormányzatok már több, nagyon jól hangzó stratégiát, cselekvési tervet dolgoztak ki, ennek ellenére a valóság rettentően drámai képet mutat a cigányság helyzetéről.

Annak érdekében, hogy valós, mindenki számára értékelhető eredményeket érthessünk el, és a Magyarországon élő romák helyzetét segítsem, felajánlom önöknek az együttműködésemet. Hagyjuk a múlt viszályait! Forduljunk a jövő és a remélhetőleg közös céljaink felé! Azt gondolom, a romaügy nem párt- vagy jobb- és baloldali kérdés, hanem a magyar társadalom közös ügye, amely felül kell hogy emelkedjen a pártpolitikai nézeteken. Én hiszek a magyar emberekben, hiszek abban, hogy a romaügyet ők is

egy társadalom által közösen megoldható és megoldandó feladatnak látják. Én tudom, hogy egy valóban eredményes romastratégia végrehajtása nagyban javítja a magyar társadalom helyzetét is, hiszen egy nemzetet alkotunk.

E nemzet részei a nógrádi és a salgótarjáni emberek is, éppen ezért a Nógrád megyében egyéni mandátumot nyert képviselőtársaimmal is szoros együttműködést tervezek. Vidékiéként számomra is fontos a vidék fejlesztése, a vidék felzárkóztatása. Nógrád nem csupán az ország egyik legkisebb, de sajnos az egyik legleszakadtabb megyéje is, pedig páratlan adottságokkal rendelkezik. Az előttünk álló időszakban rengeteg a feladat, és Nógrád felzárkóztatásának érdekében ezen feladatok elvégzése nem tűrhet halasztást. Minden jobbító szándékú javaslat esetén számíthatnak a támogatásomra és együttműködésemre, amely megyénk fejlődését segíti. Eppen ezért szeretném felajánlani segítségemet a két egyéni mandátumot szerző Nógrád megyei képviselőtársamnak.

Természetesen amellet, hogy szívügyemnek tekintem a romaügyet és Nógrád megyét, büszke magyar cigánynak vallom magam. A magyar nemzet tagjaként nem kérdés, hogy minden magyart képviselni és szolgálni szeretnék a parlamenti és az azon kívüli munkám során. Én ide önök közé dolgozni jöttem, dolgozni azon, hogy együttműködve megoldásokat keressünk több évtizedes problémákra. Reményeim szerint az önök részéről is számíthatok hasonló partnerségre, együttműködésre hazánk érdekében. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki sorokban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Kontrát Károly államtitkár úré a szó.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Legelőször is szeretném elmondani, hogy elfogadjuk a képviselő úr együttműködési szándékát, és mi is fontosnak tartjuk, hogy dolgozzunk együtt a társadalmi felzárkóztatás, a romák felzárkóztatása érdekében. Örülök annak, hogy ezt a szándékát kinyilvánította, és bízunk abban, hogy összefogva, együtt sikeresen tudunk működni a következő négy esztendőben a társadalmi felzárkóztatás, illetőleg a romák felzárkóztatása érdekében.

(13.20)

Engedje meg, hogy visszatérjek arra, hogy a társadalmi felzárkóztatás kérdése 2019 elején került a Belügyminisztérium irányítása alá, és 2020-ban a magyar nemzeti társadalmi felzárkóztatási stratégiát is elfogadtuk. A 2021-27 közötti időszakra vonatkozó uniós felzárkóztatási fejlesztések a „Felzárkóztatási stratégia 2030” céljain alapulnak. A stratégia célul tűzi ki a munkaerőpiaci integrációt, a munkához jutás,

a foglalkoztatás erősítését, az esélyteremtő oktatáshoz, az egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférés javítását, a területi egyenlőtlenségek csökkentését, a környezeti, valamint a lakhatási feltételek javítását. A végrehajtás érdekében hároméves intézkedési tervek készülnek. Országos szinten létrejöttek a felzárkóztatási politika legfőbb együttműködési, partnerségi fórumai, amelyben a romák és a nem romák egyaránt képviseltetik magukat úgy, ahogy képviselő úr is megfogalmazta ezt célként. Társadalmi Felzárkóztatási és Cigányügyi Tárcaközi Bizottság, valamint Roma Koordinációs Tanács jött létre.

A területi hátrányok enyhítését - a képviselő úr megfogalmazta, hogy milyen területről érkezett, és mi is a célja azon a területen - szolgálja a kormány által 2019-ben elindított „Felzárkózó települések” program, amely 300, a Központi Statisztikai Hivattalal együttműködésben beazonosított leghátrányosabb település közül már 118 helyszínen jelen van. A települések legtöbbször sikeres az együttműködés, harmónia, békesség van, odaadók a felek, vannak elképzeléseik és vannak céljaik. Ezt mindenképpen szeretném hangsúlyozni. A szervezési munkát is el kell valakinek végezni, ezt a Belügyminisztérium vállalta, és nagyon fontos feladatának tartja a mai napig is.

Az elmúlt években számos beavatkozás irányult a gyermekek, a gyermekes háztartások jólétének javítására, amelyek pozitív hatásai a számok szintjén már látszanak és megvalósulni látszanak. Kiemelkedő és kiemelendő eredmény, hogy az egyik legveszélyeztetettebb társadalmi csoport, a fiatalok és a gyerekek, a 17 évesnél fiatalabb korosztály körében a szegénységben élők aránya jelentős javulást mutat. Természetesen nem vagyunk elégedettek, mi is többet szeretnénk tenni, és azt szeretnénk, ha ezen a nagyon fontos területen közösen eredményt érjünk el. A roma lakosság körében nő a foglalkoztatottsági ráta. A legkorábbi életkorban segítenek a „Biztos kezdet” gyerekházak. 140 gyerekház működik hazai, nemzeti költségvetési támogatásból, esélyt teremtve naponta 2500 fő gyermek fejlesztésére.

Jelenleg 183 tanoda működik hazai, nemzeti forrásból. A tanodák átlagosan évente 5500 gyermeknek nyújtanak segítséget a mindennapi tanulásban. Minden három év alatti gyermek óvodába járhat (*sic!*) és napi négyszeri ingyenes étkezést kap. Az Útravaló-ösztöndíj évente 10 ezer hátrányos helyzetű tanulóknak ad ösztöndíjt a tanuláshoz. Azt szeretnénk, ha ez a szám is növekedne. Az „Út a diplomához” ösztöndíj évente több mint 600 hátrányos helyzetű egyetemistának ad lehetőséget az egyetemi tanulmányaik folytatásához. Bízunk abban, hogy ez a szám is nőni fog. A 11 roma szakkollégiumban évente 350 hátrányos helyzetű roma fiatal lakik és tanul, valamint kap ösztöndíjat. Több mint 500 fő már megszerezte a diplomát, és elismert szakmában dolgozik a mindennapokban.

A múlt héten Lócsei képviselő úr szintén hasonló témában kért szót, és neki is elmondtam, hogy a felzárkóztatás fontos nemzeti kérdés, nemzeti ügy. Dolgozunk együtt annak érdekében, hogy ezen a területen a következő négy esztendőben még több sikert érjünk el! Köszönöm, hogy meghallgattak, és köszönöm a támogatását. (*Taps a kormánypártok és a Párbeszéd soraiban.*)

ELNÖK: A Mi Hazánk képviselőcsoportjának nevében Dúró Dóra képviselő asszony kért szót. Megadom a szót. Parancsoljon!

DÚRÓ DÓRA (Mi Hazánk): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Magyarország Alaptörvénye kimondja, hogy a magzati életkorú gyermekeket a fogantatás pillanatától védelem illeti meg. Azonban a gyakorlatban ez egy üres mondat csupán, ha keményebben akarnék fogalmazni, akkor azt mondanám, hogy hazugság. Pedig valóban, a fogantatás pillanatától a magzat él, s a Mi Hazánk Mozgalom azt javasolja, hogy ezt a tényt hadd juttassa el ő maga az ő életéről döntő édesanyjához. Mi pedig arra a feladatra vállalkozunk, hogy ezt a tényt eljuttassuk önökhez mint döntéshozókhöz, a képviselőtársainkhoz, a kormány tagjaihoz.

A legfontosabb kérdés ugyanis valóban az, hogy mikor jön létre az élet, és erre a válasz teljesen egyértelmű: a fogantatás pillanatában. Innentől kezdve az új minőség már csak fejlődik, de ez a fogantatáskor jön létre. Meggyőződésünk, hogy ettől a pillanattól kezdve a magzatoknak ugyanannyi méltósága van, mint bármelyikünknek itt a teremben, mint nekem, mint államtitkár úrnak vagy bármelyik embertársunknak. Ugyanannyi joguk azonban még sincs. Arra teszünk javaslatot, hogy tegyünk egy lépést abba az irányba, hogy valóban joguk lehessen az élethez.

Sólyom László egy alkotmánybírói határozat indokolásában egyébként ezt a rabszolga-felszabadításhoz hasonló jelentőségű lépésnek nevezné, tehát azt, hogy az ember jogi fogalma a végső határát elérve, morális és természettudományi fogalmával essen egybe, és ekkor garantálhatnánk valóban azt a mondatot, amely az Alaptörvényben szerepel. Mert mi változik tulajdonképpen attól, hogy a magzat áthalad a szülőcsatornán? Valójában semmi. Ugyanúgy dobog a szíve akkor is, amikor az édesanyja az anyaméhben hordja őt, ezért a jogokat sem lehet kizárólag a szülőcsatornán való áthaladástól függővé tenni.

Tudom, hogy rengeteg család, rengeteg nő érintett, ezért nagyon fontos leszögezni, hogy nem szeretnék senkit megbélyegezni, nem szeretnék senki felett pálcát törni, azonban minden egyes megfogant magyar gyermek közkinccs, és értük is szót kell emelnünk. Valójában ugyanis a nemkívánt terhességekből is kivánt gyermekek születnek, ahogyan ezt tudjuk az Egyesült Államokban és Csehországban végzett felmérésekből. Azoknak a nőknek, akiktől megtagadták az abortusz elvégzésének a lehetőségét, egy év múlva

a 95 százaléka azt mondta, hogy az volt a jó döntés, hogy nem végezték el az abortuszt rajtuk. Már egy év múlva! Holott rengeteg nőtársunk élete végéig kell hogy hordja ezt a terhet, ha valójában átmegy ezen a beavatkozáson.

Fontos azt is hangsúlyozni, hogy az anyákat is fel kell szabadítanunk, és fontos érezniük és látniuk, hogy van más lehetőség is számukra, bárki is igyekszik presszionálni őket vagy abortuszra kényszeríteni. Fontos érezniük, hogy a politika, a kormány mellettük áll. A mi javaslatunk, az, hogy az édesanya hallgassa meg a gyermek szívhangját a beavatkozás elvégzése előtt, valójában nem jelent szigorítást, csupán tájékoztatást jelent a valódi tétéről, a gyermek életéről.

Az abortusz Magyarországon a vezető halálok. S tudom, hogy államtitkár úr a válaszában el fogja mondani azt az örömteli fejleményt, hogy csökkent az abortuszok száma, azonban látni kell, hogy még mindig minden ötödik megfogant magyar gyermek abortusz áldozata hazánkban. Gavra Gábor a Hetekben a javaslatunkról a következőképpen írt: „Dúró Dóra mindössze arra tett javaslatot, hogy legalább egyszer az életben kommunikáljon egymással a magzat és a sorsáról döntő anya. A javaslat szerint nem történne más, mint hogy a tudtán kívül élet és halál határán létező magzat a szívhangjával legalább az utolsó szó jogán üzenjen a sorsáról gondolkodó anyának.” A legártatlanabb és legvédtelenebb áldozatokról van szó. Évente 25 ezer magzat gyermekről. Én azt szeretném, hogyha ők is élhetnének. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Rétvári Bence államtitkár úré a szó.

RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Valóban, az ember úgy érzi, hogy az életében a legnagyobb ajándék a gyermeke. Miután gyermeke születik az embernek, nincs olyan nap, amelyik fölösleges lenne az életében, hiszen látja a saját gyerekeit nőni, fejlődni, látja az élete folytatását, és látja, hogy biztosan lesz értelme az életének. Ezért döntött úgy a kormány 2010-ben - úgy, hogy egy nagyon hosszú demográfiai ősz, sőt akár demográfiai télnek is nevezhetjük, de biztosan demográfiai ősz volt már 2010-ben is az ország mögött egy generáció óta legalább -, hogy a családbarát szemléletet teszi a legfontosabbá a kormányzásban. Azt mondtuk, hiába mondják azt más országokban, hogy ezeken a trendeken változtatni nem lehet, mi mégis egy olyan családbarát politikát fogunk elindítani itt Európa szívében, Európa közepén, amely talán más országoknak is megmutatja, hogy igenis, van értelme egy családbarát fordulatnak, van értelme a családokra több energiát fordítani, ami nemcsak többlet anyagi forrást jelent, hanem többletfigyelmet, többletszemléletet is.

(13.30)

Hiszen ha megnéztük az elmúlt éveknek a trendjeit, akkor eléggé siralmas kép volt 2010-ben, hiszen 1981 óta folyamatosan fogyó népesség, közel egymillióval kevesebb lakosság, 1,23-as termékenységi arányszám, amely akkor a legalacsonyabb volt az Európai Unióban, a legalacsonyabb, senkinek nem volt nálunk rosszabb ilyen demográfiai mutatója, mint a miénk, és a helyzet sem volt rózsás a jövőre nézvést, hiszen 2010 és 2020 között 261 ezer fővel csökkent a 20 és 39 év közötti édesanyáknak az aránya. Mégis azt láttuk, hogy a magyar embereknek viszont a családbarát szemlélete, a családközpontú értékrendje olyan erős, hogy ebből ki tudunk mozdulni, és hogyha az állam segít lebontani a gyermekvállalás előtt álló akadályokat, akkor bizony itt eredményeket lehet elérni. És most már több mint egy évtized áll mögöttünk, tehát láthatjuk is ezeket az eredményeket.

Míg 2010-ben az élveszületések száma alig volt több mint 90 ezer, most már 93 ezer úgy, hogy az előbb mondtam, mennyivel csökkent a szülőkorban lévő édesanyáknak a száma. A termékenységi arányszám 1,25-ről 1,59-re emelkedett, ugye, ha a teljes bő egy évtizedet nézzük, ez plusz 150 ezer gyermeknek a megszületését jelenti, és a legnagyobb emelkedés az Európai Unióban belül. Ahogy ön is említette, az abortuszoknak a száma a 2010-es 40 ezer fölötti számról, 40 500-ról lecsökkent 23 900-ra az elmúlt előtti esztendőben. A házasságkötéseknek a száma 35 ezerről 72 ezerre emelkedett, több mint kétszeresére emelkedett a családbarát fordulatnak köszönhetően. A válásoknak a száma 23 ezerről 14 900-ra csökkent. És a 20 és 64 év közötti nőknek a foglalkoztatottsága is rekordmértékben emelkedett, 54 százalékról 67 százalékra.

Hogyha visszanezünk egy kicsit az időben, akkor azt is láthatjuk, hogy valóban, ez a termékenységi arányszám-növekedés 24 százalékos emelkedés - 24 százalékos emelkedés! Mi történt eközben az Európai Unió átlagában? Nem emelkedés volt, hanem csökkenés, 2,5 százalékos csökkenés volt. A trend tehát az Unióban továbbra is őszbe hajló, miközben a miénk a tavasznak a reményével kecsegtet minket.

Ha megnézzük Magyarországon a házasságkötések számának az emelkedését, hogy mikor volt utoljára ilyen szint, hát, a legmagasabb egyébként valamikor 1949 környékén volt, akkor 107 ezer volt, utána volt egy erős csökkenés, és 1986-ban volt körülbelül 72 ezres nagyságrend, mint most. Tehát egy hosszú csökkenés után sikerült 2010 után úgy fölvinünk ezt a számot, hogy az 1986 és 2011 közötti csökkenést sikerült tíz év alatt kompenzálnunk. Ha a válások számát nézzük, ott is egy emelkedés volt, és most pedig sikerült ezt „levinni” a valamikori '60-as éveknek a szintjére.

Hogyha a terhességmegszakításoknak a számát nézem, a legmagasabb Magyarországon valamikor 1970 környékén volt, akkor 206 ezer terhességmegszakítás volt Magyarországon egyetlenegy év alatt, most pedig 36 százalékos a csökkenés. A mainál kevesebb

utoljára 1954-ben volt Magyarországon a terhesség-megszakításoknak a száma.

Jól látható tehát, hogy ez a családbarát politika, hála istennek, minden - minden! - mutatóban eredményeket hozott, és ez nyilvánvalóan nem véletlen, és nem csak a szerencsének köszönhető.

Ha megnézzük, hogy honnan indultunk a családtámogatások terén, a 3,5 százalékát költöttük erre a GDP-nek 2010-ben, és 1,25 volt a termékenységi arányszám; most jóval a 3,5 fölött vagyunk, 4,5 százalék fölött is vagyunk, és 1,59 környékén van a termékenységi arányszám. És ha lenne még időm, akkor el tudnám mondani, hogy hány hungarikumot vezettünk be (*Az elnök csenget.*), hány olyan családbarát intézkedést, amely csak Magyarországon van, más országban nincsen, és hozzájárult ahhoz, hogy minél több gyerek születhesen meg Magyarországon. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: A következő hozzászólónk az MSZP képviselője, Kunhalmi Ágnes asszony. Parancsoljon, megadom a szót.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nem egészen két hét múlva, június 5-én lesz pedagógusnap, mivel jövő héten nem fogunk ülésezni, ezért engedjék meg, hogy most foglalkozzak ezzel a témával!

Az elmúlt években már sokszor elmondtuk, hogy a pedagógusoknak még ezen az ünnepnapon sincs sok örömük, hát, a következő alkalommal sem lesz sok ok az ünneplésre, hiszen az elmúlt években radikálisan csökkent a szakma önállósága - és önállóságuk -, jelentősen romlott anyagi és erkölcsi megbecsülésük, miközben a munkaterheik, a nem pedagógiai munkával töltött munkaóráik rendkívüli módon növekedtek. Ennek következtében sajnos - és ezzel világosan szembe kell nézni - felgyorsult a pályaelhagyás, ma már nemcsak a kisebb településeken, hanem a nagyvárosokban, sőt Budapesten is érzékelhetővé vált a pedagógushiány.

Szembe kell tehát nézni azzal, hogy Magyarországon évek óta országos és rendszerszintű a pedagógushiány, jelenleg több mint 10 ezer, néha 12 ezer tanár és tanító is hiányzik a rendszerből folyamatosan, és emelkedik a rendszerben maradók átlagéletkora is, és mind kevesebben jelentkeznek sajnos a fiatalok közül pedagógusképzésre. Hát, ez így együtt nagyon nagy károkat okoz a rendszerben. És az a csodafegyver, amit most önök kínálnak, a rend és a rendteremtés csodafegyvere, az bizony nem fog ezen a problémán segíteni, ezt egyébként önök is tudják.

Ellenben van egy másik csodafegyver, úgy hívják, hogy bér. A pályaelhagyást csak jelentős béremeléssel és egyéb juttatásokkal lehetne és lehet megállítani, hacsak nem akarják betiltani a pályaelhagyást - egyébként nem javaslom, hogy ezt megtegyék a pedagóguspályán. Először az lenne a legfontosabb, hogy a béreket radikálisan most azonnal, már máától vagy holnaptól minimum 50 százalékkal kellene megemelni,

mellyel nemcsak az elvándorlást lehetne mérsékelni, hanem a pedagóguspályát újra vonzóvá lehetne tenni a fiatalok számára. Ezt a kampányban a Fidesz sem hagyhatta figyelmen kívül, hiszen ő is, maga Orbán Viktor is elmondta a kampányban is a béremelést többször, hogy szükséges, egyébként ezzel a pedagógusok figyelmeztető sztrájkjának indokoltságát is alátámasztotta. De Orbán még az április 6-ai nemzetközi sajtótájékoztatóján is úgy nyilatkozott, hogy amit vállaltunk, azt meg kell csinálni, azt vállaltuk, hogy ebben az évben, a következő évben és az azt követő évben is 10-10-10 százalékos béremelés lesz, ugyanakkor ehhez hozzátette sajnós azt is, hogy nem várható, hogy újra a minimálbér lesz a bértábla alapja. Nos, ez nem igazi béremelés, és lassan még az inflációra sem lesz elegendő.

A helyzet sajnos még ehhez képest is romlott, ugyanis Pintér Sándor belügyminiszter úr a bizottsági meghallgatásán egész egyszerűen úgy fogalmazott, amikor többen is feltettük, hogy lesz-e a pedagógusoknál béremelés, azt mondta: nem ígérek semmit, de azt megtartom. Na, hát szép kilátások! A pedagógusok viszont most a pedagógusnapra sajátos ajándékot kapnak önkéntől: a kormány az erőforrás hiányát fegyveléssel, rendészeti eszközök alkalmazásával kívánja pótolni, melynek már látható jele a sztrájkjog erőteljes korlátozása. Ahogyan ezt egy erősen jobboldali, fideszes, Fideszhez kötődő politológus, Zárug Farkas is nyíltan elismerte a minap a tévében, és világosan kimondta, azért nincs önálló egészségügyi és oktatási minisztérium Magyarországon, hogy ezek a területek ne kerüljenek önállóan kormányülés szintjére, vagyis ne tudják az érdekeiket érvényesíteni, ugyanakkor szigorú politikai kontroll alá kerüljenek.

Mindezek azonban, önök is tudják, nem fognak XXI. századi, modern készségfejlesztéshez és iskolához, a változó viszonyokhoz gyorsan alkalmazkodni képes, kreatív személyiségek fejlődéséhez, vagyis egy erős, együttműködő és egységes társadalomhoz, ha úgy tetszik, egységes és együttműködő nemzethez vezetni. Ez a politika pedagógusnak és diáknak is legfeljebb az oktatástól és a tanulástól veszi el a kedvét, tovább gyorsítva a pályaelhagyást és a lemaradást.

Az MSZP frakciója szerint nem ilyen intézkedésekre van szükség. Képviselőcsoportom nevében javaslom, hogy a kormány hajtson végre azonnali és radikális egyszeri béremelést, továbbá az értékállóság megőrzése érdekében tartsa meg a Fidesz a korábbi ígéretét, amit megszegett, hogy a minimálbérhez köti a pedagógusok vetítési alapját. És végezetül, de nem utolsósorban a közelgő pedagógusnap alkalmából, tekintettel arra, hogy az elmúlt években jóformán semmit nem kaptak ilyenkor, pedagógusnapon egy tálca tojásos vagy néha egy kis csokis kekszen vagy egy szál virágon kívül, tekintettel a pedagógusok Covid-időszak alatt is végzett emberfeletti munkájára, kapjanak idén június 5-én egységesen (*Az elnök csenget.*), minden iskolában minden pedagógus 100-100 ezer forint

Erzsébet-utalványt! Köszönöm a választát. *(Taps a DK, az LMP, a Momentum, az MSZP és a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Ismét Rétvári Bence államtitkár úré a szó.

RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Amikor önök ilyen lelkesen beszélnek a pedagógusok mellett, akkor az embernek mindig eszébe jut, hogy mit tettek önök, de mielőtt még önökről beszélnek, azért beszéljünk valami fontosabbról is, a pedagógusokról.

(13.40)

Tényleg mindnyájan, azt hiszem, úgy gondoljuk, hogy elismerés illeti őket, nemcsak pedagógusnap alkalmából, hanem mindenkor máskor is, és akkor, amikor nehéz idők vannak egy országban, akkor is fontos, hogy a pedagógusokra, a pedagógusok anyagi biztonságára minél több figyelem irányuljon. Úgyhogy őket tisztelet és elismerés illeti, de ezt a baloldali kormányokról nem mondhatjuk el.

Tudja, tisztelt képviselő asszony, akkor, amikor koronavírus-járvány volt, a világ minden országa nehézségekkel küzdött, és nem tudta pontosan, anyagilag milyen helyzetben is lesz fél év, egy év vagy két év múlva, a kormány ennek ellenére - a járvány alatt is - kétszer 10 százalékos béremelést hajtott végre a pedagógusok körében egy pótlékkal.

Mondhatja ön erre azt, hogy igen, meg hogy volt, meg hogy lehetett volna több is. Csak, tudja, aztán volt egy másik időszak is Magyarországon, amikor nehézségek voltak, anyagi nehézségek, amikor önök gazdasági nehézségekbe taszították az országot. Akkor nem azt mondták, hogy amikor válság van, akkor is az a legfontosabb, hogy a pedagógusoknak az anyagi biztonságát megőrizzük, nem azt mondták akkor, hogy amit a pedagógusokra fordítunk, azt a gyerekekre fordítjuk és a jövőnkre fordítjuk. Nem ezt mondták, hanem azt mondták, hogy idejött az IMF, és azt mondta, hogy a közalkalmazottaktól el kell venni egyhavi bért, úgyhogy elveszünk a pedagógusoktól is.

Most, amikor az egész világ az ukrán háború miatt és az energiaárak emelkedése miatt is gazdasági nehézségekkel küzd mindenhol Európában, mi pedig azt mondjuk, hogy az idej 10 százalékos béremelést jövőre is és jövő után is egy 10 százalékos emelés fogja követni, és hogyha a gazdaság jobban teljesít, akkor bízunk benne, hogy lehet majd többről is tárgyalni. Bármilyen nehézség van, mi nem azt mondjuk, mint önök, hogy akkor majd beljebb vesszük azzal a nadragszíjjal, hogy a pedagógusoktól vesszünk el. Meg önök voltak azok, akik ebben az időszakban a pedagógusképzést is fizetőssé tették, akik tandíjat vezettek be a pedagógusképzésre.

Most lehet szép szavakat mondani, de önök voltak azok, akik tandíjat vezettek be a pedagógusképzésre, nem más. Most lehet szép szavakat mondani, hogy a szegény gyermekeknek is jár az iskola, de azért mégiscsak önök voltak azok, akik 386 helyen bezárták az iskolát, elsősorban kistelepüléseken, ahol nehézségbe ütközik annak a gyerekeknek elmenni a városba, iskolába járni. *(Kunhalmi Ágnes közbeszól.)* De önök megtették, egyetlenegy tollvonással megtették ezt.

És lehet azt mondani, hogy a pedagógusokra minél több figyelmet kell fordítani. Az önök figyelme az volt, hogy 15 ezer pedagógust elbocsátottak. Ön arról beszél, hogy több pedagógusra lenne szükség, hogy miért hagyják el a pályát a pedagógusok. Erről fontos beszélünk. De önök nem azt a folyamatot próbálták lassítani, amikor egy pedagógus esetleg elhagyná a pályát, hanem önök pályaelhagyásra kényszerítették akkor a pedagógusokat, amikor elbocsátottak 15 ezer főt. *(Dr. Brenner Koloman: Csak 12 éve kormányoztok!)*

És mit mondott az önök miniszterelnöke akkor? Hogy el lehet innen menni, ezt üzenté az embereknek, mindenkinek, fiataloknak, időseknek, vállalkozóknak, pedagógusoknak egyaránt. Tehát amikor ön arról beszél, hogy nagyobb anyagi megbecsültség, pedagóguspályára való ösztönzés, azért az ösztönzés nem a tandíjból és nem a 15 ezer fős elbocsátásból áll.

Meg kell becsülni a tanárokat, így van. Nagyobb megbecsülésre van szükségük anyagilag, mint ami most van. Így van, ezzel egyetértünk. *(Gy. Németh Erzsébet: 12 éve!)* Igaza van a tanároknak, amikor azt mondják, hogy magasabb bérre van szükségük, és mindnyájan tudjuk, hogy valóban, az infláció ebben az évben Európa minden országában magasabb, mint a korábbi években megszokott. Ezért tartjuk fontosnak, hogy minden nehézség ellenére legalább az a plusz 10 százalék ott legyen. Önöknél pedig nem volt ilyen értékjavasztatás, amikor maguk kormányoztak, mert önök azoktól vettek el, többek között a pedagógusoktól, akiktől a legkönnyebbnek tartották.

Nem arról volt szó az önök válságkezelése idején, hogy kinek mennyivel adunk többet ahhoz, hogy a nehéz éveket valahogy átvészelje, hanem arról, hogy kitől mennyit vesznek el ahhoz, hogy önök politikailag azokat az éveket még kormányon át tudják vészelni. Önök a saját politikai túlélésükért akár elvettek az emberektől, elvettek a pedagógusoktól is, hogy valamelyest megőrizzék a költségvetés egyensúlyát, és legalább azt a ciklust még kihúzzák a ciklus végéig, és ott üljenek a kormányzatban Gyurcsány Ferencsel az élükön. Ezért nem volt önöknek nagy ár, hogy a pedagógusoktól, a nyugdíjasoktól, sok mindenki mástól elvegyenek.

Mi viszont azt mondtuk, hogy igenis nekik kell segítséget nyújtani, ezért döntöttünk a béremelésről, és ezért döntöttünk arról is, hogy az iskolaigazgatók esetében is pár évvel ezelőtt egy kiemelt béremelés volt. Én azt mondom, hogy pedagógusnapon is és azelőtt is a pedagógusok számíthatnak arra, hogy amit ez a kormány meg tud tenni értük, azt megteszi.

Ami pedig azt illeti, tisztelt képviselő asszony, hogy Pintér Sándornak milyen az érdekérvényesítő képessége, szerintem azért 1998 óta bizonyított, hogy jó érdekérvényesítő képességgel rendelkezik, így bírom benne, hogy a következő időszakban a pedagógusok érdekeit is (*Moraj az ellenzék padsoraiból. - Az elnök megkocogtatja a csengőt.*) jól fogja tudni képviselni. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Most a Momentum képviselője, Gelencsér Ferenc következik. Megadom a szót, parancsoljon!

GELENCSÉR FERENC (Momentum): Tisztelt Házelnök Úr! Tisztelt Ház! Ma van három hete, hogy képviselő vagyok (*Közbeszólások a Fidesz soraiból: Gratulálunk!*), és hogyha egy szóval kellene összefoglalnom az elmúlt három hetet, az a következő lenne: jaj! (*Derűtség az ellenzék soraiban. - Rétvári Bence: Ilyen rossz a helyzet a Momentumban?*)

Azért mondom ezt, mert itt ülünk, ahol a nemzetünk nagyjai ültek, és nem látom, hogy érdemi szakmai viták zajlanának a nemzet jövőjét illetően. Ennek a hiánya pedig nem az intellektuális dekadencia miatt van, hiszen vannak itt rendkívül kiművelt kormánypárti képviselők - is. (*Derűtség az ellenzék padsoraiból.*) Vitán felül áll, hogy Navracsics Tibor vagy Orbán Balázs képviselő urak a kiművelt fők körét bővítik (*Rétvári Bence: Hoppá, hoppá!*), éppen ezért az ő felelősségük ebben a kérdésben sokkal nagyobb. Önöket ugyanis nem menti föl a nem tudás lehetősége, a nem tudása annak, hogy mi zajlik ebben az országban és mi zajlik ebben az épületben. (*Rétvári Bence: Milyen szerénytelenül indítod a beszédedet! Alázat!*)

Az intellektuális deficitnél sokkal rosszabb (*Az elnök megkocogtatja a csengőt.*) az erkölcsi deficit. Három hete azt hallgatom a kormánypárti képviselőtársaimtól, hogy egy Gyurcsány-Soros-Brüsszel-háromszög által vezetett háttérhatalmi szervezet ügynöke lennék. (*Rétvári Bence: És mi az igazság?*)

Tisztelt Képviselőtársaim! A dédapáim harcoltak az első világháborúban, az egyikük huszár volt, a másik pedig főhadnagy a 83-as császári és királyi gyalogezredben. A nagyapám is hivatásos katona volt a második világháborúban, az apám pedig az MDF alapító tagja. (*Rétvári Bence: Messzire esett az alma a fájától!*) A családom nemzedékeken át küzdött ezért az országért és harcolt ezért a nemzetért. Én ezt a hagyományt a tisztelt Ház falain belül folytatom, de legalábbis folytatnám, ha adnának terepet az érdemi párbeszédnek a tisztelt kormánypárti képviselőtársaim.

2010-ben önök azért kaptak kétharmadot egy valódi, fair választáson, többek között az én szavazatom által is, mert azt ígérték, hogy véget vetnek a 2010 előtti erkölcsi dekadenciának. Önök negyedik alkalommal kaptak történelmi lehetőséget arra, hogy ezt az országot jó irányba vezessék, és ezt nem teszik.

A mi generációnknak szerencsére nem kell már nagy háborúkat vívnia, úgy, mint a déd-, illetve a nagyszüleinknek, bár Ukrajna helyzetét látva ebben már nem lehetünk olyan biztosak. Erre önök egy tízéves konjunktúra időszakában nem az ország építésével vannak elfoglalva, hanem folyamatosan képzeletbeli ellenségeket gyártanak. Ellenség egy európai főváros, ellenségek azok a döntéshozó szervek, ahol a saját miniszterei és a miniszterelnök tagok, ellenség egy 91 éves, magyar származású üzletember, aki nem mellesleg bábáskodott az önök pártjának a megalakulásakor is. Ellenség mindenki, akinek más elképzelése van erről az országról, mint önöknek. Hogy egy klasszikust idézzek: pogány itt mindenki, aki velem van és nem Istvánnal.

Azt nem veszik észre, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, hogy a nagy nemzeti együttműködés rendszerében feloldják a nemzet legfontosabb pillérét, a családot. Családokat mérgez meg az a politikai kommunikáció, amivel önök 12 éve operálnak. Olyan ez a kommunikáció, mint a rozsda: lassan öl.

Azt hallgatom három hete, hogy az új SZDSZ vagy kommunisták, vagy hazaárulók lennének. (*Rétvári Bence: Ezt Márki-Zay mondta rátok!*) Tisztelettel jegyezném meg, hogy lehet minket „új SZDSZ”-ezni, önök között ülnek a régiek, Németh Szilárd képviselő úr például a csepeli SZDSZ alapító tagja volt. Tisztelettel jegyezném meg azt is, hogy az önök padsoraiban több egykori MSZMP-tag ül, mint a teljes Momentum-frakció.

Ha a történelmi tudásuk esetleg megkopott volna, akkor szeretném egy kicsit felfrissíteni. (*Rétvári Bence: Milyen jó a békés hangnemed!*) Az MSZMP megalakulásának egyetlen valódi célja az '56-os megszállás legitimálása volt. Ezek után mi lennénk az árulói ennek a nemzetnek? Hát nem csoda, hogy nem akarják 30 éve nyilvánosságra hozni az ügynökaktákat! Olyan gránitzilárdságú erkölcsi alapokon állnak önök, mint amilyen gránitzilárdságú az Alaptörvény is, amelyet 10. alkalommal kívánnak módosítani.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a nemzet 16 éve azt kénytelen nézni és hallgatni, hogy két egykori KISZ-titkár folyamatosan veszekszik. Ne haragudjanak meg rám, de ez már rém unalmas! Ezt az energiát legyenek kedvesek az ország építésére fordítani, mert ebben az építkezésben, az ország építésében ránk is számíthatnak, ezt meg tudom ígérni.

Engem teljesen hidegen hagy, hogy kinek mi a pártszimpátiája vagy hogy ki melyik pártnak a tagja (*Moraj és közbeszólások a Fidesz soraiból, köztük: Húha! - Rétvári Bence: Ezért személyeskedtél eddig, ugye?*), vagy ki melyik pártnak volt a tagja. Nem érdekel! (*Derűtség a kormánypártok soraiban.*) Ha van egy jó ötlete (*Az elnök megkocogtatja a csengőt.*), ami előre viszi ezt a nemzetet, ami építi ezt az országot, azt mi örömmel támogatni fogjuk (*Rétvári Bence: Ezért vonultatok ki, ugye? A kivonulás a párbeszéd alapja.*), de ehhez mindenekelőtt érdemi és

szakmai viták, valamint (*Az elnök ismét csenget.*) a másikra való odafigyelés igénye szükséges. Köszönöm. (*Taps az ellenzék soraiban.*)

(13.50)

ELNÖK: Parancsoljon! Dömötör Csaba államtitkár úré a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Örülök annak, hogy részt vesz a parlamenti munkában. Azért mondom ezt külön, mert pár héttel ezelőtt az önök pártja még csak azt sem tudta eldönteni, hogy részt vesz-e majd ebben a munkában. Mindenféle követeléseket fogalmaztak meg annak érdekében, hogy úgy döntsenek, beülnek majd ide és végzik a dolgukat, pár nappal azután, hogy a saját választóiktól arra kértek felhatalmazást, hogy dolgozhassanak itt a parlamentben. Tehát a képviselőségéhez gratulálok. Örülök, hogy végül azt az utat választják, hogy dolgoznak a parlamentben. Ezért önmagában tapsot ne várjanak, mert mindenkinek, akit megválasztottak, ez a dolga.

Ami az előéletét illeti, utalt pár dologra. Ha jól értem, annak valamiféle kötőerőt tulajdonít, hogy az édesapja az MDF-ben politizált. Persze, feltehetjük a kérdést, hogy ezek után mit keres a Momentumban, amelyik szövetséget kötött a posztkommunistákkal. De ezt ön majd eldönti.

Ha a stílus ügyében lennének elvárásai, akkor egy dolgot azért elmondanék önnek. Az ön pártja tevékenyen részt vett például az OIG-üzenet terjesztésében. Akkor nem voltak annyira érzékenyek az ilyen típusú stílusdolgokra. (*Rétvári Bence: Az a párbeszéd része!*) Nem a mi képviselőink, hanem az önök képviselője rontott be egy szerkesztőségbe akkor, amikor nem értett egyet egy írással. (*Rétvári Bence: Csak párbeszéd volt!*) Nem a mi képviselőink dobtak füstgránátot rendőrré, hanem az önök egyik képviselője. Tehát ha stílus ügyében lennének elvárásai, akkor azt szeretném kérni, hogy először a saját képviselőivel szemben érvényesítsék.

Ami pedig a politikájukat illeti, azt ne várják el, hogy ha például magyarok millióinak van egy álma, mondjuk, az olimpiával kapcsolatban, és önök ezt szétzúzzák, nem tudjuk, hogy milyen kérésre (*Bedő Dávid: Szavazást szerettünk volna!*), akkor ezt szó nélkül hagyjuk. (*Közbeszólás a kormánypárti padsorokból: Úgy van!*) Azt ne várják el, hogy ha román pártok mellett kampányolnak Erdélyben úgy, hogy van magyar párt is, amely indul, akkor azt szó nélkül hagyjuk! Azt se várják el tőlünk, hogy ha, ne adj' isten, összekevernék a napelemet az atomerómúval, akkor azt szó nélkül hagyjuk! Tehát vitáink lesznek, nem fogunk mindenben egyetérteni, de annak örülök, hogy részt vesznek legalább a munkában.

Ami pedig a DK elnökének szerepvállalását illeti, hogy miért kell ezt szóvá tenni: azt gondolom, hogy

ebből a szempontból rendkívül tanulságos egy múlt héten megjelent cikk, talán a Telexen jelent meg, és ez mindent elmond a kampányukról, és teljesen más megvilágításba helyezi azt, amit ön mondott. Például tudjuk már azt, hogy „bazári” jelzőkkel illetett alku-doaszt folytattak a választókerületek felosztásáról. Ebben az ön pártja is részt vett. Ennyit arról, hogy mennyire gondolták komolyan az előválasztást. Megtudtuk, hogy a DatAdat nevű cég tevékenyen részt vett a baloldali kampányban, amit azért hozok fel, mert felmerül a gyanúja, hogy magyar állampolgárok százezreinek a személyes adatát vihették külföldre (*Dr. Lukács László György: Azok az orosz hackerek, akik ki-be járnak a Külügyminisztériumba!*), hogy aztán értelmetlen üzeneteket küldjenek nekik.

A cikk legtanulságosabb részei a baloldali erőviszonyokról szólnak, mert az derül ki belőle - lehet, hogy ez önnek nem tetszik, de az derül ki belőle -, amit már hónapokkal ezelőtt mondtunk, hogy Gyurcsány Ferenc adja az ütemet a baloldalon. Lehet, hogy önök nem azt mondták, hogy Gyurcsány-show, mert ez a cikk például úgy fogalmaz, hogy „senior pártelnök”-ről van szó, a lényeg ugyanaz: „ő a rendszergazda”. Mert amint például erről beszámoltak, ő közölte Márki-Zay Péterrel, tehát a saját miniszterelnök-jelöltjükkel, hogy nem lehet frakciója, mint ahogy nincs is most. Ő volt az, aki leteremtette Karácsony Gergelyt, és itt egy b betűs indulatszót is használt, mert Márki-Zay Pétert az önök nyakára hozta. Azt is írták, hogy Gyurcsány Ferenc volt az, aki a pártelnökök szignált csoportjából kizárta Márki-Zay Pétert, a saját miniszterelnök-jelöltjüket, azt az embert, akit pár nappal ezelőtt még az egész ország figyelmébe ajánlottak, mint aki majd ezt az országot elvezeti.

Számomra az egészben a legmegdöbbentőbb az volt, hogy hogyan vezették félre a saját miniszterelnök-jelöltjüket. Például nem azt a kampányújságot szórták szét az országban, amit a miniszterelnök-jelöltjük jóváhagyott. Amikor pedig fórumokra ment, akkor más újságot raktak elé, azért, hogy azt gondolja, hogy azt terjesztik. Ez mindent elmond arról, hogy mit gondolnak odaát a bajtársiasságról, illetve a közösséghez való tartozásról. Még azt is hátba szúrják, aki a saját vezetőjük lenne.

Ezt mi tudomásul vesszük, ez az önök dolga, csak ennek következményeit, arra szeretném kérni, ne rajtunk kérjék számon. Ezeket a beszámolókat, például ezt a cikket végignézve, végigolvasva, végighallgatva kicsit halkán és félve tesszük fel a kérdést, hogy mi lett volna, ha ez a csapat kap Magyarországon kormányzási lehetőséget. Ebbe jobb nem is belegondolni. Szerencsére a magyarok jól látták, hogy mi a pálya. A hatalom a népé, ebben igazuk van, és sokadjára adtak piros lapot a baloldalnak, de annak azért örülök, hogy a parlamenti munkában részt vesznek. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok padsorairól.*)

ELNÖK: Most Jakab Péter következik. Megadom a szót.

JAKAB PÉTER (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársak! Tudják, az igazság azért is nagyon fontos dolog, mert aki nem ismeri az igazságot, aki téves információkat kap, az hajlamos téves döntéseket hozni. Na, önökkel pontosan ez történt.

Önök egytől egyig elhitték azt a kormányzati hazugságot, hogy ma már egy átlag magyar munkavállaló havi több mint félmillió forintot keres. Önök elhitték azt, hogy ilyen jól állnak a magyarok, és ezért azt gondolták, hogy agyon lehet őket terhelni, agyon lehet őket adóztatni. Azt gondolták, hogy el lehet venni a fizetésüknek majdhogynem a felét, ki lehet velük fizettetni a 480-as benzint, a 27 százalékos áfát, sőt, ha ilyen jól áll a magyar ember, akkor nyilván ki tudja fizetni az egyre dráguló élelmiszert is, nem kell itt semmiféle kormányzati beavatkozást eszközölni. Csak hogy tudják, képviselőtársak: az elmúlt egy évben a liszt ára 25 százalékkal, a tészta, a tojás, a paradicsom, a kávé ára több mint 50 százalékkal nőtt. Több mint 50 százalékkal, a fizetés meg 10 százalékkal! El is vitte az infláció.

Képviselőtársak, az a helyzet, hogy miközben önök luxusban élnek, addig az átlag magyarnak lassan már az élet is luxus. Persze, rá lehet kenni a drágulást mindenre, lehet mondani, hogy Brüsszel a hibás, az Európai Unió, meg az ellenzék, meg a háború a hibás, lehet másra mutogatni. De mi lenne, ha egyszer az életben nem másra mutogatnának, hanem elkezdenének cselekedni? Mondjuk, első körben megpróbálhatnák megismerni a magyar valóságot. Menjenek ki az emberek közé (*Révtári Bence: Testőrök nélkül járunk!*), beszélgessenek velük, kérdezzék meg őket, hogy vannak, hogyan élnek, miből élnek, igaz-e, hogy Borsodban, Szabolcsban, Nógrádban, Somogyban egy átlag magyar melós havi több mint félmillió forintot keres! Kérdezzék már meg őket, hátha csak Rogán találta ki ezt a hülyeséget, önök meg bekajálták!

Az elmúlt években, az elmúlt pár hónapban több száz településen tartottam utcafórumot, több ezer emberrel beszélgettem, megkérdeztem őket, hogyan élnek. (*Nyitrai Zsolt: Örülünk!*) Tudják, nem arról számoltak be, hogy hú, de jó az élet, nem arról számoltak be, hogy már több mint félmillió forintot keresnek, hanem azt mondták, hogy egyre nagyobb a szegénység, egyre nagyobb a kilátástalanság. Arról számoltak be ezek a jó magyar emberek, hogy bizony már sok helyen a tejen meg a kenyéren is spórolni kell, hogy már nem az a kérdés, hogy 1,5-es vagy 2,8-as tejet vegyenek-e, hanem az a kérdés, hogy vegyenek-e egyáltalán. Képviselőtársak, menjenek, beszélgessenek az emberekkel, már ha van hozzá bátorságuk! Ha nincs, legalább böngésgessék az adóhatóság adatsorát, azzal is közelebb fognak kerülni az igazsághoz, a valósághoz.

A valóság ugyanis az, hogy jelenleg a magyarok közel fele havi kevesebb mint 160 ezer forintot visz

haza. Tudják, ilyenkor nyílik ki a bicska a zsebemben; amikor Laci bácsi olyanokat mond, hogy a pedagógusok bérét elég minimálisan emelni úgy, hogy egy kezdő tanár havi 160 ezer forintért neveli a gyermeküket. Egy átlag felcsúti falábú több milliót visz haza havonta taós pénzből, közpénzből. A pedagógus meg elégedjen meg havi 160 ezer forinttal?! Igen, képviselőtársak, önöknek pontosan ennyit ér a magyar jövő: havi 160 ezer forintot. Mondjuk, a haza biztonsága sem ér sokkal többet akkor, amikor egy kezdő rendőr szemét kiszúrják havi kevesebb mint 200 ezer forinttal. A múltkor beszélgettem egy katonával, azt mondta, hogy 12 év szolgálat után havi 209 ezer forintért védi a hazát. Szégyen!

Na, képviselőtársak, most, hogy egy kicsit közelebb kerültek a magyar valósághoz, kérdezem önöket: ha az átlag magyar munkavállaló nem havi félmillió forintot keres, ahogy önök azt gondolták, hanem csak 160 ezret vagy 200 ezret, akkor önök szerint agyon lehet terhelni, agyon lehet adóztatni? Ezek az emberek ki tudják fizetni a 480-as benzint, a 27 százalékos áfát? Meg tudják vásárolni lazán a méregdrága élelmiszert, a zöldséget meg a gyümölcsöt? A válasz az, hogy nem. Na, akkor ennek az igazságnak a fényében és birtokában hozzanak most már végre helyes döntéseket, ne nyereszkedjenek tovább a magyar embereken, ne akarjanak róluk lehúzni egy huszadik bőrt is!

Az üzemanyag vonatkozásában radikálisan csökkenteni kell a benzint és a gázolajat terhelő adókat, legyen szó jövedéki adóról vagy forgalmi adóról. A 480-as üzemanyagár fele még mindig adó, képviselőtársak. Ne nyereszkedjenek az autósokon, a fuvarozókon, a szállítmányozókon, mert mindenki megérzi a hatását! Az alapvető élelmiszerek vonatkozásában egy az egyben el kell engedni az áfát, el kell engedni a szegények adóját, amit jelenleg mindenki, a legszegényebb kisnyugdíjas is fizet minden egyes bevásárlása alkalmával. Engedjék el! A hatósági ár itt már édeskevés. Az nem elég, hogy befagyasztják a csirke far-hát árát és azt mondják a boltosnak, hogy nyeld le a veszteséget. Ne a boltos zsebében turkáljanak, hanem a sajátjukban!

Engedjék el az alapvető élelmiszerek áfáját, ne szedjenek be se 27, se 18, se 5 százalékot! Mondjanak le erről a bevételről! Persze, tudom, így sokkal kevesebb fog jutni stadionra meg lószoláriumra, meg ki tudja még, milyen marhaságra, de több marad az emberek zsebében, és most ez a legfontosabb. Hagyjunk több pénzt a magyar emberek zsebében, hogy túl tudják élni az előttünk álló válságos időszakot! Ha önöknek valóban Magyarország az első és nem saját maguk, akkor zokszó nélkül megteszik. Lássanak hozzá! Fizessenek meg a tolvajok! Jólétet minden magyarnak! (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

(14.00)

ELNÖK: Ismét Dömötör Csaba államtitkár úré a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Frakcióvezető úr úgy folytatja, mintha mi sem történt volna (*Jakab Péter: Mindjárt jön a Gyurcsány-lemez!*), mintha nem futott volna bele a Jobbik egy óriási...

ELNÖK: Képviselő úr, nem önnél van már a szó, ha nem vette volna észre! Nyugi!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: ...kudarcos eredménybe. Lelke rajta, hogy a jövőben is így teszi-e. Örülünk mindenestre, hogy másfél hónappal a választás után veszi a bátorságot, és felszólal itt a parlamentben. Van miről beszélnünk.

Azért is, mert a magyarok és az európai állampolgárok megélhetését most alapvetően egy háborús helyzet befolyásolja. És már a háború kitörése előtt is egy óriási áremelkedési hullámot láttunk, már a háború kitörése előtt is több mint 20 százalékkal nőttek az energiaárak nem Magyarországon, hanem egész Európában, és ha van egy elhibázott szankciós politika, akkor az csak rátehet erre egy lapáttal. Hogy a számokat mondjam: több mint 40 százalékkal nőttek az energiaárak, ez már a háború kitörése utáni állapot európai összehasonlításban az egy évvel ezelőttihez képest, és ez minden európai ország mozgásterét befolyásolja.

Tehát közös érdekünk, hogy ne lépjenek életbe olyan intézkedések, amelyek nekünk egyébként jobban fájnak, mint a katonai agresszióval vádolható Oroszországnak. Csak hogy egy intő tényt mondjak: Oroszország energiahordozókból már áprilisig megkereste azt az összeget, amit tavaly egész évben. Tehát ezek a szankciók nekik nem annyira fájnak, nekünk meg nagyon is. Éppen ezért most a legfontosabb feladatunk az, hogy ne léphessenek életbe olyan szankciók, amelyek brutálisan fájnak az egész európai gazdaságnak és benne Magyarországnak. Ez számunkra magától értetődő, de másoknak nem. Mert például a holland miniszterelnök úgy beszélt, hogy a szabadságnak ára van, amit nekünk meg kell fizetni, az olasz miniszterelnök szerint pedig el kell döntenünk, hogy békét akarunk vagy légkondicionálást. Ez szerintünk téves megközelítés, mert úgy kell küzdenünk a békéért, hogy közben nem löjük lábunkat gazdaságilag, mert ha lábunkat löjük, akkor nem lesz erőnk ahhoz, hogy a békéhez hozzájáruljunk.

Ezért ilyen körülmények között - és itt szeretnék visszautalni az önök, az ön kívánságaira - a legfontosabb feladatunk az, hogy védelmet nyújtsunk a magyar családoknak, és ha ön azt mondja, hogy nem történt semmi, az egész egyszerűen nem igaz. Kamatstop lépett életbe, benzinárstop lépett életbe, fenntartjuk a rezsicsökkentést, élelmiszerárstop lépett életbe, és a baloldalt ezeket, benne a Jobbikkal, nem támogatta.

Csak hogy egy dolgot mondjak: utalt itt a benzinára, önöknek volt egy írásban leadott javaslata

500 forintos benzinárról, ehhez képest most követeli, hogy sokkal alacsonyabb legyen. Hát a saját javaslataikat sem veszik komolyan! Mint ahogy korábban nem támogatták a családi adó-visszatérítést, az szja-csökkentést és a 13. havi nyugdíj visszaépítését sem. Lelkük rajta, frakcióvezető úr, de ezek után arra kérem, hogy ne lóbáljanak itt mindenféle élelmiszereket a Házban.

Vegyük külön az áfacskökkentéseket, kérem, figyeljen! Sokszor szavaztunk már itt a Házban ilyenről, és maguk nem támogatták. 2014, sertésáfa-csökkentés: a Jobbik nem támogatta, mint ahogy az egész baloldal nem támogatta. 2015, nagytestű élőállatok áfacskökkentése: a Jobbik nemmel szavazott. 2017, baromfi- és tojásáfa-csökkentés: az egész baloldal nem támogatta. Friss tej és UHT tej áfája is csökkent, 2017-ben és 2019-ben szavaztunk róla. Mi történt, frakcióvezető úr, na, mi történt? A Jobbik nem támogatta. Maguk legalább ötször nem támogatták az áfacskökkentési javaslatunkat - ezek után jön Jakab Péter, és követeli azt. Ha lenne a komolytalanságnak zászlaja, akkor az valahol a Jobbik-frakció felett lengedezne.

A hétvégén ön egyébként úgy fogalmazott - miután végrehajtót küldött az egyik képviselőtársamra -, hogy az igazi végrehajtó majd úgyis a nép lesz. Ezzel egyetérttek, és áprilisban el is döntötték, hogy mit akarnak: kiszavazták önöket, ennek következményeként a Jobbik frakciója közel harmadára csökkent. Idevezetett ez a hangneme, a provokációs politika, a fenyegetések és leginkább az, hogy összeálltak nemzeti pártként a baloldallal. A hatalom a népé, a kudarc a Jobbiké, a felelősség személyesen az öné.

Még egy dolgot szeretnék mondani: továbbra is várjuk a tájékoztatását arról a rendezvényről, amelyen a hírek szerint meg akartak erőszakolni egy jobbikos munkatársat. Ebben az ügyben kétféleképpen beszéltek össze meg vissza. Szóval, továbbra is várjuk a részletes tájékoztatását, úgy tudjuk, hogy jelen volt ezen a rendezvényen. Ebben legyen bátor, tisztelt frakcióvezető úr, ne az üléstermi fenyegetésekben! Sok erőt kívánok ehhez. Köszönöm, hogy meghallgattott. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Most Simicskó István, a KDNP frakcióvezetője következik. Megadom a szót, képviselő úr.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Az államoknak komoly feladatrendszerrel kell számolniuk, és ennek a feladatrendszernek, amely állami feladatokból áll - így volt ez a múltban is, és így van a jelenben a modern kori államok esetében is -, három klasszikus funkciót, három klasszikus feladatrendszert kell fenntartania és működtetnie.

Nagyon fontos, hogy működjön a megfelelő szintű elosztási rendszer, tehát egy elosztási funkciót végezzen el az adott állam, az erőforrásokat közösségi

célokra használja föl. Fontos, hogy az úgynevezett allokációs funkció is működjön, mégpedig ez az a feladatrendszer, amely abból áll, hogy amit a magán-szféra nem tud ellátni, azt az állam végezze el a közönség javára, tehát közutakat, tömegközlekedést, tudományos kutatásokat támogasson, és a többi, és a többi. És talán a legfontosabb az úgynevezett stabilizációs feladatkör, stabilizációs funkció. Ez elsősorban abból áll, hogy legyen rend, belső rend, kiszámíthatóság, kiszámítható törvények, megfelelő környezet, és a külső biztonságot is garantálja az állam. E hármas feladategyüttes elvégzése minden állam számára természetesen kihívás, különösen válságok, veszélyek, fenyegetések időszakában.

Ugye, a stabilizációs funkción belül alapvetően azonban szólnunk kell a gazdaság működőképességének a megteremtéséről, ennek a biztonságáról, a kiszámíthatóságról, olyan növekedést ösztönző szabályok megalkotásával, amelyek egyébként segítik az adott állam gazdaságát, hogy versenyképes legyen, ugyanakkor törekedjen arra, hogy teljes foglalkoztatás legyen. Tehát ezek mind-mind egyébként szerepelnek a Fidesz-KDNP-kormány célkitűzéseiben. Az elmúlt időszakban, a veszélyek és kihívások időszakában, legyen az migrációs válsághelyzet, legyen az világiárvány, legyen az a szomszédságunkban dúló háború, az orosz-ukrán háború és annak a negatív gazdasági, pénzügyi, energiabiztonsági kérdései, a magyar kormány igenis jól vizsgázott.

Azt tudjuk mondani, hogy a magyar gazdaság válságálló, és nem csak azért, mert egyébként a magyar kormány és azon belül a Pénzügyminisztérium Varga Mihály vezetésével és természetesen Tállai András államtitkár úr vezetésével folyamatosan, már hagyományosan szállítja a jó eredményeket, a jó mutatókat. Most azt látjuk, hogy az első negyedév gazdasági teljesítménye alapján 8,2 százalékos a magyar gazdaság növekedése, a bruttó hazai össztermék növekedése, nagyon komoly teljesítmény van emögött. Szeretném elmondani, hogy az Európai Unióban az átlag 5,2, tehát messze meghaladja a magyar gazdaság teljesítménye az Európai Unió átlagát. Az élmezőnyben vagyunk, a 27 tagországból az ötödik helyen szerepelünk jelenleg. Nagyon nagy országokat előzünk meg, Olaszországot, Spanyolországot, Németországot, de a térségben is Szlovákiát vagy Csehországot. Tehát nagyon komoly teljesítmény van e mögött a munka mögött. Csak utalnék arra, hogy 1950-től, tehát a második világháború után 1960-ig az Adenauer vezette Németországnak és azon belül természetesen Ludwig Erhardnak, a gazdasági miniszterének a teljesítménye, a szociális piacgazdaság megteremtése okán volt évente, valamennyi évben, tíz éven keresztül 8 százalék körüli gazdasági növekedése Németországnak. Tehát ezt a teljesítményt tudja most hozni Magyarország ilyen rossz körülmények közepette, ilyen kihívások és veszélyek és válságok és háború közepette. Tehát minden elismerésem a magyar kormányé és természetesen a magyar embereké és a magyar

vállalkozásoké, hiszen emögött azért ott van az ő munkájuk, az ő vállalkozni akarásuk, a teljesítményük, a szorgalmuk, a kreativitásuk, az az innováció, amit a magyar emberek mindig is belevittek adott esetben a válsághelyzetek túlélésébe is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Fontos, hogy ez a világos stratégia, ez a tudatos gazdaságpolitika továbbra is érvényesüljön, a stabil környezet a jó tervezés lehetőségét adja meg. Természetesen a baloldali válságkezelés ilyen módszereket nem ismer. Ezt láthattuk, ha csak visszamegyünk egy kicsit hátrébb az időben, a Bokros-csomag időszakában, vagy akár csak a Bajnai-Gyurcsány kormányok megszorításait látva, mindig is ilyen típusú módszereket alkalmaztak. Ezzel szemben a Fidesz-KDNP-kormány mindig is a lehetőségeket hozza válságidőszakban is a magyar emberek és a magyar vállalkozások számára, és megfelelő környezetet igyekszik teremteni.

Azt kell mondjam, hogy az az emberközpontú gazdaságpolitika, ami a családtámogatások kiszélesítését jelenti, a rezsicsökkentés vívmányának a megteremtésére és megtartására törekedett, egyáltalán a teljes foglalkoztatottság megteremtésére, ezeket mind-mind meg kell védenünk mindenféle veszéllyel szemben.

(14.10)

A háború okozta károkat nem a magyar emberekkel kell megfizettetni. A KDNP-frakció továbbra is támogatja a kormány gazdaságpolitikáját, amely megvédi a magyar embereket, a magyar vállalkozásokat korunk veszélyeitől és kihívásaitól. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Tállai András államtitkár úré a szó.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Ahhoz, hogy megértsük, hogy ezek a sikerek honnan eredeznek, vissza kell tekintenünk az elmúlt tíz évre, és azt kell hogy mondjuk, hogy a magyar gazdaságtörténet egyik legsikeresebb évtizede van mögöttünk, hiszen jól emlékezünk rá, hogy lényegében Magyarország, a magyar gazdaság csődhelyzetéből ma már az Európai Unió rangsorának élére tudtunk törni. Magyarul, az Európai Unió szegyenpadjáról ma - akárhogy is van - mint ország lettünk, amit sorra Európában, de az egész világon most már elismernek.

Kezdjük ott, hogy sikerült teljesíteni az egymillió munkahely ígétét, a foglalkoztatottak száma 3,7 milliőről 4,7 millióra növekedett. A foglalkoztatási ráta pedig a 2010-es 57 százalékos szintről, ami akkor az Európai Unió rangsorának a végén volt, ma 74 százalékra javult. Az akkori munkanélküliségi ráta 12 százalék volt, ma 4 százalék alatt van, ami európai viszonylatban is az egyik legkedvezőbb adat.

Aztán sikerült csökkenteni az államadósságot, hiszen a GDP 82 százalékról egészen 65 százalékra javítottuk. Sajnos a koronavírus-járvány okozta költségvetési kiadások megnövekedése, ami nem magyar példa, hiszen egész Európára igaz ez, megnövelte az adósságot, de így is bőven 80 százalék alatt van: 76,8 százalék. Csak megjegyzem, hogy az európai uniós átlag 90 százalék fölött van.

De sikerült az adósságfinanszírozás összetételén is változtatni kedvező irányban, hiszen a lakossági finanszírozás aránya 2010 előtt 3 százalék volt, ez most 25 százalék. A külföldiek kezében akkor 60 százaléka volt az államadósság-finanszírozásnak, ezt 30 százalékra sikerült csökkenteni. Növekedett az állami vagyron, 11 000 milliárd forintról 19 000 milliárdra, és a családok megtakarításai is 20 000 milliárdról 60 000 milliárdra növekedett.

Nagyon fontos adat, hogy európai uniós összehasonlításban is a legmagasabb a beruházási ráta Magyarországon. Ez 27 százalékos. Talán ez az alapja, az egyik legfontosabb alapja, fundamentuma annak a gazdasági növekedésnek, amelyet frakcióvezető úr sorolt itt végig. Nagyon fontos, hogy munkahelyek legyenek, hogy növekedjen a munkahelyek száma. Fontos, hogy folyamatosan beruházások legyenek, új beruházások, amelyek megfelelnek a technológiai kihívásnak, és nagyon fontos, hogy mindemögött stabil költségvetés legyen, amely tudja csökkenteni a költségvetési hiányt, és tudja csökkenteni az államadósság mértékét.

Eközben, amit frakcióvezető úr is említett, az embereknek, a családoknak, a munkavállalóknak is jobb kell hogy legyen. Az elmúlt évtizedben a reálbérek 70 százalékkal növekedtek. Ebben benne van a kormány adócsökkentő politikája, hiszen a munkáltatói adó 2009-ben még 33,5 százalék volt, ma 13 százalék. A társasági adó mértéke 20 százalék volt, ma 9 százalék. A személyi jövedelemadó mértéke az elmúlt 11 évben 36 százalékról 15 százalékra csökkent, ami európai viszonylatban is kiemelkedő, az elsők között van.

Nagyon fontos tehát, hogy a gazdasági növekedés üteme Magyarországon megmaradjon. Ezért a következő években a kormány nem tervezhet mást, mint hogy a magyar gazdaság növekedését fenntartja. A konvergenciaprogram alapján a következő négy évben mindvégig 4 százalék feletti gazdasági növekedést tervezünk, megvédjük a családokat, megvédjük a nyugdíjak értékét, megvédjük az adócsökkentést, és folytatjuk és fenntartjuk a rezsicsökkentést. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartii pad sorokban.)*

ELNÖK: A sorban utolsóként Bánki Erik képviselő úrnak adom meg a szót, a Fidesz részéről. Parancsoljon!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország nem ismer kompromisszumot a nemzeti érdek és az önvédelem érvényesítése terén. Az elmúlt

években hatalmas változások történtek a világban. Ilyen volt a koronavírus-járvány, a gazdasági válság, majd az ukrán háború kitörése.

Új rend van kialakulóban a világ gazdaságában és a világpolitikában, ezért újra kell értékelni az eddigi politikát. Magyarország válasza az új helyzetre a következő. Az önvédelem és a nemzeti érdek áll az első helyen, ebben nem lehet kompromisszumot kötni. A nemzeti érdeket fogjuk követni biztonságunk védelme terén, legyen szó fizikai, gazdasági vagy energiaellátási biztonságunkról, a családok vagy az otthonok védelméről.

A szomszédos Ukrajnában zajló fegyveres konfliktus komoly biztonsági kockázatot jelent hazánkra nézve, ezért fontos, hogy a béke mielőbb visszatérjen térségünkbe. Elítéljük a katonai agressziót, segítjük az áldozatokat, segítjük azokat, akiket megtámadtak. De nem hagyjuk, hogy belesodorjanak minket a háborúba, vagy a magyarokkal fizetessék meg a háború árát.

Az elhúzódó háború és a brüsszeli energetikai szankciós csomagok energiaválságot okozhatnak egész Európában. A magyar embereket, a magyar családokat védi a polgári kormány által bevezetett rezsicsökkentés, ugyanakkor az olajembargó bevezetésével lehetetlen lenne beszerezni a Magyarország működéséhez szükséges kőolajat.

Az energiaellátás biztosítása és a rezsicsökkentés fenntartása továbbra is kiemelt célunk. Ennek az a feltétele, hogy legyen kőolaj, legyen földgáz, Brüsszel pedig ne fogadjon el olyan szankciós csomagot, amely beteszi a kaput az import lehetősége előtt. Nem fogunk semmilyen intézkedést megszavazni, ami veszélyezteti hazánk energiaellátását. Ez nem politikai, hanem ellátásbiztonsági kérdés. Az olajembargó számunkra vörös vonal. Az ugyanis olyan súlyos következményekkel járna Magyarországon, amely az ellátási problémák mellett az egekbe emelné az üzemanyagárakat: 700 forintos benzín- és 800 forintos gázolajárat eredményezne, valamint atombombaként hatna a magyar gazdaságra. Nem hagyhatjuk és nem is fogjuk megengedni azt, hogy a háború árát a magyar emberek fizessék meg.

Velünk szemben a baloldalnak ugyanakkor egészen más véleménye van a rezsikérdéssel és az energiapolitikával kapcsolatban. A kampány során úgy képzelték el a rezsicsökkentést, hogy kevesebb vizet kell használni, kevesebbet kell fürödni, így spóroljanak a magyar emberek a rezsiben. Mert a rezsicsökkentést egy baloldali kormány helytelen, rossz intézkedésnek tartja, és azt el kívánja törölni. Most egy új ötletet hallottunk a volt miniszterelnök-jelöltjüktől, amely a következő: a magyarok a fürdővízzel öblítsék le a végét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem új keletű mondatok ezek, hiszen emlékezhetünk még a baloldal korábbi ötleteire, mondataira a rezsicsökkentéssel kapcsolatban, amelyet a kampányban hangsúlyoztak, és amelyek így szóltak. Micsoda ostobaság volt annak

idején így rezsit csökkenteni! Lehet rezsit csökkenteni - hogyan lehetne? -, kevesebb vizet kell használni, kevesebbet kell fürdeni, kevesebb áramot kell használni, kevesebb gázt kell használni. Az a baj ezekkel a felelőtlen lépésekkel - mondta a korábbi miniszterelnök-jelöltjük -, mint a rezsicsökkentés is, hogy ezeket nagyon könnyű megígérni, megadni, majd aztán rendkívül nehéz megszüntetni. Ugyanezt az álláspontot képviseli a magyar baloldal az üzemanyagárrakkal kapcsolatban is, amikor azt javasolják megoldásként, hogy az emberek cseréljék kisebbre a meglévő autóikat.

A polgári kormány, tisztelt képviselőtársaim, a baloldal felháborító kijelentéseivel és megoldási javasolataival ellentétben szavak helyett tettekkel védi meg a magyar családokat a háború hatásaitól. Ilyen intézkedések például a rezsicsökkentés fenntartása, a lakossági kamatstop, az üzemanyagár- vagy éppen az élelmiszerárstop.

Arra kérjük most a baloldalt, hogy kivételesen ne Brüsszel oldalára álljanak, hanem végre a magyar érdekeket nézzék, a magyar emberek érdekeit tartsák szem előtt, és támogassák a kormányt a rezsicsökkentés fenntartásában, valamint az infláció megfékezését támogató javaslataink elfogadásában. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányparti pad-sorokban.)*

(14.20)

ELNÖK: Menczer Tamás államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminiszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Mindenekelőtt hadd mondjak arról néhány szót, hogy hogyan is néznek ki a rezsizárak ma Európában!

Belgiumban az elmúlt hónapokban az áram ára 100 százalékkal nőtt, tehát megduplázódott; a gáz ára 230 százalékkal nőtt, tehát több mint megháromszorozódott az ára. Aztán nézzük Hollandiát! Az áram ára 50 százalékkal nőtt, a földgáz ára 100 százalékkal nőtt. Nézzük a szomszédos Romániát, baloldali kollégáink sokszor szokták emlegetni. Romániában az áram ára 60 százalékkal nőtt, a gáz ára 75 százalékkal nőtt, de van olyan szolgáltató is Romániában, amely 300 százalékkal emelte a gáz árát. Nézzünk néhány északi országot is! Észtországban az áram ára 120 százalékkal nőtt, a gáz ára 240 százalékkal nőtt. Lettországon az áram ára majd 300 százalékkal nőtt, a gáz ára 450 százalékkal nőtt. Litvániában az áram ára 250 százalékkal nőtt, a gáz ára pedig 400 százalékkal nőtt.

Tehát láthatja, tisztelt képviselő úr és a tisztelt képviselőtársak, hogy Európában ma az a helyzet, hogy a rezsizárak megduplázódtak, megháromszorozódtak, sőt akár a négyszeresét is fizetik a korábbi áraknak. Ezzel szemben Magyarországon az ország energiaellátása biztosított, és a rezsicsökkentést is, ahogyan eddig is megvédtük, a jövőben is meg fogjuk védeni.

Na most, az a javaslat, amiről képviselő úr is szót ejtett, a brüsszeli olajembargós javaslat, valóban egy atombombát jelentene a magyar gazdaságra nézve, ráadásul egy rossz helyzetet, egy katasztrofális helyzetet idézne elő, mindenfajta megoldási javaslat nélkül. Hadd emlékeztessenek arra, hogy a magyar olajfelhasználás 65 százaléka orosz olaj, tehát jön Oroszországból, a magyar olajfelhasználás 65 százaléka onnan jön, és ezt lehetetlen pótolni egyik napról a másikra, sőt rövid idő alatt is lehetetlen pótolni.

Mire lenne szükség ahhoz, hogy az olajat pótolni tudjunk? Szükség lenne egy 500-550 millió eurós beruházásra a magyar olajfinomítói technológiával kapcsolatban, hiszen az jelenleg az orosz olajat tudja feldolgozni, és szükség lenne egy 200 millió eurós beruházásra az Adria-olajvezetéken, ahol jelenleg kapacitásszűkület van, és ahhoz, hogy a megfelelő kapacitást elérjük, horvát barátainknak egy beruházást kellene végrehajtanunk, tehát nem is rajtunk múlik, és 200 millió euróba kerül. Így tehát összesen el kellene költeni egy olyan 750-800 millió eurót. És mi lenne a végeredmény? Az, hogy az üzemanyag ára óriási mértékben nőne, 700-800 forint lenne a benzin és a gázolaj ára azok után, hogy elköltöttünk 700 millió eurót.

Ettől a magyar családokat természetesen meg kell védeni, és ahogyan azt ön is mondta, azt nem engedhetjük meg, hogy a magyar emberekkel fiztessék meg a háború árát. Ezért a magyar kormány két javaslatot tett. Az egyik az, hogy ha ezen az úton akar menni Brüsszel, akkor szükségünk van egy 15-18 milliárd eurós összegre ahhoz, hogy a magyar energetikai szektort átalakítsuk, és így ezt a terhet a magyar emberekről levegyük. Azonban nem túlzottan meglepő módon a jelenlegi brüsszeli tárgyalások nem mutatnak arra, hogy 15-18 milliárd eurót szeretnének nekünk folyósítani. Ha ez nincs így, vagy ezt nem szeretnék rendelkezésünkre bocsátani, akkor viszont az a magyar javaslat, hogy a tengeri, a hajós kőolajszállításra vonatkozzon a szankció, vezetékes szállításra pedig ne, így bennünket az nem érintene, nekünk nincs alternatívánk, nincs tengerpartunk. Bár az ember már ilyen mondatokkal is óvatos, remélem, senkit nem sértettem meg, és senki nem érti félre, de mégis csak a vezetékes szállításra vagyunk utalva.

Hadd mondjak még annyit, tisztelt Ház, tisztelt képviselő úr, hogy ez tehát a kormány politikája, és valóban, ahogyan ön említette, bennünket a nemzeti érdek, a magyar érdek képviselője vezérel és irányít, és mindig ez van az első helyen. Ezzel szemben látjuk, hogy a magyar baloldal a kampányban például a miniszterelnök-jelölt által azt mondta, hogy támogatnának olyan szankciókat, amelyek fájának Magyarországnak, és roppant károsak lennének a magyar gazdaságra nézve is. Vagy például Kocsis-Cake képviselő úr azt is elmondta, hogy el kell zárni az orosz nyersanyagokat, energiahordozókat Magyarország vonatkozásában.

A mai napon sem hallottunk senkitől bocsánatkérést, illetve elhatárolódást erre nézve. Sem Jakab

frakcióvezető úr nem mondta azt, hogy tévedtek, sem a momentumos úr nem mondta azt, hogy tévedtek (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*), és senki más nem mondta azt, hogy végre szeretné a magyar érdeket képviselni, mi azonban továbbra is ezt fogjuk tenni. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypárti sorokban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Megkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse a **további napirenden kívüli felszólalókat**.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Bencze János, Jobbik; Varju László, DK; Varga Zoltán, DK; Barkóczy Balázs, DK; Ovádi Péter, Fidesz; Keresztes László Lóránt, LMP; Sas Zoltán, Jobbik; Dócs Dávid, Mi Hazánk; Apáti István, Mi Hazánk.

A holnapi napon napirend előtti felszólalásra jelentkezett: Csárdi Antal, LMP; Szabó Rebeka, Párbeszéd; Toroczkai László, Mi Hazánk; Szabó Sándor, MSZP; Fekete-Győr András, Momentum; Brenner Koloman, Jobbik; Szászfalvi László, KDNP; Győrffy Balázs, Fidesz.

A holnapi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Novák Előd, Mi Hazánk; Balassa Péter, Jobbik.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekről az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! (*Szavazás.*) Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a **napirendet elfogadta**.

Tisztelt Ház! Tekintettel arra, hogy a frakciók nem kértek elhangzásra sem interpellációt, sem azonnali kérdést, sem kérdést, ezek elhangzására ezen ülésen nem kerül sor.

Most a bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslatok vitáira kerül sor. (*Zaj.*) Az ennek megkezdéséhez szükséges rend és csend helyreállítása érdekében körülbelül 15 másodperces szünetet rendel el. Kérem, hogy addig mindenki hagyja el az üléstermet, akinek nincs itt dolga.

(*Szünet: 14.27 - 14.29*)

Elnök: Kövér László

Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Soron következik a **Magyarország Alaptörvényének tizedik módosításához** benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat

vitája. A kormány-előterjesztés T/25. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Ovádi Péternek, a bizottság előadójának. 15 perces időkeret áll a rendelkezésére. Parancsoljon!

OVÁDI PÉTER, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen a szót. Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2022. május 19-én tartott ülésén megtárgyalta a Magyarország Alaptörvényének tizedik módosítása címmel benyújtott T/25. számú törvényjavaslatot.

(14.30)

Az összegző módosító javaslatot és összegző jelentést a bizottság kivételes eljárás alapján 27 igen szavazattal, 6 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Ház! Hazánk szomszédságában háború zajlik. Az orosz-ukrán fegyveres konfliktus valamilyen honfitársunk érdeklődését felkeltette, hiszen a második világháború óta nem tapasztalt humanitárius válsághelyzetet eredményezett, valamint egyúttal komoly változásokat generált a világgazdaságban is. Mindnyájan aggódó figyelemmel követjük napról napra a bekövetkezett eseményeket.

Sajnos, a háború következtében fellépő negatív következmények mindenki életére közvetlen kihatással bírnak, azok minden egyes magyar által érezhetők. Elég, ha csupán az egekbe szökő világpiaci energiaárakra, a gazdasági recesszióra, az élelmiszeriparban is megjelenő ellátási zavarokra vagy pedig az egyéb piaci zavarokra gondolunk. Magyarország felelőssége a háború elől menekülők ellátása, a háború következtében fellépő gazdasági károk minimalizálása, valamint az, hogy a magyar embereket a lehető legteljesebb mértékben megvédje a gazdasági téren jelentkező káros hatásoktól.

Közismert tény az is, és ezt mindenképpen szeretném kiemelni, hogy az Európai Unió tagállamai közül népességarányosan Magyarország fogadta be a legtöbb, Ukrajnából érkező menekültet. Köztudott, hogy mi, magyarok mindig segítünk a bajbajutottakon, kiváltképp, ha azok a szomszédban élnek. A példamutató összefogás, a menekültek megfelelő ellátása és elszállásolása minden magyar közös érdeme. Külön köszönet érte azoknak az önkénteseknek, rendvédelmi és honvédelmi dolgozóknak, akik napról napra fáradhatatlan helytállásról tesznek tanúbizonyságot a menekültek megsegítésében.

Tisztelt Képviselőtársaim! A humanitárius katasztrófa kezeléséhez, valamint az átrendeződő nemzetközi gazdasági változások következményeinek kivédéséhez hazánknak biztosítania kell a hatékony és

gyors nemzeti válaszok kialakításának lehetőségét. Április 3-án a magyarok egyértelműen és megkérdőjelezhetetlenül állást foglaltak amellest, hogy ki kell maradnunk ebből a fegyveres konfliktusból, és nem hagyhatjuk azt sem, hogy a háború árát a magyarokkal fiztessék meg. Míg akadnak olyan államok, amelyek másként gondolkoznak ebben a kérdésben, addig nekünk továbbra is Magyarország és a magyarok biztonsága marad az első. Meg kell tehát védenünk a magyarokat, ám ehhez hatékony és gyors döntéshozatalra van szükség. Ennek garantálása érdekében kerül tehát benyújtásra az előttünk fekvő alaptörvény-módosítás.

*(A jegyzői székben dr. Szűcs Lajost
dr. Vinnai Győző váltja fel.)*

Szeretném emlékeztetni mindannyiunkat arra, hogy a koronavírus-világjárvány is megmutatta azt, hogy a veszélyhelyzetből származó kihívások kezelésére és elhárítására a rendkívüli jogrend eszközei bizonyulnak a legalkalmasabbnak, éppen ezért az előttünk fekvő javaslat az, amely megteremti a kormány számára annak lehetőségét, hogy a különleges jogrend teljes eszköztára rendelkezésre álljon.

Tisztelt Országgyűlés! Az Alaptörvény Magyarország jogrendjének alapja, szövetség a múlt, a jelen és a jövő magyarjai között. Az Alaptörvény élő keret, amely védelmezi a magyarság önazonosságát, kifejezi értékrendszerét, megtestesíti akaratát, valamint meghatározza létezésének legalapvetőbb közjogi formáit. Üdvözlendőnek tartom tehát, hogy az Alaptörvény tizedik módosítása is hazánk és családjaink biztonságát kívánja szolgálni. A Ház asztalán fekvő alaptörvény-módosítás ugyanis biztosítja, hogy a szomszédos országban zajló háborús helyzet vagy a humanitárius katasztrófa, valamint ezek következményeinek elhárítása jogalapot szolgáltatthasson a veszélyhelyzet kihirdetésére. Megjegyzendő azonban, hogy a mostani módosítás nem változtat azon alkotmányos elven, miszerint különleges jogrend kihirdetésére kizárólag akkor van lehetőség, ha a szomszédos országban bekövetkezett eseményeknek tényleg olyan súlyos gazdasági, illetve más hatása van Magyarországon, valamint hogy e súlyos hatások bekövetkeztének veszélye reális.

Tisztelt Képviselőtársaim! A mostani nemzeti érdek szem előtt tartásának megfelelően kell cselekednünk. Jómagam is csak hangsúlyozni tudom azt, hogy nem mindegy, milyen ösvényre lépünk, ugyanis az előttünk álló veszélyes évtizedben olyan döntéseket kell hoznunk, amelyek megvédik Magyarországot a külső hatásoktól, valamint a gazdasági recesszió káros következményeitől. Mindezekre tekintettel a benyújtott törvényjavaslat támogató. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most megkérdem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Nem kíván, államtitkár úr jelzi.

Tisztelt Ház! A kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót, így most az előre bejelentett felszólalók következnek. Megadom a szót Ritter Imre német nemzetiségi képviselőnek, a vitához kapcsolódó Magyarországi nemzetiségek bizottsága előadójának, aki nemzetiségi nyelven ismerteti a felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azokat. Parancsoljon, elnök úr!

RITTER IMRE, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója: Köszönöm szépen. Sehr geehrter Herr Vorsitzender! Sehr geehrtes Parlament! Erlauben Sie mir bitte, dass ich unsere Meinung, bezüglich des Gesetzesvorschlages mit Titel „Zehnte Änderung des Grundgesetzes“ mit Nr. T/25., erörtere. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy kifejtsem véleményünket a Magyarország Alaptörvényének tizedik módosításáról szóló T/25. számú törvényjavaslatlal kapcsolatban.

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága a 2022. május 18-ai ülésén tárgyalta a napirenden lévő törvényjavaslatot, azzal egyetértett, módosító szándékot nem fogalmazott meg, ezért a bizottság részletes vitát lezáró módosító javaslatot nem nyújtott be. A jelen törvényjavaslatnak a T/26. számú törvényjavaslatlal összevont általános vitája során az Alaptörvény azon részeit citáltam, amelyek a Magyarországon őshonos nemzetiségekről szólnak, azokat érintik. Tettem ezt jó okkal azért, mert a harmadik nemzetiségi ciklus kezdetén is fontosnak tartottam szó szerint ezeket az idézeteket elmondani, hiszen több új párt és még több új képviselő került be és kezdte meg a munkáját a magyar Országgyűlésben. Tisztelettel kérem, hogy az elhangzottakra, az Alaptörvény nemzetiségeket érintő részeire is mindenkor legyenek tekintettel, és munkájuk során vegyék figyelembe.

Mindezek után röviden a konkrét törvénymódosítási javaslatról. A Magyarországi nemzetiségek bizottsága a ciklus első ülésén tárgyalta az Alaptörvény tizedik módosítását, valamint a katasztrófavédelemről szóló törvény módosítását. A két törvényjavaslat lényegében ugyanaz. A T/26. számú módosító javaslat az Alaptörvényt módosító, kiegészítő jelen T/25. számú törvényjavaslat rendelkezéseit hivatott elősegíteni, kiszolgálni. Az Alaptörvény 53. cikk (1) bekezdésében az „A Kormány az élet- és vagyónbiztonságot veszélyeztető elemi csapás” szövegrész kiegészül a „szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, háborús helyzet vagy humanitárius katasztrófa” szövegrésszel.

Úgy gondoljuk, hogy ilyen helyzet bekövetkezése esetén a mindenkori kormány döntése legalább két alapvető szempontnak kell megfeleljen: egyrészt gyors döntés kell legyen, másrészt jó döntés kell legyen. A jó döntés követelménye a mindenkori kormány képességeinek, megfontoltságának függvénye, ez jogszabállyal nem garantálható. A gyors döntés lehetősége viszont elsősorban a jogszabályi környezet

függvénye, amit az Alaptörvény ezen kiegészítése biztosíthat.

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága éppen ezért a T/25. számú, a Magyarország Alaptörvényének tizedik módosításáról szóló törvényjavaslattal egyetért, és javasolja elfogadását az Országgyűlés részére. Köszönöm, hogy meghallgattak. Danke für Ihre Aufmerksamkeit! (*Taps a kormánypárti padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Most Hajnal Miklós-nak adom meg a szót.

HAJNAL MIKLÓS (Momentum): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Két hete vitáztunk legutóbb az Alaptörvény tizedik módosításáról. Sok ellenérv elhangzott abban a vitában a Momentum részéről, melyet most nem akarok részleteiben ismertetni, csak címszavakban. Először is, mindenekelőtt: most nem a hatalmi barkácsolás ideje van itt, hanem az inflációkezelésé, a gazdaságiválságkezelésé, a létbizonytalanság-kezelésé.

(14.40)

Ehelyett azt látjuk, hogy a rendeleti kormányzás kitolásával, kitágításával foglalkoznak, ami a magyar embereken önmagában mit sem segít. A magyar embereken nem egy újabb veszélyhelyzet... Nem erre vágnak a magyar emberek, nem erre van szükségük, hanem biztonságra és biztos megélhetésre.

Elmondtuk a szakmai kritikáinkat is, hogy ez az előterjesztés miért szükségtelen, hogyan ad okot visszaélésekre, és ezért végső soron ez egy antidemokratikus biankó csekk a kormányznak. Önök is pontosan tudják azt, hogy semmifajta önkorlátozás nincsen az Alaptörvényben e tekintetben. Ettől még önök ezt meg fogják szavazni. Nem a mai vitától függ, hogy megszavazzák-e, ki van adva utasításban. Úgy tűnik, hogy a járvány alatt a miniszterelnök és a legközelebbi körei rászoktak arra, hogy már a saját párttársaikra sem kell számítani, amikor az ország sorsát érintő kérdésekről van szó. A kormány tagjai leginkább annak örülnének, ha fenn maradhatnának a Karmelitában, és le sem kellene jönniük az emberek vagy akár csak a parlamenti képviselők közé, hogy megvitassuk Magyarország legfontosabb kérdéseit.

Látjuk, hogy hogyan működik ez. Jobb esetben Gulyás Gergely tájékoztat minket egy Kormányinfón, rosszabb esetben a Magyar Közlönyből kell értesülnünk arról, hogy mi fog történni. Sőt, még rosszabb esetben Gulyás Gergely tájékoztat minket valamiről a Kormányinfón, de aztán a Magyar Közlönyben valami másról értesülünk. Ez ment az elmúlt két évben, ezt láttuk önöktől a rendeleti kormányzás címszava alatt,

és önök arra készülnek, hogy ez folytatódjon vég nélkül a jövőben is.

Ha önök tényleg, önök tényleg a háború miatt szertették volna meghosszabbítani a rendeleti kormányzást, akkor azt a háború első vagy esetleg még talán a tizedik napján tették volna. (*Nacsa Lőrinc: Választás előtt?*) Most, hölgyeim és uraim, a háború 88. napja van így május 23-án. Akinek ennyi időbe telik, hogy felismerjen egy esetleges valódi veszélyhelyzetet, az vagy alkalmatlan a kormányzásra, vagy önérdékből teszi azt, és bármelyik is legyen, mi, a Momentum politikusai ezt nem fogjuk támogatni.

Mondjuk ki feketén-fehéren: a Fidesznek az új parlamenti évadban is a hatalom az első, erről szól ez az alaptörvény-módosítás, és ezért nem tudjuk mi ezt tiszta lelkiismerettel támogatni. Köszönöm a figyelmet. (*Taps az ellenzéki padsorokból.*)

ELNÖK: Megkérdezem, a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki felszólalási lehetőséggel élni. Jelentkezőt nem látok. (*Jelzésre:*) Elnézést! Nacsa Lőrinc KDNP-s képviselő úrnak adom meg a szót.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt képviselő úrnak jelezném, hogy a magyar emberek pontosan tudják, hogy mire vágnak, ezt el is mondták április 3-án, óriási többséggel. Nem önökre vágnak, ez egészen biztos. Amire vágnak, az béke és biztonság, amire vágnak, az az a fejlődés, amit az elmúlt 12 évben az országépítő munka következményeként Magyarországon láthattunk. Ha ön is esetleg a Körúton kívül vagy a Hegyvidéken kívül elindul az országba, akkor láthatja azt, hogy micsoda fejlődés történt az elmúlt időszakokban.

Képviselő úr, amire a magyar emberek vágnak, az biztos nem az ön felszólalása, és biztos nem az ön érvei a kormányzással kapcsolatban. Hál' istennek, a magyar emberek bölcsességének köszönhetően ön a lehető legtávolabb került attól, hogy mondjuk, pénzügyi tárcát vezessen a magyar kormányban. Én azt gondolom, hogy ennek Magyarország csak a nyertese.

De azt szeretném mondani, tisztelt képviselő úr, hogy rendszerint önöktől előkerül az a vád, hogy miért nem a háború tizedik napján nyújtottuk be az alaptörvény-módosítást. Kérdezném én, hogy az egyesült baloldal mekkora balhét csapott volna, ha a választás előtt három héttel mi úgy gondoljuk, hogy Alaptörvényt kellene módosítani. Önök azt mondták volna, hogy ez nem demokratikus, úgysem lesz kétharmadunk, nem tudunk majd Alaptörvényt módosítani a választás után, nem lehet ilyet tenni Magyarországgal. Most meg azt kéri rajtunk számon, hogy miért a háború hatvanvalahányadik napján nyújtottuk be ezt az alaptörvény-módosítást, tisztelt képviselő úr.

A magyar emberek felhatalmazást adtak nekünk arra, hogy a békét és a biztonságot képviseljük. A magyar emberek felhatalmazást adtak nekünk arra, hogy mindenben segítsük az Ukrajnából menekülőket, de

védjük meg hazánkat, és ne sodródjunk bele ebbe a háborúba. És a magyar emberek arra is felhatalmazást adtak nekünk, hogy olyan döntéseket hozzunk, amelyek nem velük fizettetik meg a háború árát. Pontosán erre készülünk, pontosan ezt fogjuk tenni, még akkor is, ha önök ebben sem a magyar emberek oldalára állnak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: További jelentkezőket nem látok, így tehát a vitát lezárom, tisztelt képviselőtársaim. Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Répássy Róbert: Nem, köszönöm.)* Államtitkár úr nem kíván válaszolni.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Soron következik **a katasztrófavédelemről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXXVIII. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája. A kormány-előterjesztés T/26. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni. *(Dr. Répássy Róbert: Nem. Köszönöm, elnök úr.)* Államtitkár úr jelzi, hogy nem.

Tisztelt Ház! A kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót.

Most ismét Ritter Imre képviselő úrnak adom meg a szót, aki a Magyarországi nemzetiségek bizottsága elnökeként kíván felszólalni. Parancsoljon!

RITTER IMRE, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója: Sehr geehrter Herr Vorsitzender! Sehr geehrtes Parlament! Erlauben Sie mir bitte, dass ich unsere Meinung, bezüglich des Gesetzesvorschlages mit Titel das Gesetz CXXVIII von 2011 über die Änderung Gesetze zur Katastrophenverhütung und bestimmter, damit zusammenhängender Gesetze, mit Nr. T/26 erörtere.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy kifejtsem véleményünket a katasztrófavédelemről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló T/26. számú törvényjavaslatról. A Magyarországi nemzetiségek bizottsága a 2022. május 18-ai ülésén tárgyalta a napirenden lévő törvényjavaslatot, azzal egyetértett, módosító szándékot nem fogalmazott meg, ezért a bizottság részletes vitát lezáró módosító javaslatot nem nyújtott be.

Véleményünket az előző törvénymódosítási javaslatnál ismertettem, ezért a Magyarországi nemzetiségek bizottsága a katasztrófavédelemről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXXVIII. törvény módosításáról szóló T/26. törvényjavaslattal egyetért és javasolja elfogadását az

Országgyűlés részére. Köszönöm, hogy meghallgattak. Danke für Ihre Aufmerksamkeit! *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, tisztelt elnök úr. Most a képviselői felszólalásokra tudunk sort keríteni, amennyiben lesznek jelentkezők. *(Nincs jelentkező.)* Ha jól látom, akkor nincs jelentkező. Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e összegző felszólalást tartani. *(Dr. Répássy Róbert: Nem. Köszönöm.)* Nem kíván.

Tisztelt Ház! A határozathozatalokra szintén a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik **a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő szabályozási kérdésekről** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/27. számon a parlamenti informatikai hálózaton szintén elérhető. Ezt az előterjesztést is nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor. Elsőként Ovádi Péternek, a bizottság előadójának adom meg a szót, legfeljebb 8 perces időkeretben.

(Hiszékeny Dezsőt a jegyzői székben Szabó Sándor váltja fel.)

OVÁDI PÉTER, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság a 2022. május 19-én tartott ülésén megtárgyalta a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő szabályozási kérdésekről szóló T/27. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság kivételes eljárás alapján 28 igen szavazattal, 9 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Ház! Embert próbáló időszakot hagytunk a hátunk mögött. A koronavírus-járvány okozta társadalmi és gazdasági kihívások nemcsak a döntéshozók vállára róttak hatalmas terheket, hanem valamennyi állampolgártól is igen nagy türelmet és fegyelmezettséget kívántak meg. Úgy vélem, jól vizsgáztunk mi, magyarok, ismételten megmutattuk, hogy ha kopogtat az ajtónkon a baj, össze tudunk fogni.

Érdemes felidézni azt is, hogy a magyar kormány időben cselekedett és időben hozta meg a védekezéshez szükséges intézkedéseket. Magyarország Európa egyik legeredményesebb oltási programjával sikeresen küzdött a koronavírus-világjárvány ellen, amelynek köszönhetően most lehetővé válik, hogy a kormány a veszélyhelyzetet megszüntesse. Hangsúlyozandónak tartom, hogy a kormány elsődleges célja, csakúgy, mint eddig, hogy megvédje a magyar emberek életét és egészségét, valamint mérsékelje a gazdasági károkat, és megőrizze a munkahelyeket. Ezért született meg tehát az előttünk fekvő törvényjavaslat.

(14.50)

Tisztelt Országgyűlés! A koronavírus terjedése elleni küzdelem eddig példátlan kihívás elé állította az egész világot, így hazánkat is. A hagyományos, megszokott eszközök alkalmatlannak bizonyultak a járvánnyal szembeni egészségügyi és gazdasági védekezés során. A kormány éppen ezért időben cselekedve, 2020. március 11-én döntött az Alaptörvény 53. cikk (1) bekezdésével összhangban a veszélyhelyzet kihirdetéséről. Ám az alaptörvényi normaszöveg értelmében a kormány veszélyhelyzeti jogalkotása csupán 15 napig maradhatott volna hatályban. A harc folytatása és az állampolgárok egészségének megóvása érdekében szükségesnek bizonyult, hogy az Országgyűlés a továbbiakban ismét felhatalmazza a kormányt, hogy abban az esetben is megalkothassa, a hatályban fenn tarthassa a rendkívüli intézkedéseket tartalmazó rendeleteit, ha az Országgyűlés a humán járvány terjedése miatt nem tudna ülésezni.

Köszönetet mondhatunk a jóistennek, hogy a törvényhozás mégis maradéktalanul tudta ellátni a munkáját. Így az Országgyűlés - élve az említett törvényben biztosított jogával - most visszavonja a kormánynak adott felhatalmazást. Mindenképpen szeretném azonban hangsúlyozni azt is, hogy a kormány, betartva az alkotmányos kereteket, kizárólag olyan intézkedéseket hozott meg a rendkívüli jogrend alatt, amelyek a szükségesség és az arányosság alkotmányos követelményeinek eleget téve nélkülözhetetlennek bizonyultak a magyar emberek egészségének megvédése, valamint a járvány okozta negatív gazdasági kihívások leküzdése érdekében, az Országgyűlés pedig maradéktalanul tudta gyakorolni a rendkívüli intézkedésekkel kapcsolatos ellenőrzési hatáskörét.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Ház asztalán fekvő javaslat célja, hogy a járványügyi helyzet stabilizálódására tekintettel megalapozza a veszélyhelyzeti különleges jogrend megszüntetését. Természetesen nem mehetünk el szó nélkül a jogbiztonság mint a jogállamiság egyik legfontosabb sarokköve mellett sem. Ugyanis a jogbiztonság elve megkívánja, hogy a veszélyhelyzet megszűnése és a veszélyhelyzeti kormányrendeletek hatályvesztése ne történjen meg annak hiányában, hogy a megfelelő átmeneti rendelkezések megalkotásra kerülnének. A jogbiztonság és a kiszámítható szabályozási környezet jogállami követelményeire tekintettel az előttünk fekvő törvényjavaslat célja az is, hogy a veszélyhelyzet idején létrejött jogviszonyokat, illetve jogi várományokat úgy szabályozza, hogy a szabályozási átmenet egyértelműen és kiszámíthatóan a bizalom, védelem követelményére is figyelemmel biztosított legyen, és a szabályozási környezet változatlansága a törvényben garantált legyen. A jogbiztonság elvének érvényesülése érdekében szükséges tehát ezen szabályok lefektetése, hiszen a veszélyhelyzet megszűnése és a veszélyhelyzeti kormányrendeletek hatályvesztése

nem történhet meg a megfelelő átmeneti rendelkezések megalkotása nélkül.

Tisztelt Ház! Kérem, engedjék meg, hogy a teljesség igénye nélkül, csupán példálózó jelleggel kiemeljem a Ház asztalán fekvő tervezet főbb pontjait! A benyújtott javaslat további célja az is, hogy a teljes funkciójú elektronikus halottvizsgálati bizonyítványt kiállító rendszerben a személyazonosítási, illetve az egyéb adatkezelési feladatokkal rendelkező személyek és szervek feladatellátásukhoz kapcsolódó jogosultságait megteremtse; mint ahogy a törvényjavaslat többek között megteremti az összhangot a lejárt okmányokra vonatkozó veszélyhelyzeti szabályozással is akként, hogy a 2020. március 11. és 2022. május 31. között lejárt vagy lejáró személyazonosító igazolvány, vezetői engedély és útlevél egységesen 2022. június 30-áig érvényes maradjon. A törvényjavaslatban részletezett, a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló törvény módosításának, gazdaságpolitikai célja pedig nem más, mint hogy Magyarországon a tartósan betöltetlen munkakörök gyors, hatékony és átlátható módon csak megbízható vállalkozások közreműködésével kerüljenek betöltésre harmadik országbeli munkavállalókkal.

Tisztelt Országgyűlés! Végezetül szeretném megjegyezni, hogy az előttünk álló veszélyes évtizedben nagyon nem lesz mindegy, hogy milyen ösvényre lépünk. Ezért különösen is fontos, hogy a Magyarország megvédését és biztonságának garantálását szolgáló hivatott javaslatokat pártállásra való tekintet nélkül a lehető legszélesebb körben támogassa a magyar törvényhozás. Az elhangzottakra tekintettel a benyújtott javaslat támogatandó. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Ház! Mielőtt megadnám a szót a bizottság kisebbségi álláspontját előadó Arató képviselő úrnak, kötelességem jelezni, hogy az előterjesztő képviselője nem tartózkodik a teremben, úgyhogy ameddig megérkezik, addig néhány perces technikai szünetet rendelék el. Kérem, hogy ne menjenek sehová vagy legalábbis ne messzire, mert államtitkár úr úton van.

*(Szünet: 14.55 - 15.04)**Elnök: Kövér László**Jegyzők: dr. Vinnai Győző és Szabó Sándor)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Folytatjuk munkánkat. Kitörő örömmel üdvözlöm államtitkár urat, hogy megtisztelte a Házat a jelenlétével. Ha megengedi, megspórolom önnek azt a néhány kínos másodpercet, amíg elnézést kér képviselőtársaimtól, hogy megvárakoztatta őket a vitában. Remélem, hogy ez a legközelebbi három-négy évben nem fog még egyszer előfordulni. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

Most a kisebbségi vélemény előadójának, Arató Gergelynek adom meg a szót.

ARATÓ GERGELY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Tisztelt Ház! Az a helyzet, hogy az előttem nem is olyan régen, de nem is most szóló képviselőtársam a többségi véleményt ismertetve azt mondta, hogy a kormány azokkal a jogköreivel, amelyeket a veszélyhelyzeti törvényi szabályozás alapján kapott, csak a szükséges és arányos mértékben élt. Bárcsak így lenne, de nem így van. Legalábbis erősen vitatott, hogy többek között ez a szabályozás - és ez az a kérdés, amely körül leginkább vita volt a Törvényalkotási bizottság ülésén -, tehát az a szabályozás, amely a pedagógusok sztrájkja esetén az elégséges szolgáltatásra vonatkozik, szükséges volt-e a veszélyhelyzet szempontjából. A szakszervezetek és az ellenzék megítélése szerint nem volt szükséges. És arányos volt-e? Nem volt arányos, mert az általa elért cél miatt egy alapjogot, a sztrájkjogot korlátozta.

Mindennek azért van jelentősége, mert a Törvényalkotási bizottság többsége elkövette azt a pajkosságot, hogy azt a szabályozást, amelynek a fenntartása eredetileg nem szerepelt ebben a törvényjavaslatban - tehát a pedagógusok alapjogának, sztrájkjogának lényegében a korlátozását, mert ezt jelenti az, hogy lehetetlen feltételeket támasztanak az elégséges szolgáltatások számára -, tehát ezt a szabályozást egy Törvényalkotási bizottságon születő, saját kezdeményezésű módosító indítvánnyal beemelte ebbe a törvényjavaslatba, annak a bizottsági módosító javaslatába, zárószavazás előtti módosító indítványába.

Ez a javaslat ráadásul súlyosabb, mint az eredeti szabályozás volt, mert azt is kimondja, hogy vétkes kötelességzegést követ el az a pedagógus, aki nem veszi föl a munkát a munkáltatói utasítás ellenére sem. Ez nyilvánvalóan válasz a pedagógusok polgári engedetlenségére, arra a gyakorlatra, hogy szimbolikus mértékben, iskoláról iskolára vándorolva, de megtagadták a munkavégzést, hogy tiltakozzanak az alapjoguk elvonása ellen.

*(Az elnöki széket Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Azt kell mondanom, arról vitatkoztunk a Törvényalkotási bizottságon, hogy milyen jogkövetkezményei vannak ennek a törvényt módosításnak, hogy „csak” egyhavi bérüktől fosztják meg ezeket a pedagógusokat, vagy akár az állásukat is elveszthetik, de a lényegen ez nem változtat. Egyrészt a javaslat nem kezeli az alapvető problémát, azt, hogy a kormány nem tekinti partnernek a pedagógusokat, nem tárgyal velük érdemben, és olyan borzasztó bérek vannak ma az oktatásban, hogy a pedagógushiány ma minden iskolát, minden óvodát, minden intézményi típust és minden települést veszélyeztet. Márpedig hiába szavazuk meg ezt a módosítást, ettől nem lesz több pedagógus, másrészt pedig azon segít, hogy ez a javaslat a házszabályt és a jogalkotási törvényt megkerülve, álláspontunk szerint törvénytelen módon került ide

elénk. Ezért ez a javaslat és a törvényjavaslat egésze elfogadhatatlan. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem Azbej Tristan államtitkár urat, hogy a vita e szakaszában kíván-e felszólalni vagy a vita későbbi szakaszában. *(Azbej Tristan: Majd később.)* Államtitkár úr jelzi, hogy a vita későbbi szakaszában kíván szólni. Tájékoztatom államtitkár urat, hogy a felszólalására, az esetleges zárzó elmondására és a vita közbeni felszólalásra összesen 15 perc időkeret áll majd rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót.

Most megadom a szót Szolga József horvát nemzetiségi szószóló úrnak, a vitához kapcsolódó Magyarországi nemzetiségek bizottsága előadójának, aki nemzetiségi nyelven ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azt. Öné a szó.

SZOLGA JÓZSEF, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója: Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Poštovani Gospodine Predsjedniče! Tisztelt Ház! Poštovani Dome! A Magyarországi nemzetiségek bizottsága a 2022. május 18-ai ülésén a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő szabályozási kérdésekről szóló 2022. évi T/27. számú törvénytervezet egészére vonatkozóan lefolytatta a részletes vitát. Kapcsolódó bizottságként a határozati házsabály 44. és 45. §-ában foglaltakra tekintettel az alábbiakat fogalmazta meg: a benyújtott módosító javaslatokról az eddigi gyakorlatnak megfelelően nem foglalt állást, illetve a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatot nem terjeszt elő. Kisebbségi vélemény nem került megfogalmazásra.

Tisztelt Országgyűlés! A 2020. március 11-ei kihirdetett veszélyhelyzet óta a Magyarországi nemzetiségek bizottsága a hatékony védekezés érdekében a rendeleti kormányzás időszakában támogatásáról biztosította a védekezést irányító szerveket.

(15.10)

Egyetértését fejezte ki a veszélyhelyzet kezelésével kapcsolatban született törvényekkel, ahogy a benyújtott, jelenleg tárgyalt törvényjavaslat elfogadását is támogatja.

A T/27. számú törvénytervezet a veszélyhelyzet megszűnését követően hatályba lépő szabályai közül nemzetiségi szempontból kiemelkedően fontosnak tartjuk az alábbi rendelkezéseket.

A tervezet 9. pontjában a koronavírus elleni kötelező védőoltással kapcsolatos rendelkezések végre feloldják azokat az általunk is kifogásolt intézkedéseket, amelyek alapján az állami fenntartású nemzetiségi köznevelési intézményekben nem volt lehetőség

a mérlegelésre az oltást nem vállaló nemzetiségi pedagógusok vonatkozásában.

A 11. § alapján rendezni szükséges az illetmény nélküli szabadság sorsát. Reményeink szerint az állami és az önkormányzati munkáltató nem dönt a fizetés nélküli szabadság fenntartásáról, és az így 2022. június 15-ével megszűnik, így a nemzetiségi oktatásból kikerült pedagógusok visszatérhetnek az intézményekbe, enyhítve az amúgy is súlyos szakemberhiányt.

Nemzetiségi közösségeink támogatják, hogy a javaslat 10. pontjának rendelkezései életbe lépjenek, amelyek a szomszédos országok Magyarországgal határos közigazgatási egységei lakosságának koronavírus elleni védelmével összefüggésben határoznak meg szabályokat. Az oltóanyagbőség lehetőséget biztosít, hogy a tervezet 1. számú mellékletében a szomszédos országok lehatárolt területein lakók nemzetiségre tekintet nélkül a magyarországi ellátórendszeren keresztül vakcinához jussanak. A humanitárius segítségen túl ez biztosítja a járvány elleni védekezést is, mivel a határkörzetekben történik a legtöbb személyes érintkezés a napi ingázás, a bevásárlóturizmus, az időnyomunka következtében.

A tervezet 31. pontja az államháztartásról szóló törvény kiegészítését tartalmazza, amely alapján a nemzetiségi közösségek számára is biztosítottá válik, hogy az egyes hazai forrásokból nyújtott költségvetési támogatások felhasználása, a támogatott tevékenységek időtartama meghosszabbodhat. A projekt tárgyévén túli áthúzódása esetén a támogatás kötelezettségvállalással terhelt költségvetési maradvánnyá válik, így felhasználható továbbra is nemzetiségi közcélokra.

Támogatjuk az államháztartási törvény azon kiegészítését is, amely alapján a veszélyhelyzet miatt a nem vagy késedelmesen teljesített adatszolgáltatás miatt a helyi nemzetiségi önkormányzatok a bírság alól mentesülhetnek.

Az egyes hatályon kívül helyezendő rendelkezések közül kiemelném, hogy immár a nemzetiségi önkormányzatok is visszatérhetnek a sarkalatos törvényben meghatározott éves kötelező ülészámmal, valamint a hozzá kapcsolódó kötelező közmeghallgatás megtartásához.

A megtartott országgyűlési választás és népszavazás igazolta, hogy mindenfajta egészségügyi kockázat nélkül nemzetiségi közösségeink is megtarthatják az eddig felfüggesztett időközi választásokat.

Tisztelt Államtitkár Úr! Poštovani državni tajniče! A törvénytervezet érinti a veszélyhelyzettel összefüggő átmeneti szabályokról szóló 2021. évi CXIX. törvény 147. §-át, amely 2022. június 30. napjáig rögzíti a helyi díjak mértékét, így a köznevelési intézmények térítési díjának emelését is tiltja. Az intézményeket fenntartó nemzetiségi önkormányzatok aggodalmukat fejezik ki, amennyiben ezen rendelkezés továbbra is hatályban marad, ugyanis az élelmiszerárak elmúlt időszakban történt emelkedése tarthatatlanná

teszi a térítési díjak jelenlegi szintjét. Nemzetiségi önkormányzataink a helyi önkormányzatokkal ellentétben saját bevétellel nem rendelkeznek, így az áremelkedés kompenzálására nem áll rendelkezésre semmilyen forrás. A díjak további befagyasztása esetén mindenképpen tárgyalást kezdeményezünk a kompenzálást illetően.

Tisztelt Országgyűlés! Poštovani Dome! A Magyarországi nemzetiségek bizottsága a T/27. számú törvényjavaslat elfogadását támogatja, egyetért a veszélyhelyzet szabályozott rendben történő megszüntetésével. Tudjuk, hogy a járványveszély továbbra is fennáll, közösségeink elkötelezettek az oltás mellett. A nemzet szempontjából nagy veszteségnek tekintjük a pandémia áldozatait, és osztozunk a hozzátartozók gyászában. A jövőben is számítunk az egészségügy, a szociális ágazat és a közszféra minden dolgozójára, akiknek eddigi munkáját köszönjük. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. Hvala na pozornosti! (*Taps a kormánypártok és a szószólók soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, szószóló úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces hozzászólásokra nincs lehetőség. Elsőként megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Rengeteget ütöm-verem ezt a kormányt azért, hogy valóban védje a magyar családokat, és nagyon sokszor fogom még, és ezért állok értetlenül az előttünk fekvő csomag és saláta előtt, hiszen itt egy salátatörvénybe rejtve gyakorlatilag végleg szélesre tárná Magyarország Kormánya a kaput harmadik világból érkező, indonéz, mongol, Fülöp-szigeteki, illetve vietnámi munkavállalók előtt.

Ugye, ez a kormány retorikailag nagyon harcosan küzdött a migrációval szemben - én egyébként ezt a küzdelmet alapvetően támogattam volna -, a helyzet az, hogy a valóságban nem ebbe az irányba indultak, hanem tétlenül szemlélik több százezer magyar kényszerű kivándorlását jellemzően nyugat-európai országokba, számukra még egy úgymond hazahívó otthonteremtési, vagy mondjuk, lakhatási programot sem dolgozott ki ez a kormányzat, lényegében nem tett semmit azért, hogy a szülőföldön boldogulás lehetőségé váljon számukra. Ezzel párhuzamosan felfedezték, hogy hoppá, ott a demográfia, és hoppá, óriási a munkaerőhiány, vannak hiányszakmák, mit csináljunk? Hozzunk a harmadik világból dolgozókat! Egy olyan kormány, amely látszólag a migrációval szemben küzd.

És hogy nem ezzel a salátatörvénnyel kezdték el az örületet, mi sem bizonyítja jobban, mint hogy két évvel ezelőtt, ugye, stratégiai megállapodást kötöttek a kormány nevében egy olyan munkaerő-kölcsönző társulattal, amelyről önök a saját szempontrendszerük alapján kijelentették, hogy na, ő majd

hatékonyabban tudja a harmadik világból a szervezett munkaerő-behozatalt lebonyolítani, mint ahogy, mondjuk, munkaerőközpontok vagy magyar állami közületek tudták volna megtenni. És hát, láss csudát, tavaly szeptembertől már minősített munkaerő-kölcsönző titulust is kezdtek osztogatni, ugye, megjelent egy új kormányrendelet, amely tovább könnyítette az adott esetben engedély nélkül hazánkban tartózkodóknak a munkavégzését, tehát még az engedélyeztetési folyamaton is lejjebb csavartak egyet. Ezt a titulust azóta, ugye, több sajtóorgánium beszámolója szerint 13 cég nyerte el, köztük volt az első óriási társaság is, amellyel megállapodást kötöttek, és a tavalyi év második felére datálható az, hogy az uniós országok Szerbia és Ukrajna mellett további kilenc - és néhány nagyon érdekes - országgal írtak alá gyakorlatilag együttműködési megállapodást ezzel a lépéssel. Ezen országok között található a Fülöp-szigetek, Indonézia; Kazahsztán, Mongólia tekintetében én megengedőbb vagyok a magyar őstörténet nagy rajongójaként, ugye, itt még vannak azért feltáratlan szálak. De azt nem tudom értelmezni, hogy Vietnámmal önök gyakorlatilag egy együttműködési megállapodást kötöttek szervezett munkaerőimportra. Államtitkár úr, magyarázzák már meg: ezt hogyan gondolták?

A másik oldalon pedig van nagyságrendileg negyedmillió olyan magyar honfitársunk, akit így az inaktív, munkanélküliek - kategória válogatja - közé szoktak besorolni, közülük több mint százezer vannak, akik már kiestek Európa legkegyetlenebb kormánya álláskeresési támogatási rendszeréből, tehát lejárt a három hónap, semmilyen ellátási formára nem jogosultak. Nekem ne mondják azt, hogy ebből a százezer emberből ingyenes átképzési programokkal, egy kis segítséggel nem lehetne az elsődleges munkaerőpiacra ekkora hiányszakmák és ekkora hiánytünetek mellett behozni munkavállalókat! Dehogy nem lehetne, csak önök ezzel nem foglalkoznak!

A másik kézzel nem foglalkoznak a külföldre kényszerből kivándorolt magyarokkal sem. Nem azokról beszélek, akik egy multi cégnél úgy megtalálják a számításukat, hogy adott esetben minden körülmények között négy-öt évet Nyugaton töltenének, aztán remélem, hogy egyszer hazatérnek családdal együtt vagy családot alapítani. Nem, azokról beszélek, akik mondjuk, volt devizahitelesként az átváltott forinthitelük terheit itt nem tudják fizetni, ezért kényszerből egy nyugat-európai magasabb bevételből törlesztik azt, ami itt kigazdálkodhatatlan volt, én inkább rájuk gondolok.

Az egészen biztos, hogy csak a feldolgozóiparban nagyjából százezer emberre lenne szükség, tehát egyáltalán nem arról van szó, hogy csak a mezőgazdaságnak van ilyen munkaerőigénye, itt nagyon széles a skála, de önök egyébként a kasszástól a húsfeldolgozóig nagyon sok olyan állásfajta felsoroltak a rendeletükben, ahol egyértelműen lenne magyar munkaerő, hogyha az inaktív táborában lévőket segítséget

kapnának ehhez, és legalább egy részük becsábítható lenne az elsődleges munkaerőpiacra. És hát, egyre többször látjuk azt, hogy munkaügyi szempontból is óriási aggályokat vet fel, hogy a magyar munkavállaló megkapja azt, hogy ha problémázik, akkor jön helyette valaki a harmadik világból, aki majd nem beszél vissza, aki majd nem követel nagyobb bért. Tehát egyértelműen látszik az, hogy a magyar munkavállalónak a multi cégekkel szembeni kiszolgáltatottsága az alább vázolt folyamat miatt erősödik, növekszik, és Magyarország látszólag nemzeti, magát jobboldalinak hazudó kormánya az érintett családok dolgozóira nézve semmit nem tesz, meg sem mozdul.

(15.20)

Éppen ezért kérem, hogy tisztázzák magukat. Tisztázzák magukat az önök profiljához és portfóliójához egyáltalán nem illő viselkedésük miatt, hiszen amit itt a harmadik világból foganatosított, szervezett munkaerőimport kapcsán tesznek, az szöges ellentétben áll a sajtónyilatkozataikkal és a többéves, látszólagos európai háborújukkal.

Tisztázzák azt is, hogy miközben pár éve még a Szerbiából és Ukrajnából érkező vendégmunkások tömeges behozatalában reménykedtek, az nem sikerült, miben reménykednek ehelyett, és tisztázzák azt is, hogy miért nem támogatják a magyar családok klaszterikus demográfiai céljait, a szülőföldön boldogulást lakhatási programmal, bérunióval, az alapvető élelmiszerek áfatartalmának lenullázásával. Nagyon sok lehetőség lenne.

De az egészen biztos, hogy Magyarország jövője felé nem az az út vezet, hogy önök százezerrel, szervezeten importálnak munkaerőt a harmadik világból és harmadik országokból. Arra kérem tehát önöket, hogy végre egyszer ne a multi cégek, a valódi szövetségeseik érdekét szolgálják, hanem a magyar családokét, és tisztázzák magukat az elhangzottak alól. Köszönöm a türelmét, elnök úr. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Fel szólalásra következik Szabó Sándor képviselő úr, Momentum-képviselőcsoport.

SZABÓ SZABOLCS (Momentum): Még mindig Szabó Szabolcs!

ELNÖK: Bocsánat!

SZABÓ SZABOLCS (Momentum): Semmi gond! Köszönöm a szót.

ELNÖK: Megértését kérem, képviselő úr. Sajnos, ez már a régi beidegződés miatt fordulhat elő.

SZABÓ SZABOLCS (Momentum): Igen, ez régi, megerősítem.

ELNÖK: Szabó Szabolcs képviselő urat illeti a szó, Momentum-képviselőcsoport. Parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (Momentum): Köszönöm szépen. Igyekszem röviden összefoglalni a mondani-valómat. Azt, hogy általánosságban a törvényjavaslat-tal kapcsolatban mi a véleményünk, az általános vitá-ban már elmondtam, úgyhogy arra szorítkoznék, ami azóta történt a bizottsági vitákban, az Igazságügyi bi-zottságban, illetve a TAB előtt.

Három módosító csomag érkezett ehhez a tör-vényjavaslatához. A Jobbik részéről Z. Kárpát Dániel már beszélt erről, a harmadik országból származó, te-hát a nem uniós külföldi országból érkező munkavál-lalókra vonatkozó könnyítésnek a bennmaradása az egyik, amit kifogásolt, és ezt szeretne volna kivenni ez a módosító ebből a törvénycsomagból. Részben átfedésben volt ezzel, amit a DK-s képviselők benyújtot-tak, gondolom, ők erről majd részletesebben fognak beszélni, de az is alapvetően a magyar munkaerő vé-delmét próbálta visszacsempészni, egészen pontosan kicsempészni bizonyos részeket ebből a törvénycsomagból, hogy a magyar munkaerőt védeni tudják. Ha-rangozó képviselő úr az árvaellátás egy speciális terü-letére vonatkozóan adott be egy módosítást, hogy a honvédelemben foglalkoztatottak után maradt árvák ellátására vonatkozó speciális szabályok is fennma-radjanak. Sem az Igazságügyi bizottságban, sem a TAB-on nem ment át egyik sem.

Én egyébként azt gondolom vagy mi azt gondol-juk, hogy mind a három elfogadható lett volna, és tö-kéletessé nem tette volna a törvényjavaslatot, de min-denféleképpen jobb irányba változott volna ez a szö-veg és ez a szabályozási rendszer, amit így a veszély-helyzet megszűnte után meghosszabbít majd ez az előterjesztés.

A TAB-vitán történt meg annak a csomagnak a megtárgyalása, amiről Arató képviselő úr a kisebbségi vélemény előadásakor már beszélt, nevezetesen, akkor derült ki, hogy a pedagógussztrájkra vonatkozó szigo-rított szabályokat, úgy gondolták így utólag, hogy még-iscsak meghosszabbítanák, és visszacsempészik egy TAB-módosítóval ebbe a törvénycsomagba.

Az egész vita körülbelül arról szól - leegyszerű-sítve mondom annak, aki esetleg követi még a vitát -, hogy nagyon bonyolult meghatározni egy sztrájknál, hogy mi számít elégséges szolgáltatásnak. Tehát pél-dául hogyha sztrájk van egy iskolában, akkor mit csi-nálnának a pedagógusok a gyerekekkel, mert nyilván-valóan, ha pont ugyanaz történik, mintha nem lenne sztrájk, akkor senkinek nem tűnik fel, hogy sztrájk van, tehát a sztrájk érdekérvényesítő képessége a nulla felé konvergál.

Tehát mi szokott történni egy sztrájknál? Beme-gy a gyerek, és valami programot szerveznek nekik, ösz-szevonják az osztályokat, vagy sportversenyeket ren-deznek nekik, vagy filmet néznek, vagy könyvtárban olvasnak, szóval, valamit kitalálnak, de nem azt csi-nálják, amit normál körülmények között. És azért azt

tegyük hozzá, hogy itt nem ludditákról beszélünk (*Arató Gergely nevet.*), tehát itt egy olyan részéről be-szélünk a munkavállalók közösségének, akik nagyon finoman szokták ezt végrehajtani, nem szokott vita lenni, nincsenek verekedések, az ő agressziójuk körül-belül abban mutatkozik meg, hogy fölvesznek, mond-juk, egy kockás inget.

De ez is soknak minősült, mert most visszacsem-pészik azt a szabályt, amit a veszélyhelyzet alatt kíta-láltak, hogy pont ugyanazt kell csinálni egy sztrájk alatt egy pedagógusnak, mintha nem lenne sztrájk, te-hát innentől... (*Nacsa Lőrinc közbeszól.*) Dehog-nyem! Az a helyzet, Nacsa képviselő úr, hogy nem lehet csoportot összevonni, ugyanúgy minden osztály kü-lön terembe kell hogy menjen, oda pedagógusnak kell külön menni, minden egyes csoporthoz, tehát pont ugyanaz történik, mintha nem lenne sztrájk, ez a probléma. (*Nacsa Lőrinc: 50 százalék! 50 százalék!*) Nyomjon gombot, képviselő úr! (*Nacsa Lőrinc: 50 százalék!*) Tehát nem muszáj beleordibálni abba, amit mondok. (*Derültség az ellenzék soraiban.*) Te-hát ilyen értelemben gyakorlatilag ellehetetlenítik a sztrájkot.

Mondom, itt az a probléma ezzel, hogy a munka-vállalók érdekérvényesítő képessége attól függ, hogy milyen hatékonyan tudnak sztrájkolni. Ritkán élnek ezzel a lehetőséggel, itt élünk Magyarországon, pon-tosan tudjuk. Hogyha ezt a ritka lehetőséget is kivesz-szük a kezükből, akkor gyakorlatilag semmi nem ma-rad a kezükben.

Akkor mondok egy személyes példát. Én na-gyon sokszor éltem meg például vasutassztrájkot, zárójelben megjegyzem, édesapám egyébként negy-ven-egynéhány éven keresztül dolgozott a MÁV-nál, tehát még értem is, hogy miért sztrájkoltak. Volt olyan, hogy hosszú, tehát hat-hét órás vonatutakat tettem meg sztrájk idején, mert muszáj volt elmen-nem A-ból B-be, de egyszer nem jutott az eszembe, hogy én elkezdjem szidni a vasutasokat és mérge-lődjek, mert pontosan tudtam, hogy egyébként iga-zuk van. De ha nem értettem volna velük egyet, ak-kor is azt mondtam volna, hogy joguk van hozzá, és így tudják kifejezni. Ez a probléma ezzel az egész javaslatcsomaggal, hogy ezt a minimális lehetősé-get is elveszik tőlük.

Úgyhogy összességében én meg a Momentum-frakció nem tudjuk támogatni ezt az összegző módo-sító javaslatot, hiszen a három beérkezett ellenzéki módosítót se fogadták el, plusz a TAB hozzátett egy olyan saját kiegészítő csomagot, ami még rosszabb irányba vitte a törvényt módosítást, úgyhogy összessé-gében ezt nemmel tudjuk majd értékelni a szavazá-son. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps az ellen-zék soraiban.*)

ELNÖK: Megköszönöm Szabó Szabolcs képv-i-selő úr hozzászólását. Tisztelt Országgyűlés! Meg-adom a szót Kordás László képviselő úrnak, DK-képviselőcsoport. Parancsoljon!

KORDÁS LÁSZLÓ (DK): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Egy eléggé furcsa esemény történt ma délelőtt, erről szeretném önt tájékoztatni, és pont ugyanúgy, ahhoz a csomaghoz tartozik, mint a pedagógusoknak a sztrájkjával kapcsolatos törvényjavaslat.

Öt szakszervezeti konföderáció ma délelőtt közös nyilatkozatban ítélte el ezt a javaslatot, és arra kérte a képviselőket, hogy ne szavazzák meg ezt a javaslatot. *(Nacsa Lőrinc: Mind szoci?)* Mi eleget is fogunk tenni ennek. Hadd mondjam meg azt is, hogy miért! Hogyha önök a sztrájkjal kapcsolatban az elégséges szolgáltatást szeretnék szabályozni, akkor ennek megvan a módja. Van egy törvényalkotásról szóló szabály, ami azt mondja, hogy az érintettekkel előtte konzultációt, egyeztetést kell folytatni.

Kik itt az érintettek? Nyilvánvalóan beletartoznak az érintettekbe a szakmai szervezetek, a pedagógus szakmai szervezetek, és beletartoznak a szakszervezetek is ebbe a körbe. Önök ezt az egyeztetést elmulasztották, mielőtt benyújtották volna ezt a javaslatot, ezért semmi esetre sem lehet ezt most támogatni.

Ha azt szeretnék, hogy mindenképpen változzon az elégséges szolgáltatásokra vonatkozó szabály, akkor tegyék, járják az egyeztetés útját, menjenek, üljenek le a szakszervezetekkel tárgyalni, és újra hozzák vissza ezt a javaslatot annak a függvényében, ami a tárgyaláson született eredményként.

A Demokratikus Koalíció elfogadja a Pedagógusok Szakszervezetének az érvelését, és azt mondja, hogy nemmel fogunk szavazni ennél a törvényjavaslatnál, pontosan azért, mert nem engedjük, hogy az alapjogot mint a sztrájkjogot korlátozzák akár a pedagógusok körében, akár más egyéb munkavállalói csoportok körében. Köszönöm. *(Taps a DK és a Momentum soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Dávid Ferenc képviselő úrnak, DK-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. DÁVID FERENC (DK): Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Azzal szeretném kezdeni, amit Kordás László képviselőtársam is megemlített, én ugyanis a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő szabályozási kérdésekről szóló javaslat munka törvénykönyvére vonatkozó részével szeretnék kizárólag foglalkozni.

(15-30)

És ahogy Kordás László úr említette az egyeztetés hiányát, szeretném jelezni, hogy a Versenyszféra és a Kormány Állandó Konzultációs Fóruma ezt a munkatörvénykönyv-módosítást nem tárgyalta meg. Nem tudom, az önök számára mennyire ismert, a Versenyszféra és a Kormány Állandó Konzultációs Fóruma háromoldalú: szakszervezetek, a kormány, a munkaadói szervezetek.

És miután az a kérdés, amiről a munka törvénykönyve kapcsán beszélni fogok, a munkaerő-kölcsönzéssel kapcsolatos, ez hűsbavágó kérdés úgy a munkáltatóknak, mint a munkavállalóknak. Úgy éreztem államtitkár úr beszámolójából, illetve előterjesztéséből, hogy rendkívül elszántak olyan tekintetben, hogy a minősített munkaerő-kölcsönzésről szóló rövid változtatást mindenképpen megszavaztassák. Én nagyon sok mindent hiányolok abból az előterjesztésből, amit ön elmondott, a leírt anyagban és a szóbeli kiegészítésében nem hallottam arról, hogy milyen garanciális elemek épülnek be ebbe a rendszerbe, hogyha ezt a parlament elfogadja.

Kezdeném azzal, amit Z. Kárpát Dániel képviselőtársam nevesítve kimondott, hogy 13 ilyen cég foglalkozhat majd ezen különleges jogositvány keretében harmadik, EU-oroszán kívüli munkaerő-kölcsönzéssel. Én azt szeretném javasolni ezen 13 cég kapcsán, hogy ha minősített a munkaerő-kölcsönzés, akkor legyen minősített ezeknek a cégeknek az ellenőrzése is. Ugyanis ezeket teljesen külön módon kell ellenőrizni, hiszen köztudott, hogy Magyarországon a munkaerő-kölcsönzés a munka világának egy nagyon ingoványos, nagyon iszapos területe.

A másik dolog, amit nagyon fontosnak tartanék, hogy egyértelműen deklaráljuk - és erre van lehetőség, hiszen a Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálat, illetve a KSH pontosan fel tudja mérni a hiányszakmák leltárát -, tehát ki kell mondani, hogy ez a kölcsönzési folyamat csak és kizárólag azokban a szakmákban lehet, ahol égető a munkaerőhiány.

A harmadik, amit szeretnék mondani, és itt sem hangzott el sajnós, hogy a munkavállalóink kapcsán - bár én sosem voltam szakszervezeti képviselő, az én előéletem a vállalkozói szférához kötődik - Magyarországon van jogszabály a rendezett munkaügyi kapcsolatokról. Tehát itt nagyon vidáman ki lehet mondani, hogy akár a közvetítők, akár a foglalkoztatók vonatkoztatásában mindkét féltől meg kell követelni azt, hogy a rendezett munkaügyi kapcsolatok érvényesüljenek.

Én most nem fogom megismételni, amit Z. Kárpát Dániel elmondott, hogy miféle módon lehet ezekkel a dolgokkal játszani, félelmetes módon lehet visszaélni a munkaerő-kölcsönzés viszonylag laza eszközeivel, arról nem beszélve, hogy ezek a cégek még extraprofitot is realizálnak.

És befejezésül szeretném még egy dologra felhívni a figyelmet. *(Kordás László felé.)* Szakszervezeti barátaimtól, többek közt a mellettem ülő volt szakszervezeti vezetőtől hallottam, hogy tapasztalható - és nemcsak a multinacionális cégeknél, hanem magyar vállalkozásoknál is -, hogy azt tapasztaljuk, hogy egy pillanat alatt leesik a munkaviszony keretében foglalkoztatottak létszáma, százasaival, és utána, képzelmék el, 400-500 fővel több alkalmazott lesz a cégnél, csak és kizárólag munkaerő-kölcsönzés keretében. Az okokat elmondtuk, és nem akarom megismételni: korlátozott munkavállalói jog, nem

ismerik a munka törvénykönyvét, hétvégén könnyen dolgoztathatók, mert nyilvánvalóan a család nem jött velük.

Tehát azt gondolom, hogy felboríthatja a magyar munkaerőpiac viszonylagos rendezettségét, ha ezt ilyen módon elengedjük, és talán még azt is merném mondani, hogy a közvetítésnél és a foglalkoztatónál valamilyen úton-módon jogszabályban kellene rögzíteni egy elbocsátási tilalmat, egy elbocsátási záradékot. Tehát az nem történhet meg ma Magyarországon - remélem, az önök szándéka szerint sem -, hogy egy ezerfős nagyvállalattól elbocsátanak 500 munkaviszonyos embert, és ezt követően felvesznek ezer kölcsönzöttet. Nem hiszem, függetlenül attól, hogy ki ellenzéki és ki kormánypárti képviselő, ez nem lehet cél, és nem lehet lehetőség, hogy Magyarországon ez működjön. Köszönöm szépen a türelmet és a figyelmet. (*Taps a DK és a Momentum padso- raiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalási szándékát jelezte Keresztes László Lóránt képviselő úr, LMP-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő úr.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár úr, ez az iménti néhány perces kényszerszünet szerintem szimbolikus volt, úgy érteve, hogy a kormány miatt gyakorlatilag lebéult az Országgyűlés működése, ha csak rövid időre is.

Itt a rendkívüli jogrendről, a rendeleti kormányzással kapcsolatos helyzet feloldásáról, megszüntetéséről van szó. Jellemző volt az előző időszakban is, hogy mi a koronavírus-járvány miatti lezárások alatt is jeleztük, hogy készek vagyunk biztosítani az Országgyűlés működését, itt voltunk, részt vettünk a vitákban, indítványokkal éltünk. Ugyanakkor, amikor mi rendkívüli ülést kezdeményeztünk a magyar emberek, a magyar családok érdekeinek védelmét szolgáló indítványok esetében, akkor önök nem jelentek meg, a kormányoldal nem jelent meg az Országgyűlésben, nem jöttek be a munkahelyükre, nem tették lehetővé az Országgyűlés működését. Tehát mondhatjuk, hogy ezen lépésük szimbolizálta egy kicsit a helyzetet.

Nem szeretném megismételni képviselőtársaimat, szerintem az ő felszólalásaik nagyon jól aláhúzzák azt, hogy itt most egyáltalán nem arról vitatkozunk, ami az előttünk fekvő javaslat címéből kiérződik, vagy amire annak utalnia kellene, ugyanakkor valóban megvilágítja azt a politikát, ahogy Z. Kárpát Dániel képviselőtársam is mondta, ami jellemzi önöket egyébként ciklusok óta, hogy önök a magyar munkavállalók egyre nehezebb, egyre kiszolgáltatottabb helyzetbe hozásától, az alacsony bérektől remélnek valamiféle befektetést, és ennek következménye, egyenes következménye az a borzasztó elvándorlás, ami ma egyébként a nemzetet érintő legsúlyosabb kihívás, és ezért fordulhat az

elő, hogy bizonyos ágazatokban valóban már az összehasonlítást előidéző szintű a munkaerőhiány.

Én azt gondolom, ezzel a helyzettel szembeesülni kellene, ahelyett, hogy önök ezt tovább feszítenék, és minél jobban kiszolgáltatnák a magyar embereket, megvonnák az ilyen munkajogi garanciákat, és csökkentenék a lehetőségét egyébként annak, hogy egy ilyen helyzetben megvédjék magukat a magyar munkavállalók.

Ugyanakkor röviden szeretnék még visszautalni arra, ami itt elhangzott néhány kormánypárti képviselőtársamtól, miszerint önök szükséges és arányos mértékben éltek a rendkívüli felhatalmazással és a rendeleti kormányzással. Hát, most itt már a részletek lezárásáról szóló törvényjavaslat utolsó vitájában valaki világítsa azt meg nekem, hogy rendeleti úton mi szükség volt arra, hogy Mészáros Lőrinc szállodalán-cának 18 milliárdos támogatást adjanak akkor, amikor szintén Mészáros Lőrinc az építőipari cégeből 12 milliárd osztalékot kivett. Tehát akkor, amikor önök azt mondták, hogy azért nem támogatják a magyar családok érdekében előterjesztett javaslatainkat a válság legnehezebb időszakában, mert nem volt forrás a költségvetésben, önök Mészáros Lőrinc és a többi oligarchájuk gazdagodását is fenntartották, mindezt rendeleti úton. Ennek pontosan mi köze volt, államtitkár úr, a magyar emberek egészségének és biztonságának megőrzéséhez?

Továbbá, mi köze volt az önkormányzatokat érintő elvonásoknak és megszorításoknak ezen célok végrehajtásához? És ijesztő az, hogy ezeket az intézkedéseket azóta törvénybe is betonozták, tehát gyakorlatilag ezeket az önkormányzati elvonásokat önök nemcsak egy ilyen rendeleti kormányzás idején, egy veszélyhelyzet esetén tartották indokoltnak, egyébként akkor is indokolatlanok voltak, hanem önök úgy gondolják, hogy az önkormányzatoktól elvont forrásokat a későbbiekben sem adják vissza, holott látható, hogy bizonyos fontos közszolgáltatások ellátása során az önkormányzatok ezek nélkül a források nélkül nem fognak tudni működni.

Ilyen indokolatlan intézkedés volt egyébként, amikor megvonták a vidéki városok helyi tömegközlekedésének az állami támogatását, pont a legsúlyosabb lezárások időszakában, amikor elő is írták a járatsűrítést, hogy kisebb legyen a zsúfoltság. Nyilván ez utóbbi indokolt intézkedés volt, de akkor, amikor kiemelt terhelést kaptak a városok, a vidéki városok a közösségi közlekedés fenntartásában, akkor, a legnehezebb időszakban vonták meg önök ezeket a forrásokat. (*Nacsa Lőrinc közbeszól.*) Budapesten kívül a vidéki városoktól megvonta a magát vidékbarátnak hazudó kormány ezeket a támogatásokat, miközben pontosan tudják, hogy nincs olyan vidéki város, amelynek ne lenne probléma, hogy a saját forrásaira alapozva megfelelő szinten biztosítsa a tömegközlekedés ellátását.

A múlt heti bizottsági üléseken, a miniszterjelölti meghallgatásokon én rákérdeztem erre, és sajnós Palkovics miniszterjelölt úr megerősítette, hogy

esze ágában sincs a kormánynak visszaadni ezeket a forrásokat, tehát esze ágában sincs a kormánynak központi forrásokból támogatni a vidéki városok helyi tömegközlekedését.

Én azt gondolom, ez rendkívül súlyos probléma, és ez tökéletesen szembemegy a klímaváltozás elleni küzdelmet deklaráltan szolgáló célokkal; szembe megy azokkal a célokkal is, hogy élhetőbbé kell tenni a vidéki városokat, és meg kell őrizni ezeknek a városoknak az élhetőségét.

És akkor még egy dologra szeretnék utalni, már az általános vitában is emlékeztettük önöket arra, hogy bizony itt a rendkívüli jogrend kapcsán voltak olyan fideszes politikusok, fideszes polgármesterek, akik visszaéltek ezzel a rendkívüli jogrenddel, visszaéltek a rendkívüli felhatalmazással. Gondolhatunk itt Szekszárd fideszes polgármesterére vagy éppen Komló fideszes polgármesterére, és egy személyben olyan döntéseket hoztak, amikkel felülírták egyébként az ott élő emberek, az ott élő polgárok által megválasztott testületek döntéseit.

Az önök rendkívül szorgalmas jogalkotási folyamatában nem láttam megoldási javaslatot erre a helyzetre, holott az önök egyik minisztere el is ismerte, hogy ez valóban visszaélés volt a rendkívüli jogrenddel, ugyanakkor önök ezt a joghézagot nem orvosolták, olyan javaslatot nem terjesztettek be, ami által biztosítható lenne, hogy ne éljenek vissza ilyen rendkívüli jogrendben a polgármesterek a rendkívüli felhatalmazással, úgyhogy önmagában már csak ezért sem lehet támogatni az újabb rendkívüli felhatalmazást.

Hozzáteszem, a koronavírus-járvány alatt is mi minden olyan intézkedést támogattunk a szavazatunkkal, ami a magyar emberek érdekének a biztosítását szolgálta, és ez így lesz ezután is, a jelenlegi időszakban és a következő, válságokkal teli években is. Ugyanakkor ezt a törvényjavaslatot az LMP frakciója nem fogja tudni támogatni. Köszönöm.

(15.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Dúró Dóra képviselő asszony, a Ház alelnöke, a Mi Hazánk képviselőcsoportja képviselőjében. Öné a szó, alelnök asszony.

DÚRÓ DÓRA (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Önök ismét bebizonyították, hogy nem tudnak mit kezdeni az oktatással, és nem tudnak mit kezdeni a pedagógusok tiltakozásával. Már a minisztériumi struktúra felállításakor világossá tették, hogy a későbbiekben sem fogják a helyén kezelni ezt a nemzetstratégiailag kiemelkedő ágazatot, és nemcsak arról van szó, hogy nem kap önálló minisztériumot az oktatás, hanem egészen egyedülálló módon Pintér Sándor lesz az, aki felügyelni fogja a közoktatást is. Tehát már akkor

látható volt, hogy nem szeretnék ezt az ágazatot a helyén kezelni.

Önök ismét kétharmados felhatalmazást kaptak, ezért jogi értelemben lehetőségük van arra, hogy ellehetlenítsék a pedagógusok sztrájkjogát, és minden bizonnyal ezt holnap meg fogják tenni. Lehetőségük van arra, hogy szőnyeg alá söpörjék azokat a problémákat, amelyek az oktatásban nap mint nap felmerülnek; és lehetőségük van arra, hogy úgy tegyenek, mintha minden rendben lenne, de ettől még a problémák nem fognak megszűnni. Mert a gyermekeink mindennap bemennek olyan intézményekbe, ahol kiállnak a pedagógusok 20-30 gyermek elé, becsukják maguk mögött az ajtót, és onnantól kezdve rájuk bízunk a mi gyermekeinket, rájuk, akik több időt töltenek egyébként velük, mint mi, szülők.

Sokkal boldogabb lennék, ha ebben a Házban nem arról folya a vita, hogy mi minősül elégséges szolgáltatásnak egy sztrájk esetében, hanem azokról a szakmai, finanszírozási és munkajogi kérdésekről beszélünk, amelyekért a pedagógusok a sztrájk eszközehez is nyúltak, mert a probléma valójában ez. Van szakmai, finanszírozási és munkajogi nehézségeik azoknak az embereknek, akik a jövő nemzedéket nevelik fel, és akik nap mint nap találkoznak a mi gyermekeinkkel, de önök válasza sem méltatják őket. Nem beszélünk arról, hogy mennyit dolgoznak a pedagógusok, ezért milyen béreket kapnak, milyen feladatokat kell nekik elvégezniük, a munkájukat segítő létszáma az OECD-országok átlagának harmada, ezekről nem beszélünk a tisztelt Házban, arról viszont beszélünk, hogy hogyan tudják önök, hogyan akarják ellehetetleníteni a sztrájkolásukat.

Megtehetik, mert kétharmados felhatalmazásuk van, attól még sem a pedagógusoknak, sem a gyermekeinknek az iskolában eltöltött ideje nem lesz értékebb. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport. *(Derült-ség, közbeszólások az ellenzéki sorokban.)*

NACSA LŐRINC (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Örülök, hogy a délutánjukba egy kis örömet hozhatok, tényleg, ha már ennyi maradt önöknek.

Keresztes László Lóránt képviselő úrnak szeretném jelezni, hogy próbálom visszaidézni azt az alkalmat a veszélyhelyzet idején - amit ön mondott, hogy polgármesterek visszaéltek veszélyhelyzetben a rendeleti kormányzással -, hogy hány posztban, sajtótájékoztatón hívta föl például Pécs polgármesterét arra, hogy egy személyben alpolgármestert nevezett ki a testület megkérdése nélkül, egy szocialista politikus csak úgy magától. Hányszor szólította föl esetleg Pécs polgármesterét, hogy ne éljen vissza? Hányszor szólította föl Göd momentumos polgármesterét, akit

még a bíróság is elmarasztalt, hiszen politikai leszámolásra használta a veszélyhelyzetet? Hányszor szólította föl Érd baloldali polgármesterét abban az ügyben, hogy ő a testületi ülés előtt pár nappal 46 ügyben hozott saját hatáskörben rendeletet úgy, hogy három nap múlva ülésezhetett volna a testület, és megbeszélhették volna az ügyeket, és azt nyilatkozta, hogy ő gondolta, hogy konszenzus van ezekről az ügyekről, tisztelt képviselő úr.

Tehát kérdezném önt, amikor arról beszél, hogy visszaélnék az önkormányzatok, akkor pláne Pécs esetében - ami az ön szűkebb hazája, képviselő úr, és sokszor föl szólal pécsi ügyekben - hányszor beszélt ön a polgármesterrel, jelezte-e neki akár magánbeszélgetésben, hogy nem helyes, amit művel. De szólt-e a momentumos barátainak, szólt-e az érdi barátainak, hogy nem biztos, hogy ezt kellene csinálni?

Ha valaki végighallgatta volna a Holdról idecsöppenve Z. Kárpát Dániel felszólalását, akkor azt gondolhatta volna, hogy Magyarországon visszatért a Gyurcsány-kormány, és újra 10 százalék fölött van a munkanélküliség. Olyan beszédet adott elő a képviselő úr, mintha itt óriási munkanélküliség lenne, és magyarok százazrei keresnének munkát folyamatosan, és nem találnak, mert nincs a piacon munka (Z. Kárpát Dániel közbeszól.), és ő fölháborodik azon, hogy nem találnak munkát, és itt valami óriási munkanélküliség van.

Tisztelt Képviselő Úr! 4 millió 700 ezer a foglalkoztatotti létszám, több mint egymillióval több, mint amikor az önök szövetségesi kormányoztak. (Z. Kárpát Dániel: *Ezért kellene a vietnámiak?*) Több mint egymillióval több, mint amikor az önök szövetségesi kormányoztak, és 3,6 százalék a márciusi munkanélküli-adat, tisztelt képviselő úr. (Z. Kárpát Dániel közbeszól.) Ez a harmadik legjobb az Európai Unióban, bronzérmesek vagyunk az Európai Unióban a munkanélküliségi adatok tekintetében. És a fiatalok, a 18-29 közöttiek munkanélkülisége is ilyen arányban csökken folyamatosan, hála istennek, mert ezek a fiatalok is meg az idősebb honfitársaink is megtalálják a számításaikat, találnak munkát, mert lehetséges munkát találni viszonylag rövid időn belül a munkaerőpiacon, sőt, ahogy itt képviselőtársam mondta, vannak területek, ahol munkaerőhiány alakult ki. Szerintem mind a kettő probléma, de inkább munkaerőhiány alakuljon ki, mint munkanélküliség legyen, és az önök politikája, a segélyre ítélt milliók legyen inkább a fókuszban.

Én nagyon örülök annak, hogy az Európai Unió élvonalasai vagyunk munkanélküliség tekintetében, olyan alacsony a magyar munkanélküliségi adat, és egy válság ellenére, egy Covid-járvány ellenére meg tudtuk őrizni ezeket a remek számokat, és a picit rosszabb periódus után újra javultak a foglalkoztatottsági adatok, és újra javultak a munkanélküliségi adatok. Szerintem ez közös magyar siker, erre büszkének érdemes lenni, és nem pedig eltagadni ezeket a sikereket.

Köszönjük Dávid Ferenc képviselő úr dicséretét, hogy jól működnek a munka törvénykönyve és több törvény, hiszen a munkaadók a munkavállalókkal meg tudnak egyezni. Örülök, hogy megdicsérte ezt a törvényt (Arató Gergely közbeszól. - *Az elnök csenget.*), és azt mondta, hogy helyes az a törvény, ahogy a munkavállalók és a munkaadók meg tudnak egyezni. Én ezzel egyetértek, tisztelt képviselő úr.

Szabó Szabolcs képviselő úrnak szeretném jelezni... - mert aki belehallgat a parlamenti közvetítésbe, azt gondolja, hogy Szabó Szabolcsnak igaza van vagy igazat mond. (Szabó Szabolcs közbeszólására:) Sajnos ritkán, képviselő úr. Ha megnézi valaki Szabó Szabolcs felszólalását, akkor ő azt mondta, hogy mostantól a pedagógusztrájknál semmi változás nincsen, ugyanazt kell csinálni a pedagógusoknak, mintha nem lenne sztrájk. Ezt mondta, tisztelt képviselő úr, ez nem igaz. Ilyen egyszerű! Beszéljünk nyíltan!

Tisztelt képviselő úr, ha elolvasta volna a törvényjavaslatot, látná, hogy 50 százalék van, az órák megtartásában 50 százalék van előírva a mostani törvényjavaslatban. Ugye, ebben egyetértünk, hogy 50 százalék van? Az 50 százalék, képviselő úr, nem ugyanannyi, mint a 100. (Közbeszólások, köztük Szabó Szabolcs: *A másik 50-ben is ott kell lenni.* - *Az elnök csenget.*) Nem a 100 százalékot kell megtartani, ez megfelel a szükségesség, arányosság elvének, megfelel az Alkotmánybíróság korábbi döntéseinek, amikor sztrájk-ügyben döntött az Alkotmánybíróság.

Tisztelt képviselő úr, igaza van, van olyan terület, ahol a 100 százalékot írja elő, például az érettségire felkészülőknél. Ön azt mondja, hogy az érettségire felkészülők ne kapják meg a szükséges oktatást, hogy le tudják tenni a sikeres érettségit, főiskolára, egyetemre tudjanak menni, elindítsák az életüket. (Szabó Szabolcs: *Megszüntetném az érettségit, mondd ki!*) Én értem, képviselő úr, mondja ezt nyugodtan, de hogy klasszikus Szabó Szabolcsot idézzek: nyomjon gombot, tisztelt képviselő úr! Ez nem egy ilyen bekia-bálós vita. Ezt ön mondta itt nekünk. Az 50 százalék nem 100, tisztelt képviselő úr. Lehet vitatkozni, hogy az 50 százalék a szükségesség, elégségesség kritériumaiban (Szabó Szabolcs közbeszól.) helyes vagy nem helyes, de azt eltagadni, hogy pont ugyanaz lenne a helyzet egy sztrájk esetén, mint amikor egy normál tanítási nap van, azt gondolom, hogy vetekszik a hazugsággal.

Tisztelt Képviselőtársaim! Önök számos alkalommal föl szólítottak bennünket az ukrainai menekültek segítségére. Én sok alkalommal járhattam a határon, és az önkormányzatok, a kormányzati szervek, a civil szervezetek, az egyházak, az önkéntesek egészen elképesztő munkát végeznek mind a határon, mind akár a többi elhelyező menekültállomáson, és szerintem helyes, ha akik hosszabb időre terveznek, és akiknek fogalmuk sincsen, hogy az országukban az a szörnyű háború meddig tart, például munkát akarnak vállalni Magyarországon, ott adunk segítséget.

Lehet, hogy önök ellenzik azt, hogy az ukrainai menekülők munkát kapjanak Magyarországon, mondják ezt akkor nyíltan nyugodtan! Lehet ez egy politikai álláspont, én szívesen vitatkozom vele, de az, hogy az első pillanatban ott tudtak lenni a munkaadók, ott tudtak lenni egyébként szakszervezetek is, ott tudtak lenni olyan munkaközvetítők, akik segítettek azoknak az embereknek, akiknek nem volt hova menni; hogy segítsenek valamiféle munkát találni azoknak az embereknek, akiknek éppen lehet, hogy összedől a városuk vagy a házuk, ahol laktak, és összedől az életük is, és kapnak ilyen módon munkát, szerintem ez helyes, ha ilyen módon is segítjük őket. Ha ilyen módon is, nemcsak otthonnal, szállással, nemcsak étellel, nemcsak segítséggel, nemcsak ellátással, hanem aki igényli, munkalehetőséggel is segítjük az ukrainai menekülöket, ez szerintem helyes. Lehet, hogy önök szerint nem az, de én örülök neki, hogy segítjük őket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(15-50)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Szabó Szabolcs képviselő úrnak jelezném, hogy nagyon nehéz azt elvisezni, amikor közbeszólnak. *(Szabó Szabolcs: Én csak visszaadtam!)* Mindkettőjük felé mondom, hogy az ülést egyelőre én vezetem, és mindenkinek van lehetősége gombot nyomni, úgyhogy tegyék ezt! És ez minden oldalra vonatkozik. *(Szabó Szabolcs, miközben a kormánypárti képviselők felé mutat: Ne tessék mondani!)* Ön folytatta azzal, amit ön kifogásolt, úgyhogy itt lezárom az ügyet.

Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Z. Kárpát Dániel képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A korlátozott időkeretemre való tekintettel Nacsa Lőrinc képviselőtársamat nem próbálom meg visszarángatni a csillagkapu túloldaláról ide az univerzumba és a valóság talajára. De államtitkár úr már nem volt ilyen bátor. Egyébként Nacsa képviselőtársamban én azt becsülöm, hogy feláll és beleáll a dologba. Államtitkár úrnál ugyanezt nem tudjuk elmondani.

Itt két konkrét kérdést szeretnék még önnek szerezni annak érdekében, hogy legalább a végén legyen mire egyértelmű választ adni. Megoldásnak mi talán azt látnánk, hogy az önök stratégiai megállapodásait kellene újratárgyalni, illetve kibővíteni az érintett cégekkel. Hajlandók-e belevenni ebbe a magyar munkavállalók fokozottabb érdekvédelmét és önszerveződésének támogatását, illetve hajlandók-e belevenni a stratégiai szerződésekbe a magyar munkavállalók bérkérdésének megoldását és lassú felzárkóztatását legalább az európai átlaghoz? Köszönöm a türelmét, elnök úr. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Keresztes László Lóránt

képviselő úrnak, LMP-képviselőcsoport. Parancsoljon, a rendelkezésre álló időkeret mértékéig.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm, elnök úr. Nacsa képviselő úr, én 2020. december 11-én nem baráti beszélgetésben, hanem nyilvánosan ítéltel el a pécsi polgármester döntését, azt a döntést, hogy a testületet megkerülve nevezett ki egy alpolgármestert. Ön egész pontosan mikor ítélte el azt a döntést a szekszárdi polgármesternél...

ELNÖK: Köszönöm szépen.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): ...hogyan egy személyben felülírta...

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): ...korábban a testület által elfogadott költségvetést. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Ugyan kettőperces gombot nyomott Barkóczi Balázs képviselő úr, de úgy gondolom, hogy normál időkeretben kívánt szólni. Öné a szó.

BARKÓCZI BALÁZS (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt hiszem, hogy akinek bármi köze van a közoktatáshoz szülőként vagy pedagógusként, vagy oktatáspolitikusként, az növekvő aggodalommal figyelte a híreket, amikor kiderült, hogy Pintér Sándor belügyminiszter fog felelni az oktatásért Magyarországon. Aggodalmunk beigazolódni látszott belügyminiszter úr bizottsági meghallgatása után, amikor a következőket mondta: rend lesz, iskolabezárások lesznek, pedagógusbéremelés nem lesz. *(Nacsa Lőrinc: Nem ezt mondta!)*

Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársaim! Önök az elmúlt 12 évben megszállták és tönkretették a magyar közoktatást - engedjék meg, hogy néhány pontban felsoroljam a legégetőbb problémákat. Több mint 6600 pedagógus hiányzik a közoktatásból. A pedagógushiány most már nemcsak a vidéki kisfalvakat, hanem bizony a budapesti kerületeket is sújtja. A pedagógusokat rendszeresen túlórára kényszerítik, kényszerhelyettesítésre, amit aztán nem fizetnek ki nekik. A pedagógusok túlterheltek, hovatovább a nyári táboroztatást sem fizetik ki nekik. Talán mindannyian emlékezhetünk arra, amikor a nyári táboroztatásért a pedagógusoknak egy áruházlánc utalványát ajánlották fel fizetségként. A kezdő pedagógusok alapbére mind a mai napig nem haladja meg a szakmunkás-minimálbért, vagyis a 173 ezer forintot, hovatovább a pedagógusbér még mindig a 2014-es minimálbérhoz van kötve. Nincsen szabad tankönyvválasztás az iskolákban, sőt a legnagyobb probléma, a legnagyobb baj: a koronavírus-járvány alatt önök, képviselőtársaim,

nem biztosítottak sem ingyenes tesztelést, sem ingyenes oltást, sem ingyenes védőruhákat a pedagógusoknak, az iskolai és az óvodai dolgozóknak.

Ezek közül a felsorolt problémák közül Önök mire fókuszálnak most? Arra, hogy megvonják a pedagógusok alapjogát, megvonják a sztrájkjogot. Ez egészen egyszerűen felháborító, ezért ezt a törvényjavaslatot nem lehet megszavazni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki az adott időkeret terhére felszólalni. Jelentkezőt nem látok... *(Közbeszólás a DK soraiból: Van, van!)* Bocsnát! Gréczy Zsolt képviselő úr! Utolsó pillanat. Parancsoljon, Ön a szó.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Annyit szeretnék csak hozzátenni, hogy néhány évvel ezelőtt tele volt az ország olyan plakátokkal, hogy a külföldről érkezők majd megerősöklőlják a mi asszonyainkat, meg olyan plakátokkal, hogy elveszik a munkahelyünket. Ehhez képest semmi más nem fog történni az alapján a törvény alapján, mint amit Önök itt most próbálnak lenyomni a torkunkon, mint hogy külföldi munkavállalókkal fogják feltölteni a magyar vállalatokat, a magyar gyárat, ami minimum problematikus. Egyrészt le fogja törni a magyar béreket, másrészt pedig nem fogja növelni az emberek biztonságérzetét, hiszen éppen Önök sulykolták bele a magyarokba, hogy aki kívülről jön, az nyilván ártani fog, tönkre akarja tenni a hazánkat. Most pedig semmi más nem történik majd, mint hogy, mondjuk, Vietnámból megérkeznek, és mindenféle ideiglenes lakóhelyre meg kamionokba telepítve ott fognak lakni, ki fognak rajzani a városokba, és látni fogják az emberek, hogy annak ellenére, amit a Fidesz ígért, hogy ezek az emberek nem jöhetnek Magyarországra, mégiscsak itt lesznek közöttünk.

Azt gondolom, hogy természetesen vannak olyan helyzetek, amikor külföldi munkavállalókra szüksége lehet az országnak, tehát nem idegenellenes hírokat pengetek, hanem éppenséggel szembesíteni akarom Önöket azzal, hogy a korábbi állításaik és a mostani valóság köszönőviszonyban nincs egymással. Köszönöm szépen. *(Nacsa Lőrinc: Nektek meg kellene szavazni! - Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Úgy látom, államtitkár úr válaszára készül. Megadom a szót Azbej Tristan államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Ön a szó.

AZBEJ TRISTAN, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Megköszönve az imént tanúsított megértő türelmüket, emlékeztetem Önöket és a vitánkat követőket, hogy a koronavírus-világjárvány a XXI.

század legsúlyosabb egészségügyi és gazdasági válságát okozta Európa- és világszerte, amely Magyarországon is érezte a hatását.

Magyarország Kormánya is felvette a harcot a világjárvány ellen, a meghozott védelmi intézkedéseinek eredményességéhez pedig a gyors és hatékony döntéshozás, valamint végrehajtás volt a kulcs. Mindehhez a kormány Magyarország egész területére az élet- és a vagyonbiztonságot veszélyeztető, tömeges megbetegedést okozó koronavírus-világjárvány következményeinek elhárítása, a magyar állampolgárok egészségének és életének megóvása érdekében veszélyhelyzetet hirdetett ki, amely lehetővé tette a kormány számára a cselekvési idő lerövidítését és így a hatékonyság növelését is.

Ebben a záróvitában is, bár szorosan a törvényjavaslat témájához nem kapcsolódott, de ismét felmerült vita formájában a kormány teljesítményének és a magyar emberek áldozatvállalása sikerességének az értékelése. Keresztes László Lóránt képviselő úr beszélt arról, hogy a kormány nem volt működőképes, az országban pedig a működőképességet az ellenzék serkentette volna, esetleg az Országgyűlés működését is. Most ehhez képest arról számolhatok be visszatekintve, hogy Magyarország lebonyolította Európának az egyik, ha nem a legsikeresebb oltási kampányát. Tettük ezt mindannak ellenére, hogy az ellenzék végig aknamunkát folytatott *(Z. Kárpát Dániel: Jaj, hagyjuk már!)*, kamuvideókkal riogatott *(Z. Kárpát Dániel: Hagyjuk már!)*, elbátortalanította az embereket az oltások felvételében. *(Z. Kárpát Dániel: Hazudsz!)*

A gazdasági vonatkozások tekintetében pedig elértük azt, hogy Magyarország a koronavírus-járványnak a súlyos gazdasági hatásai ellenére kanyarban előzött, kiugró lett a GDP-növekedésünk mutatója, a foglalkoztatottság pedig 4 százalék alatt van *(sic!)*, ami gyakorlatilag teljes foglalkoztatottságot jelent, amiről még később szólni fogunk.

Ezzel együtt pedig, hogy az Országgyűlés működése megakadt volna: az Országgyűlés működésében egyedül az ellenzék okozott zavart akkor, amikor külföldi politikai szövetségeseinek és a mainstream liberális médiának azt hazudta, hogy Magyarországon kormányzati rendeleti módon feloszlatták az Országgyűlést, és az nem ülésezik tovább.

Mindeközben a kormány elkötelezett volt, hogy visszatérjen az élet a normális kerékvágásába, és ehhez szükséges volt bizony, Keresztes László Lóránt képviselő úr, az önkormányzatoknak is a részvállalására, az áldozatvállalására. De a politikai szféra a kormányzat kezdeményezésére magán is kezdte a spórolást, így járultak hozzá a politikai pártok is ezekhez az áldozatvállalásokhoz.

(16.00)

Ahogy az előttünk fekvő törvényjavaslat általános vitájában is elhangzott, most nyílik meg a lehetőség a veszélyhelyzet által megkövetelt rendkívüli jogrend után a rendes eljárási rendbe való visszaállásra,

amihez azonban nélkülözhetetlen, hogy a jogbiztonság követelményét szem előtt tartva megalkossa az Országgyűlés a megfelelő átmeneti szabályokat.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat általános és részletes vitáját követően a Törvényalkotási bizottság által benyújtott módosító javaslat mintegy 80 módosítópontban igyekezett pontosítani a javaslatot, számottevően jogtechnikai, szövegponosító, nyelvhelyeségi és szerkesztési jellegű változtatások útján.

A módosító javaslat érdemi rendelkezései körében elsődlegesen a köznevelési intézményekben tartandó sztrájk esetére kiterjedő kiegészítő szabályokat szükséges kiemelni, ugyanis a Törvényalkotási bizottság ülésén és a jelen vitában is elhangzottak, majd az azt követően megjelent sajtóhírek is rámutattak, hogy ezen rendelkezések értelmezése komoly félreértéseket szül. A módosítás révén betervezett szövegjavaslat alapján a munkavállalók érdekképviselői és munkabeszüntetéshez való alapjoga, vagyis a sztrájkjog gyakorlásának lehetővé tétele mellett érvényesíthető a gyermekek fejlődéséhez és köznevelésben való részvételhez kapcsolódó alaptörvényes joga is. Munkabeszüntetés esetén mindkét alapjog érvényesítése a másokra tekintettel, a törvény által korlátozott módon valósul meg. A megalkotandó szabályozás a korlátozást olyan módon határozza meg, hogy az egyik jog érvényesülésének ellehetetlenülését se eredményezze.

Mindezek alapján ismételtelen le kell szögezni, hogy a szabályozás célja a köznevelés zavartalan működésének biztosítása, és az ennek érdekében szükséges, még elégséges szolgáltatás mértékének, feltételeinek, valamint az ehhez tartozó eljárásrendnek a meghatározása a gyermekek alapjogainak a szükségesség és arányosság alapelveinek figyelembevételével történő érvényesüléséhez.

Így a módosítás rendezi azt, hogy a gyermekek, tanulók felügyeletét sztrájkjal érintett munkanapon hogyan kell biztosítani; azt, hogy érettségiző osztálytanulói és más egyéb tanulók számára mennyi a kötelezően megtartandó óraszám ilyen esetben; azt, hogy a kollégiumi ellátás, a sajátos nevelési és tanulási igényű tanulók számára szükséges ellátás változatlan legyen sztrájk idején is. Mindezek a rendelkezések a gyermekek jogait hivatottak védeni. Én arra kérem az ellenzéki politikusokat és képviselőket, hogy ezúttal legyenek szívesek a gyermekek oldalára állni. *(Z. Kárpát Dániel: Bohóc!)*

A Z. Kárpát Dániel képviselő úr által a harmadik országbeli állampolgárok munkavállalása kapcsán felvetettekkel kapcsolatban emlékeztetem, hogy az Igazságügyi bizottság ülésén senki nem képviselte a Jobbik módosító javaslatát, olyanokat vetett fel, amiket ott nem képviseltek. Így természetesen ott nem szavazta meg ezeket senki, tehát ez egy különös elgondolás, hogy most a záróvitában vegyük ezeket napirendre, de természetesen egy fontos témáról van szó, ezért erre is ki szeretnék térni, illetve ki fogok térni. *(Z. Kárpát Dániel: Megtisztel!)*

A harmadik országbeli állampolgárok minősített kölcsönbe adók általi foglalkoztatása csak a magyar munkavállalók által tartósan, még a kialakult magasabb bérköltségen is évek óta betöltetlen álláshelyek esetén alkalmazható. Ezt Dávid Ferenc úr megjegyzésére is válaszul mondom: tehát a magyar munkavállalók joga semmilyen formában nem sérül, ugyanis ezen álláshelyek a magyar munkavállalók által azért nem tölthetők be, mert nincsen elegendő számú magyar munkavállaló. *(Z. Kárpát Dániel: Ezt ki mondja meg, államtitkár úr?)* Ez a mi közös sikerünk, hogy az ország gyakorlatilag teljes foglalkoztatottságot ér el, ami bizonyos szakmák esetében igenis munkaerőhiányt jelent. *(Z. Kárpát Dániel: A multi cégek mondják meg!)*

A versenyképesség növelése érdekében a kormány erre a gazdasági szükségszerűsége reagálva megteremti annak az elvi, jogi keretlehetőséget, hogy szigorú feltételek mellett, azon néhány kijelölt munkaerő-közvetítőn keresztül, akik megfelelnek a szakmai követelményeknek, lehetséges legyen az ilyen foglalkoztatás. Az pedig, hogy hazánk gazdaságának a versenyképességét fenntartsuk, minden magyar munkavállalónak és munkakeresőnek egyaránt érdeke.

Tisztelt Országgyűlés! Az előbb említett és tárgyalt rendelkezéseken túl további szakmai módosítások is helyet kaptak a bizottság saját módosító javaslatában, amelyek jelentős részben a törvényjavaslat szövegének egyeztetése során beérkezett külső észrevételeket kezelik. A Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság, röviden a továbbiakban NAIH, észrevételét megfogadva, a módosítás egyértelműsíti, hogy ott, ahol a védőoltás a munkavégzés feltétele lehet, a védőoltás felvételének ellenőrzése céljából a munkáltató milyen adatkört és milyen módon kezelhet.

Ugyanígy az adatkezelési célt pontosítja, szintén a NAIH álláspontját elfogadva, az a módosítás is, amely az önellátásra korlátozottan képes emberek biztonságát és életvédelmét szolgáló digitalizációs program, a Gondosóra adatkezelési nyilvántartásának célhoz kötöttségét szabályozza. Emellett az Országos Bírósági Hivatal észrevételével összhangban módosul, ezáltal bővül az a kivételi kör is, ahol a munkáltatói jogkör gyakorlója a védőoltást a munkavégzés feltételeként állapíthatja meg, felismerve azokat a sajátosságokat az egyes, korábban érintett szervezetek struktúrájában, amelyek az egységes jogalkalmazás tekintetében nem tennék ezt lehetővé.

Továbbá érdemes kiemelni azon könnyítést is, amely által a keresőképtelenség igazolására vonatkozó nyomtatvány elektronikus továbbítására átmeneti szabályként nem a veszélyhelyzet megszűnését követő 30. napig, hanem addig van lehetőség, amíg a keresőképtelenség igazolására vonatkozó adatokat az Elektronikus Egészségügyi Szolgáltatási Térbe fel nem töltik. A javaslat pedig rendezi, hogy a nyomtatványt az orvos, a biztosított, valamint a biztosított a foglalkoztató részére egyaránt elektronikus úton is, ideértve az e-mailt, továbbíthassa.

Tisztelt Országgyűlés! A veszélyhelyzet kihirdetéséről és a veszélyhelyzeti intézkedések hatálybalépéséről szóló 27/2021. kormányrendelet szerinti veszélyhelyzet hamarosan megszűnik, a kormány rendkívüli jogrendben hozott intézkedései hatályukat veszítik, ezért a veszélyhelyzet idején létrejött jogviszonyokat rendezné, az ehhez szükséges egyértelmű és kiszámítható szabályozási átmenetet pedig biztosítani kell.

Mindezek alapján kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjen. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes törvényeknek a Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló törvényhez kapcsolódó módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/48. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Ovádi Péter képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon!

OVÁDI PÉTER, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2022. május 19-én tartott ülésén megtárgyalta az egyes törvényeknek a Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló törvényhez kapcsolódó módosításáról szóló T/48. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság kivételes eljárás alapján 28 igen szavazattal, 9 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Ház! Április 3-án a magyar választók világos és egyértelmű döntést hoztak arról, hogy olyan vezetőkre és olyan kormányra van szükségük, aki és amely képes megvédeni Magyarországot az előttünk álló veszélyekkel szemben, és aki és amely a leginkább alkalmas arra, hogy az ország előtt álló kihívásokra jó válaszokat adjon. Valamennyi magyar számára érezhető ugyanis, hogy kihívásokkal teli időket élünk. Háború zajlik a szomszédunkban, ami egész Európára nézve komoly következményekkel jár. Mindannyian aggódó figyelemmel követjük a napról napra bekövetkező eseményeket. Sajnos, a fegyveres konfliktus következtében fellépő negatív következmények mindenki életére közvetlen kihatással bírnak, azok minden egyes magyar által tapasztalhatóak.

(16.10)

Elég, ha csupán az egekbe szökő világpiaci energiaárakra, a gazdasági recesszióra, az élelmiszeriparban is megjelenő ellátási zavarokra vagy pedig az egyéb piaci zavarokra gondolunk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az áprilisi országgyűlési választáson a nemzeti konzervatív oldal eddig soha nem látott mértékű felhatalmazást kapott a kormányzásra, amellyel élni is fog. A példátlanul erős, demokratikus legitimitációból fakadóan eddig is megvédtük a rezsicsökkentést, valamint árstopokat és exporttilalmat vezettünk be, hogy az infláció negatív hatásait ne a háztartások érezzék meg. A veszélyek évtizede előtt állunk. Éppen ezért a leendő új kormány legfontosabb feladata az, hogy a háborús helyzet miatt kibontakozó európai gazdasági válság kérdéseire olyan válaszokat adjon, amelyek lehetővé teszik, hogy Magyarország megőrizhesse az elmúlt években elért eredményeit.

A polgári oldal korábbi hagyományainak megfelelően most is úgy alakít kormányt, hogy annak összetételét és szerkezetét az előttünk álló négy év feladataiból vezeti le. Az Alaptörvény 17. cikk (1) bekezdése értelmében a minisztériumok felsorolásáról törvény rendelkezik. Ennek az alaptörvényi kötelezettségnek eleget téve elfogadásra került a Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló törvényjavaslat, amely 11 minisztérium felállítására tesz javaslatot. Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja az, hogy az új kormányzati struktúrának megfelelően módosítsa a munka megkezdéséhez szükséges jogszabályokat.

Tisztelt Ház! Jómagam is csak hangsúlyozni tudom azt, hogy az előttünk álló veszélyes évtizedben olyan döntéseket kell meghoznunk, amelyek megvédik Magyarországot és minden magyart a külső hatásoktól, valamint a gazdasági recesszió negatívumaitól. Mint mindig, úgy most is a nemzeti érdek szem előtt tartása az elsődleges, és ennek megfelelően kell eljárunk, éppen ezért a benyújtott törvényjavaslat támogatandó. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Azbej Tristan államtitkár urat mint előterjesztőt, a vita e szakaszában vagy a vita későbbi szakaszában kíván szólni. *(Azbej Tristan jelzésére:)* Államtitkár úr jelzi, hogy a vita későbbi szakaszában kíván szólni. Tájékoztatom, hogy a vitában való felszólalásra, illetve az esetleges zárszó elmondására 15 perces időkeret áll majd rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót.

Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalások következnek, a vita során kétperces felszólalásra nincs lehetőség. Megadom a szót Sebők Éva képviselő asszonynak, Momentum-képviselőcsoport.

SEBŐK ÉVA (Momentum): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársak! Egy jó pár évvel ezelőtt Orosháza belvárosából mentem motorral Gyopárosfürdő felé, és az úton a fénysorompó piros jelzést adott, értelemszerűen megálltam, megvártam, hogy a vonat elmenjen. Velem szemben egy fiatal, harmincas fiatalember jött autóval, ő nem vette

észre a fénysorompó tilos jelzését. Megijedtem, látódott, hogyha nagyon gyorsan nem változik valami, akkor az általam már látott vonat és a személyautó, benne a fiatalemberrel ütközni fog. Ösztönös reakció volt részemről, hogy kiabálni kezdtem, hogy állj, nyilván a közlekedés zajából esélytelen volt, hogy hallja, viszont váratlanul mégis működött. Valószínűleg a feszült testhelyzetemből, a halálra vált arcomból ő észrevehette valamit, vagy ez felhívta rá a figyelmet, ugyanis a szemembe nézett, majd satufékkal reagált, így centikre állt meg az elhaladó vonat előtt. Ez a történet jutott eszembe, amikor ezt a salátatörvényt olvastam, és úgy érzem, hogy most még kevesebb esélye van annak, hogy az én kiabálásom hatást érjen el.

Ez a csomag, illetőleg ez a strukturális átalakítás nem a Magyarország előtt álló kihívásokra reagál, hanem a Fidesz belső politikai történéseire reagál, és ez katasztrófához fog vezetni. Tisztában vagyok azzal, hogy most nem arról van szó, hogy személyi kérdésekről beszéljünk, hanem kifejezetten strukturális kérdéseket kell megvizsgálnunk. Ugyanakkor ezt erőteljesen ellehetetleníti, hogy maga a struktúra személyekre épül, lényegében a gombhoz varrták a kabátot, és nem a kabáthoz keresték a gombot.

Ahogy említettem, magát a struktúrát a Fideszen belüli belső politikai harcok, a Fideszen belüli személyi kérdések határozzák meg, az életszerűség, a hatékonyság vagy az ügyek természetszerűsége egyáltalán nem jelenik meg a struktúra kialakítása mögött. Gondoljunk csak arra, hogy Lázár Jánosról sebészi precizitással került leválasztásra minden, ami agrárium.

Tisztelt Képviselőtársak! Én egy végtelenül gyakorlatias ember vagyok, így amikor a salátatörvényt olvastam, és fejben hozzátettem mindazt, amit tudok a leendő kormányzati struktúráról, megpróbáltam gyakorlatra átültetni: hogyan fognak kinézni a dolgok a mindennapokban.

Szerintem senkit nem fogok meglepni azzal, amikor először is az egészségügyet és az oktatást említem. Ez két olyan terület, ami az elmúlt 30 évben - és Nacsa kolléga figyelmét szeretném felhívni, hogy az elmúlt 30 évről beszélek, nemcsak az elmúlt 12-ről -, az elmúlt 30 évben el lett hanyagolva az egészségügy és az oktatás. Mára mind a két terület teljesen vállalhatatlan állapotba került. Szerintem mindannyian tudjuk, és legyünk őszinték egymáshoz, úgyis szűk körben vagyunk (*Derűtség a Momentum soraiban.*), hogy ez két olyan terület, amivel ma már egy politikus csak bukni tud. Rá is lett löcsölve arra a Pintér Sándorra, aki iparági pletykák alapján már rég nyugdíjba szeretett volna menni, és akinek szerintünk is már rég nyugdíjba kellett volna mennie. Neki minden valószínűség szerint ez az utolsó ciklusa, így el tudja vinni a balhét az egészségügy és az oktatás miatt.

Az, hogy ő történetesen a Belügyminisztériumot vezeti, az nem érdekelte az előterjesztőket, kerüljön az oktatás és az egészségügy továbbra is a belügy alá, szerintem ez egy egészen bizarr gondolkodás. Abba már bele sem megyek, hogy ezzel a rendőrség, az

egészségügy és az oktatás egy kézbe került, ha ezt tudjuk előre, akkor a minisztériumok felsorolásáról szóló jogszabály esetében biztos javaslom egy módosító benyújtását, hogy a Belügyminisztériumot nevezzük át a „morbid munkaerőhiány szuperminisztériumává”.

Mondanom sem kell, hogy Pintér úr a bizottsági meghallgatásokban érdemi értékelhető tervet a morbid munkaerőhiány megszüntetésére nem tett le, mondjuk, ezzel is kategóriákat vert a kultúráért és innovációért felelős miniszterjelölt meghallgatására, az erről szóló véleményemet biztosan látták már, prezentáltam - elnézést az olcsó szójátékért. (*Szórva nyos derűtség.*)

Az egészségügy belügy alá szervezésének amúgy egészen szurreális következményei is lesznek. Engedjék meg, hogy hozzak egy példát. Amikor a férjöltés barbár, abszolút barbár gyakorlatának a betiltása lesz a nagypolitika asztalán - márpedig itt lesz az asztalunkon, ezt én garantálni fogom -, a gyakorlatban ez azt fogja jelenteni, hogy nekünk, 20-as, 30-as magyar nőknek egy 70 pluszos rendőr bácsival kell majd alkuoznunk arról, hogy mennyire lehessen vagy ne lehessen szűkre varrni minket szülés után. Nem gondolhatják azt, hogy ez nem szurreális.

Aztán persze ott van a polgári titkosszolgálatok kérdése. Egy olyan országban, ahol igazoltan használtak kémsoftvert tényfeltáró újságírók és ellenzéki szereplők ellen (*Nacsa Lőrinc: Ez nem igaz!*), önök képesek a polgári titkosszolgálatokat a propagandaminiszter alá beszervezni. Erre csak annyit tudok mondani, üzenem Rogán Antalnak, hogy a kedves új kollégáit majd süteménnyel várom a konyhapulton; ha valakinek ételallergiája lenne, csak hagyjon egy cetlit, a következő adagot már annak figyelembevételével fogom sütni.

Végezetül pedig itt van a gazdaság kérdése is: hat különböző minisztérium fog foglalkozni a gazdasággal, teljesen átláthatatlan, már látszik, hogy vannak egymást átfedő hatáskörök, vannak hézagok a rendszerben. Nekem meggyőződésem, hogy ez része a dizájnknak, és nem egy hiba a dizájnban. A cél a teljes átláthatatlanság, mindezt egy olyan időben, és ezt elég merész vállalásnak tartom, amikor az EU pontosan azért tart vissza milliárdokat, mert a gazdaságba érkező EU-s támogatások sorsa nem átlátható. Ezekre a pénzekre pedig szükségünk lenne, hogy arra költhessük, amire kell: kórházakra, iskolákra és munkahelyekre. Merthogy ez többek között ahhoz fog vezetni (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), hogy az elkövetkező négy évben... Köszönöm a lehetőséget. (*Taps a Momentum soraiból.*)

(16.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak, LMP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az általános vita során még nem ismerhettük, hogy az egyes minisztériumok részletesen milyen portfólióval fognak rendelkezni, ezt megismerhettük a miniszterjelöltek meghallgatása során. A Fenntartható fejlődés bizottsága három miniszterjelöltet hallgatott meg, ennek a tanulságairól szeretnék röviden beszélni.

Azzal egyetérték az előttem szóló kormánypárti képviselőtársammal, hogy valóban a válságok kora elé nézünk, és olyan kihívásokkal szembesülünk, amelyekkel korábban nem. Ezen a területen, azt gondolom, ilyen helyzetben a legfontosabb az önrendelkezésünk megóvása érdekében, hogy a természeti kincseinket meg tudjuk védeni. Azt gondolom, hogy abban teljes egyetértés van a politikai oldalaktól függetlenül, hogy ha ezt nem tesszük meg, ha nem tudjuk a természeti erőforrásokat, a természeti kincseket megvédeni, akkor óriási bajba kerül az ország, a nemzet. Látható, hogy ennek a kormánynak ugyan jelszavakban egyre inkább, tettekben egyre kevésbé fontos a környezeti fenntarthatóság szempontjainak érvényesítése.

Látható, hogy ezt a területet gyakorlatilag feldarabolták, és nem lesz érdemi kormányzati képviselete ezen rendkívül fontos, mondhatjuk, nemzetstratégiai kérdésnek. Látszott, hogy a környezetügyet, a környezetvédelem ügyét az iparfejlesztésért felelős miniszter irányítása alá helyezték, a természetvédelem ügyét ettől elválasztották, az maradt az Agrárminisztériumban, és ami talán a legsúlyosabb probléma, hogy a vízügyeknek, amivel kapcsolatban szerintem ismét csak nincs vita, hogy az mennyire fontos kérdés, semmiféle kormányzati felelősé nem, nincs meghatározható minisztérium, amely kiemelt és általános felelősséggel viseltetne a vízügyek irányába.

Én három bizottsági ülésen három miniszterjelöltet kérdeztem ez ügyben, és ők sem tudtak érdemi választ adni arra, hogy ki fog felelős miniszterként, felelős kormánytagként a vízügyek tekintetében dolgozni a következő parlamenti ciklusban. Látható, hogy milyen szerteágazók azok a problémák: a csapadékhiánytól kezdve a felszíni vizeinket érintő kihívások, a felszín alatti vizek kezelése, látható, hogy a közműszektor gyakorlatilag az összeomlás szélén van, veszélybe került ilyen módon az egészséges ivóvízellátás, és veszélybe került a vízbázisok védelme. De ma már, a mai NÖB-ülésen már beszéltünk arról, hogy milyen kihívások érik a folyóinkat. Láthatjuk jelenleg is, hogy milyen ökológiai katasztrófa valósult meg a Sajó folyót érintően. Ebben a helyzetben ennek a kormánynak nem volt kellően fontos ez az ügy annyira, hogy ennek, mondjuk, egy miniszteri szintű felelőséget megnevezze. Ez egészen ijesztő.

Én jó néhányszor szóltam az előző parlamenti ciklusban is a víziközműszektor helyzetéről. A kihívás valóban ciklusok óta és politikai oldalaktól függetlenül jelen van, de 2010 után ez a probléma egyre

súlyosabb lett, hiszen önöknek rengeteg olyan intézkedése volt, például a közműadó, amivel gyakorlatilag lehetetlenné tették a víziközműszektor működését. Ma már olyan jellegű és olyan nagyságrendű problémákkal szembesülünk, amelyeket önök sem söpörhetnek a lábtörlő alá. Egy azonnali kérdésem során Orbán Viktor miniszterelnök is elismerte, hogy itt bizony ezermilliárdos nagyságrendben hiányoznak a források a legfontosabb közszolgáltatás biztosításához.

Én a bizottsági meghallgatáson ezzel kapcsolatban is kérdéseket fogalmaztam meg, és azt a folyamatot látom továbbvinni az önök részéről, amit már hallhattunk annak idején még Schanda Tamás államtitkár úr tolmácsolásában, miszerint majd valamikor elkészül önök által egy víziközmű-stratégia, amely majd megmenti a helyzetet. Ezt az ígéretet hallhattam ismételtén, hogy majd elkészül egyszer egy víziközmű-stratégia. Megoldási javaslatot, illetve konkrétan a források megnevezését önök ismét elmulasztották.

Hogy miért probléma az, hogy az ipar fejlesztéséért felelős miniszter irányítása alá kerül a környezet ügye? Egy konkrét példát hoztam fel. A miniszterelnök úr és több vezető kormánypárti képviselő is jelezte, hogy például az akkumulátorgyártás milyen kiemelten fontos stratégiai ágazat az önök számára. A bizottság ülésén elhangzott Palkovics miniszter úrtól, hogy hát, ez bizony rendkívüli mértékben használja a természeti kincseket, a természeti erőforrásokat, és tudjuk, hogy milyen kockázatokat hordoz. Példaként hoztam fel, hogy a Göd térségében civilek által megrendelt független kutatás az akkumulátorgyártással kapcsolatos vegyi anyagok jelenlétét mutatta a felszín alatti vizekben.

Ebben a helyzetben nemhogy a kormány képes lett volna egy olyan intézményrendszert felállítani, amely ezt a súlyos környezeti problémát magától jelzi, a civileknek kellett független szakértő által ezt a problémát megvilágítani. Jelen helyzetben is a civilek még az ott élő lakosság érdekében a kormánnyal pereskednek annak érdekében, hogy érdemi információkat adjanak a helyzet súlyosságáról és a helyzet következményeiről. A Belügyminisztériummal pereskednek, hiszen a katasztrófavédelem alá van begyűrve a vízügyi hatóság, amely ebben a kérdésben válaszokat tudna adni. Ez egy rendkívül súlyos ellentmondás, amit gyakorlatilag nem is cáfolt Palkovics László miniszterjelölt.

Szintén nagyon komoly ellentmondás, hogy a klímaváltozással kapcsolatban felelős Palkovics László bejelentette azt, amire már az imént utaltam, hogy nem fogják visszaadni a vidéki városok helyi tömegközlekedési támogatásától elvett központi forrásokat. Ezzel gyakorlatilag lehetetlenné teszik vagy megnehezítik súlyosan a vidéki városok tömegközlekedésének fenntartását.

Tehát elképesztő mennyiségű ellentmondást tapasztalhatunk, de összességében megállapítható, hogy

a környezet ügyét önök még az előző ciklushoz képest is lefokozták a kormányzati struktúrában.

Egy pozitívumot azért hadd mondjak el a felszólalásom végén! Évek óta küzdök azért, hogy meg tudjuk állítani a külföldi szemét beáramlását Magyarországra. A problémát elismerve már két minisztertől is kaptam ígéretet arra, hogy a kormány támogatni fogja azon javaslatunkat, hogy meg tudjuk állítani a jellemzően egyébként Olaszországból beszállított műanyag szemét bejutását az országba. Nagyon bízom benne, hogy a sokadszorra előterjesztett javaslatomat most már el fogja fogadni a kormányzati többség. Így legalább egy fontos ügyben tudunk előrelépést tenni. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vajda Zoltán képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

VAJDA ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Onnan, főntről már egyszer beszéltem, innen, a helyemről még nem, úgyhogy legalább megtanultam most felcsíptetni a mikrofont meg a gombokat, hogy hogyan kell kezelni, egymást közt ezt is begyakorolhattam.

Két dologhoz szeretnék hozzászólni. Az egyiket onnan folytatnám, ahol Sebők Éva képviselőtársam befejezte, mert éppen sajnálatos módon letelt az ideje. Elkezdte mondani az oktatási és egészségügyi minisztériumok hiányának problémáját. Én is ezt látom, az új kormánystruktúrából az világos, hogy az önök kormánya továbbra is azt az idejétmúlt munkaalapú társadalmat akarja építeni, miközben Európa már egy jó másfél évtizede egy tudásalapú társadalmat épít. Mindez arra mutat, hogy továbbra sem képesek a választási ciklusokon túlívelni, az országot valóban felemelő gazdasági stratégiát kiépíteni. Önök azt akarják, hogy az ország maradjon összeszerelő ország, amely egyre távolabb kerül Európa fejlett felétől.

Mi lehet ennek az oka? - kérdezem én. A Költségvetési bizottságban, melyet szerencsére én vezethetek, két minisztert is meghallgathattunk, a régi-új pénzügyminiszter urat, illetve az új gazdaságfejlesztési miniszter urat. Mindkettőtől megkérdeztem, hogy ők miként vélekednek erről, mit kívánnak tenni azért, hogy végre előremutató gazdasági stratégia legyen. Hihetetlenül nagy gond a magyar gazdaság versenyképtelensége, és ezt nemcsak én mondom, hanem elég, ha az MNB versenyképességi jelentéseire utalok, azok sorozatosan egészségügyi és oktatási reformot sürgetnek; még egyszer mondom: nemcsak én és mi, hanem a Magyar Nemzeti Bank is.

Hadd idézzek akkor a Nemzeti Bank elnökétől, Matolcsy Györgytől, aki a minap azzal riadóztatta a kormányt, hogy „elromlott a külső és belső egyensúly, súlyosan deficités a költségvetés és a folyó fizetési mérleg, elszabadulóban van az infláció”; még egyszer, az idézetet nem tölem hallják, Matolcsy

Györgyöt idézem, emiatt hite szerint kétéves stabilizációs programra, három jelző jön: „kreatív, merész és unortodox” lépésekre van szükség, és második adóreformra volna szükség.

Ilyesmit is kérdeztem például a két minisztertől, akik megjelentek a bizottságunk előtt, hogy például mi lesz akkor a magyar gazdasággal, ha nincsenek művelt, tanulásra képes, nyelvet beszélő és digitális készségekkel felvértezett munkavállalók, és ha nincsenek tanárok az iskolában.

Volt egy másik témakör is, amit felvettem a bizottságban a két miniszternek. Engedjék meg, hogy ezt önökkel is megosszam, és azt is elmondom, hogy a két miniszter mit válaszolt erre. Összeszámoltam, hogy a gazdasági területhez kapcsolódóan én legalább hat minisztériumot találtam. Van egy ilyen EU-s pénzköltési és területfejlesztési miniszter, van egy építési és beruházási miniszter, egy ipari és technológiai miniszter, egy külgazdasági és persze külügyminiszter, egy pénzügyminiszter és a gazdaságfejlesztési miniszter. Azt kérdeztem, hogy hol tudják a területeket egymástól lehatárolni. Például mikor fejlesztünk területet, mikor fejlesztünk vidéket és mikor fejlesztünk gazdaságot, ezt honnan lehet tudni? Mind a kettőtől megkérdeztem, hogy egyébként lesz-e nekik ráhatásuk a fiskális politikára és hogyan, lesznek-e egymással érdek-összeütközéseik.

Kérdeztem tőlük például azt, hogy ha a gazdaságfejlesztési programok végrehajtása megy Navracsics Tiborhoz, de az irányokat, mondjuk, Nagy Márton találja ki, a pénzt meg Varga Mihálynak kell hozzá előteremteni, ha nem EU-s forrás, akkor állandó miniszteri szintű egyeztetésen fogják-e ezt csinálni, jó-e ez, és nem lesz-e akkor túl sok az átfedés.

(16.30)

És ha megengedik, nagyon röviden összefoglalom, hogy a két miniszter mit válaszolt erre. Varga Mihály erre azt válaszolta... - egyébként nagyon korrektül mind a két miniszter tételesen minden kérdésre válaszolt, ez fontos, hogy itt is elmondjam önöknek. Varga Mihály régi-új pénzügyminiszter egy körhöz hasonlította az ő együttműködésüket, hogy a körben ülnek az összes olyan miniszterek, akik a gazdasággal kapcsolatos témákat felölelik. Ő ezt úgy hívta, hogy ez a gazdasági kabinet, tehát beszélt gazdasági kabinetről, és nagyon fontos volt számára, hogy kiemelje, hogy a háttéranyagokat a gazdasági kabinethez továbbra is ő mint pénzügyminiszter fogja előkészíteni.

Nagy Márton egy másik síkidomot mondott, ő azt mondta ugyanerre a kérdésre, hogy a különböző minisztériumok hogyan tudnak együttműködni, ő azt mondta, hogy igazából csak három olyan min... - három olyan fontos szereplő van, elnézést a nyelvbötlésért, akik a gazdasággal kapcsolatos munkát végzik; nevesítette őket. Őt mondom elsőnek, bár ő udvariasan magát mondta utoljára. Tehát Nagy Márton, Varga Mihály, és Matolcsy Györgyöt mondta, hogy ez

a három olyan szereplő, akik a gazdasággal kapcsolatos munkát végzik. A háromszögnek a három sarkában ők vannak, de mint minden háromszögnél, a három sarok folyamatosan egymással kapcsolatban tud lenni, majd kiemelte Nagy Márton leendő miniszter úr, hogy viszont a háromszög közepén Orbán Viktor ül, mert minden fontos gazdasági döntést a miniszterelnök hoz.

Zárójelben: engem ez aggaszt, ha mindenről egy miniszterelnök akar dönteni, gazdasági témákról is, de mindenestre ez volt a válasz: egyik miniszter egy kör alakú síkidomhoz, a másik pedig egy háromszöghöz hasonlította. Gondoltam, hogy ezt megosztom önökkel, és kíváncsi vagyok, hogy önök hogy látják ezt a struktúrát. Köszönöm szépen a lehetőséget, hogy innen is beszélhettem. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Próbáljunk meg akkor egy kevésbé aktuálpolitikizált diskurzust folytatni, mint az előző napirendnél. Nekem egy nagyon egyszerű technikai kérdésem van, amit államtitkár úrnak szegeztek.

Alapvetően lakhatással, családpolitikával foglalkozó szakpolitikusként kicsit megriaszt az, hogy ha lakhatási alapkérdésekről beszélünk, akkor a hat gazdasági érintettségű minisztérium közül négy neve is felmerül, de háromé egészen biztosan. Azt látjuk, hogy a rozsdaovezeti kérdések, a klasszikus lakáspolitikai ügyek nagyjából a Technológiai és Ipari Minisztériumhoz tartoznának.

Ugye, van egy Területfejlesztési Minisztériumunk, ahol nyilván a területrendezést kell számonkérnünk akkor, hogyha mondjuk, egy bérlakásprogramot szeretnénk megvalósítani, és egyébként nagyon grandiózus, nagyívú gondolatok hangoztak el az Építési és Beruházási Minisztérium miniszterjelöltjének meghallgatásán, hozzáteszem, ott még jobbikos programpontokkal kapcsolatban is azért némi nyitottság merült fel, ami egy prémiumérvés, nem szoktunk hozzá azért minden héten ehhez. De amikor szóba került a félmillió üresen álló magyarországi ingatlan, akkor nem tudom elképzelni, hogy bármilyen izmussal felvértezett ember azt mondja, hogy hagyjuk, maradjanak csak ott üresen azok az ingatlanok, meg se próbáljuk a 10 százalékát bérlakásként hasznosítani.

Szerencsére minden normálisan gondolkodó ember azt szeretné, hogy mérjük fel ezt az ingatlanállományt, ugye, három tulajdoni láb képzelhető el. Nyilván a magántulajdonhoz nem akar nyúlni senki, bár a lakásügynökségek koncepciójának a kiterjesztése szerintem egy nagyon értelmes területe lenne annak, hogy adott esetben a csak befektetési céllal és üresen tartott ingatlanok egy részéből is egy anyagilag motíváló rendszer mentén azért válhasson bérlakás.

Az önkormányzati és állami tulajdonúak esetében mindenképp végiggondolást vagy vizsgálatot érdemel, hogy hány százalék az, amelynek az állapota olyan, hogy olcsóbb felújítani és bérlakásként hasznosítani, mint újakat építeni. Nagyjából 80-90 százalékra teszem azt a hányadot, ahol drágább lesz vagy drágább lenne a felújítás, mint az újak építése, de hát, ott kértik és tessék újakat építeni. És azt is látjuk, hogy ez nagyon szorosan összefügg a területfejlesztési minisztériumi kérdésekkel, viszont nem látunk tökéletesen a tekintetben, hogy ha kollégiumfejlesztésről beszélünk, ha egy állami háttérű bérlakás-építési koncepcióról beszélünk, ki fog felelni ezekért a kérdésekért.

Rólam így még a korábbi programalkotások során is elhíresült, hogy óriási nyitottsággal bírnék, tehát felőlem aztán demográfiai minisztérium is lehetne - az lenne a legfontosabb -, mert tényleg a leginkább hűsbavágó kérdésekről beszélünk, de egy önálló lakhatási vagy egy lakhatási és családjogi minisztériumot sem tartottam volna egyébként egy elvetendő gondolatnak.

Látom, hogy alapvetően egy gazdasági megközelítésű és gazdaságikrízis-kezelő kormányzat épült most fel, de szerintem nagyon fontos az elején és az önök alapvető érdeke - nem az enyém, én interpellálhatom bármelyiküket -, az önök alapvető léteérdeke az, hogy meg tudják mondani, hogy lakhatási kérdésekben kihez lehet, kihez érdemes fordulni, de leginkább ki felel érte. Nem az érdekel engem, hogy ki biztosítja ehhez a pénzt, hiszen azt majd a költségvetési viták során - nem is olyan sokára - meg tudjuk beszélni egymással, de a lakhatást illető felelősségi kérdések...

Vagy mondok egy másik példát, amiből államtitkár úr tökéletesen érteni fogja, hogy mire gondolok: lakáscélú előtakarékoság állami támogatásának visszaállítása. Ezt, ugye, önök elvették az elmúlt években. Nemcsak sok magyar fiatal, de egy tipikus társasház is nagyon nehéz helyzetbe hoztak ezzel - mert ha társasház kazánt akart cserélni, mit csinált? Elkezdett a lakóközösség takarékoskodni, és az állam mellé tett egy kis lábat; nem olyan sokat, lehet, hogy csak néhány tízezer forintot, de az hosszú évek alatt a kamatokkal együtt egy terebélyes támogatással tudott azért szélesedni, és ezáltal lehetővé vált egy átlagos kazáncsere.

Most, ha mi ezt a rendszert vissza szeretnénk állítani - márpedig én vissza szeretném -, akkor mit javasol, melyik minisztériumhoz forduljunk vele? Fontos technikai kérdéseket igyekeztem tehát itt összeszedni és odaszegezni, és azért teszem fel ezeket, mert a miniszteri meghallgatásokon is feltettem, de száz százalékban eligazító válaszokat nem tudtunk nyerni ezekre a kérdésekre, ezért nagy tisztelettel várom az eligazításukat ez ügyben. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacs Lőrinc képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Először is csak röviden reagálnék például Vajda képviselő úrra is, aki meglepődött, hogy a miniszterelnök döntéseket hoz. *(Vajda Zoltán jelzésére:)* Mondta, hogy meglepődött, hogy a miniszterelnök hozza a döntéseket, amikor gazdasági kérdésekről is szó van.

Szerintem helyes az, hogyha okos emberekkel veszi magát körül a miniszterelnök akár a tanácsadói körben, akár a miniszteri körben, akár az államtitkári körben vagy akár például a Nemzeti Bank élén, és mindenkit meghallgatva a kormányúléson olyan döntés születik, ami a magyar emberek meg a magyar vállalkozók érdekét szolgálja. Szerintem ez egy helyes modellje a gazdaságirányításnak, de többen a képviselőtársaim közül a gazdaságot - Z. Kárpát Dániel is - szóba ejtette, hogy hányféle minisztérium fog valamilyen módon gazdasági kérdésekkel foglalkozni.

Szerintem ez nagyban összefügg az önök által fölvetett többi témával is, legyen az oktatás, egészségügy, családpolitika, bármilyen lakhatási kérdések, mert egyértelműen bebizonyosodott az elmúlt években, hogy ha a gazdaságnak jól megy, ha a magyar vállalkozásoknak jól megy, ha növekednek a bérek, ha csökkennek az adók, hogyha nő a gazdaság teljesítménye - ahogy ez az elmúlt években volt -, akkor egyre több pénz jut oktatásra, egészségügyre, családpolitikára és a többi területre is.

Tévesnek tartom azt a 2010 előtti szocialista-liberális válságkezelést, ami elvett az emberektől, ami elvett az emberektől egy rossz válságkezelés következményeként, mert nem tudott a gazdaság növekedésében semmit tenni, ezért sok ember lett munkanélküli, sok vállalkozás ment csődbe, sok ember került az út szélére.

Szerintem az a helyes gazdaságpolitika, és a mostani válsághelyzetben, egy nehéz gazdasági helyzetben, egy háborús helyzetben, egy járvány utáni helyzetben azért fontos a gazdaságra nagy erőket helyezni, mert ha a magyar gazdaságot sikerül azon a növekedő pályán tartani és sikeressé, ellenállóvá tenni, a válságtól ellenállóvá tenni, akkor egyre több pénz jut azokra a területekre is. Mint ahogy 2013 óta minden évben több pénz jutott az előző évhez képest oktatásra is, egészségügyre is és családpolitikára is.

Tehát én látok egy mintázatot, egy modellt, egy múltbeli sikertörténetet, amit érdemes folytatni ilyen módon, csak most talán még több gazdasági kihívással állunk szemben, mint mondjuk, 2016-17-18-ban vagy '19-ben tapasztalhattunk volna. Mint ahogy idén is 400 milliárd forinttal több jut az egészségügyre, mint a tavalyi évben jutott. Óriási összegekről beszélünk. Ez annak köszönhető, a többi családtámogatás is annak köszönhető, hogy a tavalyi évben 7 százalék volt a gazdasági növekedés, és nem különböző eladósodásból, nem hitelből, nem különböző megszorító csomagokból, hanem a gazdaság növekedéséből tudunk ezekre a fontos területekre fordítani.

Sebők képviselő asszony mondta azt, hogy ha tudta volna a minisztériumok felsorolásánál lévő törvénynél, hogy ebben a törvényben mi van, akkor javasolt volna egy módosító javaslatot. Ugyanaznap lett benyújtva a két törvény, képviselő asszony, ugyanabban a pillanatban is, tehát nyugodtan a kettőt egymás mellett is lehetett volna olvasni, és akkor világosabb szerintem a kép.

(16.40)

De az EU-s pénzeket nem azért nem kapjuk meg, amiket ön mondott, hanem a gyermekvédelmi törvény miatt nem kapjuk meg, tisztelt képviselő asszony. *(Derültség az ellenzéki oldalon.)* Ez legyen teljesen világos! Ha visszanezük az idővonalat, láthatják, hogy az Európai Bizottság hogyan állt az aláírásokkal, hogyan kezdeményezte a helyreállítási alappal kapcsolatos párbeszédet a magyar kormányval, és akkor világosan fogja látni, hogy mikor hagyta abba ezt a párbeszédet. Már aláírás előtt volt. S mikor volt ez a pillanat? Amikor megszavaztuk a gyermekvédelmi törvényt - *(Z. Kárpát Dánielnek:)* Z. Kárpát Dániel is megszavazta, ezért nem értem, hogy miért kiabál be -, tehát amikor megszavaztuk a gyermekvédelmi törvényt.

A családugyet is említette képviselő úr. Hál' istennek, a bizottságban a családugyi miniszter urat a Jobbik is támogatta. Remélem, ez egyfajta bizalom, és mostantól így mehetünk tovább. A bizottságban jobbikos képviselőtársam is megszavazta a családokkal is foglalkozó miniszter kinevezését, tehát alkalmasnak találta arra, hogy ellássa ezt a feladatot. Ezek szerint ez a frakció álláspontja.

Képviselő asszony, én arra kérném, hogy a rendőrökről egy kicsit kevésbé derogáló módon beszéljen. Szerintem nagyon nagy tiszteletet érdemelnek a magyar rendőrök. A közbiztonság nagyon-nagyon sokat javult 2010 óta. 2010-ben, amikor a szocialisták kormányoztak, 400 ezernél is több regisztrált bűncselekmény volt Magyarországon, mostanra ez 190 ezer alá csökkent *(Közbeszólások. Az elnök csenget.)*, tehát óriási csökkenés állt be a regisztrált bűncselekmények elkövetésében. Szerintem ez jó irány. A közbiztonság nagyon nagyot javult Magyarországon az elmúlt időszakban, és ez nagyon nagy részben a Belügyminisztériumnak és a rendőröknek köszönhető. Azt gondolom, ez helyes, és tiszteletet meg köszönetet érdemelnek inkább ahelyett, hogy valamiféle negatív jelzőkkel illetnénk őket.

De ugyanígy kérném az idősek tiszteletére is, mert ön el akarja dönteni mások helyett, hogy ki mikor menjen nyugdíjba. Nem idegen önöktől ez a gondolkodásmód, az önök egyik politikusa el akarta venni a szavazati jogot az idősektől, mondván, hogy miért szólnak bele a jövő alakulásába. Értem én, hogy ez egyfajta divat vagy elvárás a Momentumban most az elnökjelölti nagy versenyben, ahol lassan már a frakciólétszámmal megegyező elnökjelölt lesz. Értem én,

hogy ez egy elvárás, de akkor is azt gondolom, az, hogy ki mikor megy nyugdíjba, nem az ön dolga, hanem mindenki eldöntheti saját maga - nem tudom, ebben egyetértünk-e, hogy mindenki eldöntheti saját maga -, hogy mikor kíván nyugdíjba menni, vagy milyen módon szeretné végezni a tevékenységét tovább.

Z. Kárpát képviselő úrnak jelezném, hogy az a 2010 előtti kormány volt, ahol a gazdasági válságot kizárólag megszorítással tudták kezelni. Ők voltak azok, akik mindent elvettek a családoktól, mindent elvettek a vállalkozásoktól, sőt odaadtak egy csomó feladatot az önkormányzatoknak finanszírozás nélkül. A vidéki önkormányzatokkal kapcsolatban Keresztes László képviselő úr is rendszeresen föl szólal, de az a kormány volt az, amelyik rengeteg feladatot adott a vidéki önkormányzatoknak, finanszírozás nélkül. Megkapták, hogy ezt tartsák fenn, amazt tartásuk fenn, olyan feladatot lássanak el, csak éppen állami finanszírozás nem társult hozzá. Szerintem ez nem helyes.

A mostani törvényjavaslatban leírtakból és a miniszteri meghallgatásokból - ugye, már megtörténtek a miniszterjelölti meghallgatások, egy héttel bölcsebbek vagyunk az általános vitához képest - szerintem világosan kirajzolódik az a kép, hogy hogyan lesz képes ez a kormányzati struktúra az előttünk álló időszak kihívásait kezelni. Szerintem abban egyetértünk, hogy egy nehéz, válságokkal teli időszakban élünk, ezért a kihívásokat kezelni kell. Magyarország értékeltségét, értékalapon álló politikáját közben meg kell őrizni, és az előttünk álló kihívásokat - legyen az a természetvédelem, a szomszédunkban zajló háború, a járvány, a népvándorlás vagy legyenek a gazdasági nehézségek - mind-mind kezelni tudja, hogy adekvát, nemzeti, s a magyar embereknek és a magyar családoknak is kedvezményeket és előnyt biztosító politika következzen a továbbiakban is Magyarországon, ahogyan ezt próbáltuk és tettük az elmúlt 12 évben. Szerintem a mostani struktúra nemcsak, hogy alkalmas erre a feladatra, hanem a személyi összetételből, a bizottsági meghallgatásokból és az ilyen törvényjavaslatokból világosan látszik, hogy alapvetően - ahogy a miniszterelnök fogalmazott - sok melóra van szükség, de ez a sok meló, a sok munka sikerre vezetheti az egész országunkat, amivel mindannyian, még az önkormányzati is sokkal jobban járnak, mint ha önöket választották volna. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak a rendelkezésére álló időkeretben.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! De hiányzott már Nacsa képviselőtársammal a jó kis szemfeltáró beszélgetések sorozata! Képviselőtársam, 400 ezer regisztrált bűncselekményről beszélt 2010 viszonylatában, most pedig, ha jól írtam fel, akkor 190 ezerről. Kérdezem öntől, hogy

ha időközben 5 ezer forintról felemelték a szabálysértési értékhatárt 50 ezer forintra, akkor emiatt kiesik néhány százezer bűncselekmény a rostán vagy pedig bent marad. Értem én, és nem vitatom el, hogyha vannak sikerek, ne legyünk ellendrukkerek, tök jó, ha van ilyen. De önök a szabálysértési értékhatár többszörösére emelésével ezt a statisztikát olyan szempontból torzítják, ahogy ön azt előadja. Tehát ha az értékhatár-emelés utáni adatokat veti össze, az versenyképes, így meg legalábbis inkorrekt.

Ha már értékválasztásról beszél, akkor kérem, valamelyikük adjon választ arra, hogy az évtizede befagyasztott 28 500 forintos nyugdíjminimumhoz mikor fognak hozzájárulni. Ez, képviselőtársam, értékválasztás lenne.

A gyermekvédelmi népszavazást összekötni különböző brüsszeli szankciókkal pedig akkor lenne legitim gondolat, ha ön a képviselői postafiókomba ma este 24 óráig át tudna küldeni egy olyan linket, amelyben deklarált bizottsági dokumentumok szerepelnek, amelyek nevesítve emlegetik az önök gyermekvédelmi népszavazását, és ehhez kötnének olyan szankciókat, amelyekről beszélünk. A helyzet az, hogy éppen ma olvastam az utolsó bizottsági papírost. Volt, ami nagyon nem tetszett benne, például a nyugdíjrendszert illető bizonyos kitételek nem nyerték el a tetszésemet, de én nem találkoztam az önök gyermekvédelminek szánt népszavazásával. Ha tud ilyenről és van ilyen, akkor kérem, hogy a képviselői mailboxomba éjfélig juttassa el ezt, és akkor tudjuk folytatni ezt a beszélgetést. Addig az önök ilyen ködszurkáló vízióépítéséhez én biztos, hogy nem akarok hozzájárulni, mert ha ön elhiszi azt, amit mondott, akkor nagyon komoly baj van a kormányzati frontokon. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vajda Zoltán képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

VAJDA ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr, és köszönöm szépen Nacsa képviselő úrnak, hogy ilyen kedvesen figyel arra, amit én mondok. Csak lehet, hogy én hadartam, vagy esetleg ön értette félre tudatosan vagy esetleg csak véletlenül.

Hát, én ott ültem a bizottságban, úgyhogy én tudom, hogy mi hangzott el a háromszög kapcsán, amelynek a három sarkában Matolcsy, Varga Mihály és Nagy Márton ül, és a közepén ül Orbán Viktor - idézem a miniszterjelölt urat -, aki minden döntést meghoz. Nekem azzal nincs bajom, ha egy miniszterelnök döntést hoz, ha úgy hozná, ahogy ön mondta, hogy meghallgatja a kollégákat, meghallgatja az államtitkárokat, a minisztereket, akár a jegybank elnökét, és így hozza meg a döntést, csak nem így hangzott el Nagy Márton szájából a Költségvetési bizottságban. Azt mondta, hogy bár ők a háromszög három sarkában vannak, és ők felelnek ív szerint a gazdaság fejlesztéséért, de minden döntés a miniszterelnöktől indul.

Így mondta, és szerintem viszont abszurdum, ha egy jogi végzettségű miniszterelnök így gondolja, pláne egy ilyen helyzetben. Az utolsó néhány másodpercet arra használnám, hogy elmondjam, mindnyájan nagyon örülünk, hogy az első negyedéves GDP-bővülés tényleg bődületes magas, 8,2 százalék volt. Mindnyájan örülünk ennek, hiszen közös a hazánk, a boldogsága mindnyájunk öröme. De abban egyetértünk, hogy ennek most jó hosszú ideig búcsút kell mondani, ugye? Tehát hogy simán lehet, hogy technikai értelemben akár recesszió is lesz a következő két negyedévben. Tehát az öröm közös, de sajnos a bánattal is kezdeni kell valamit, és az olyan döntéshozattal, amit hallottunk, szerintem nem lehet küzdeni ez ellen. Az utolsó másodpercemben pont befejeztem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e felszólalni és reagálni a vitában elhangzottakra. *(Azbej Tristan jelzésére:)* Igen, államtitkár úr, öné a szó.

AZBEJ TRISTAN, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő törvényjavaslat az új, ötödik Orbán-kormány minisztériumainak felsorolásáról szóló törvényhez kapcsolódik. Az új kormányzati struktúra, ahogy az általános vitában is hangsúlyoztuk, a jelen kihívásaihoz fog igazodni. A miniszterelnök most is úgy alakít kormányt, hogy annak összetételét és szerkezetét az előttünk álló négy év feladataiból vezeti le. Magyarországnak olyan kormányra van szüksége, amely a leginkább alkalmas arra, hogy az ország előtt álló próbatételeknek megfeleljen.

A leendő új kormány célja emellett az is, hogy a háborús helyzet miatt kibontakozó európai gazdasági válság kérdéseire olyan válaszokat adjon, amelyek lehetővé teszik, hogy Magyarország megőrizhesse az elmúlt években elért eredményeit. A fentiekből is következően továbbra is azt valljuk, hogy nem kizárólag a kormányzati struktúra, nem a minisztériumok elnevezése, a minisztériumok száma, hanem az azokban folyó munka teszi alkalmassá a kormányzatot a vezetésre.

Mint ahogy a korábbi általános vita során, a minisztériumok felsorolásáról szóló törvény vitája során is így volt, most is kialakult egy szakmai-elvi vita arról, hogy hány és milyen minisztériumnak kéne lenni.

(16.50)

Talán az ellenzék padsoraiban sem teljes az egyetértés, Sebők Éva képviselő asszony és Keresztes László Lóránt képviselő úr külön minisztériumot, tehát még több minisztériumot szeretne, Vajda Zoltán

képviselő úr - hogyha jól értettem - kritizálta azt, hogy túl sok gazdasági területtel foglalkozó minisztérium van, ezzel együtt tartjuk magunkat ahhoz az állásponthoz, hogy nem a kormányzati struktúrának a szintje dönti el azt, hogy egy adott szakpolitikai területet milyen sikeresen vezet egy kormányzat.

Fölmerültek egyes területek. Hogyha a zöldpolitika területén végignézünk az elmúlt 12 év eredményein, amikor is nem volt külön környezetvédelmi tárca, akkor a klímavédelem területén azt láthatjuk, hogy a hazai bruttó üvegházhatásúgáz-kibocsátás 2020-ban 34 százalékkal alacsonyabb az 1990-es szintnél, a megújulóenergetika, tehát a fenntarthatóság területén az látszik, hogy 2010 óta 84 százalékkal növeltük a megújulóenergia-alapú villamos energia felhasznált mennyiségét. A természetvédelem és -megőrzés területén azt látjuk, hogy az elmúlt években közel 6500 hektáron valósultak meg erdőtelepítések. A nemzetipark-igazgatóságok éves költségvetése 2010-hez mérten a négyszeresére emelkedett. Folytathatnám ezeket az eredményeket.

Itt egy másik fontos eredmény, hogy a klíma- és természetvédelmi akcióterv keretében a „Tisztítsuk meg az Országot!” program által összesen közel 128 ezer tonna illegális hulladéktól került megtisztításra az ország. 2021. július 1-jétől betiltottuk egyes egyszer használatos műanyagok forgalomba hozatalát. A „Nemzeti környezetvédelmi program 2015-2020” keretében körülbelül két és félszeresére nőtt az ökológiai gazdálkodásba bevont mezőgazdasági területek nagysága.

A víziközmű-ágazat is szóba került. A víziközmű-ágazat, előregedett hálózatok felújítására a kormány rekonstrukciós alapot hozott létre, amelynek köszönhetően évi 1,5 milliárd forint forrást biztosít 2018 óta. Továbbá az önkormányzatok számára a víziközművek energiahatékonyságának fejlesztése című pályázat keretében 3,5 milliárd forint került kiosztásra.

Ezek mind olyan eredmények, amelyek a zöldpolitika, a fenntarthatóság területén, a környezetvédelem területén egy jelentős előrelépést jelentettek a Gyurcsány-Bajnai-kormányok idejéhez képest, amikor ez az ágazat semmi, de semmi figyelmet vagy forrást nem kapott. Tudják, mi volt a különbség amellett, hogy az Orbán-kormányok sikeres zöldpolitikát folytattak, a Gyurcsány-kormányok pedig sikertelent, hogy mi volt a másik különbség a két kormányzat, illetve időszak között? Hogy a Gyurcsány-kormányok idején volt külön környezetvédelmi tárca, az Orbán-kormányok idején pedig nincsen, nem volt külön környezetvédelmi tárca, mégis el tudta érni ezeket a sikereket.

Az egészségügy területére térve: a 2022-es költségvetésben mintegy 2884 milliárd forint áll rendelkezésre egészségügyi célokra. Közel két és félszer annyit fordít a kormány az egészségügy működésére, mint 2010-ben. Tudják, hogy ezen az eredményen és az erőforrás-hozzárendelésen kívül mi volt a különbség a Bajnai-kormány és az Orbán-kormányok között? Hogy

a Bajnai-kormányok, a Gyurcsány-Bajnai-kormányok idején volt külön egészségügyi tárca, mégis egy zuhanórepülésbe vezették a magyar egészségügyet, az Orbán-kormányok idején pedig betagozódott egy másik minisztériumba az egészségügyi területnek a szakpolitikai irányítása, mégis el tudtuk azt érni, hogy a gyakorlatban eltöltött időtől függően az egészségügyben az alapilletmények a 2020. évhez képest átlagosan két és félszeresére emelkedtek, illetve emelkednek 2023-ig, el tudtuk azt érni, hogy míg 2010-ben egy húsz éve dolgozó orvosnak a bruttó alapbére 165 ezer forint volt, ez most - nem tévedés - 1 millió 491 ezer forint. El tudtuk azt így érni, hogy 2010 óta a kormány megújított 91 kórházat, 54 rendelőintézetet, valamint létrejött 23 új rendelőintézet is. Tehát, még egyszer, nem az államigazgatási egységnek a megnevezése a lényeg, hanem az elköteleződés, valamint a szakmapolitikai hozzáértés.

Tisztelt Országgyűlés! A jó kormányzás alapja a jó munkamegosztás, amihez a feladatok észszerű és életszerű megosztása elengedhetetlen. A jelen törvényjavaslat és annak módosításai többek között ezt a koordináló munkát hivatottak ellátni.

Z. Kárpát Dániel képviselő úr egy nagyon konkrét szakmai kérdést tett föl, hogy a lakhatási kérdéseken belül a bérlakás-felújítási program, illetve a kollégiumfejlesztés területe melyik minisztériumhoz fog tartozni. Ezzel kapcsolatban azt a tájékoztatást tudom adni, hogy ezekre majd a miniszteri statútumrendeletek fognak pontos rendelkezéseket adni, hogyha a hatáskörök ezek után sem tisztázottak, akkor javasolom ezeknek a kérdéseknek az újbóli feltételét. A kormányalakításnak az üteme gyorsan halad, a statútumrendeletekre minden bizonnyal a közeljövőben lehet számítani.

A Törvényalkotási bizottság módosító javaslata a jogtechnikai és -szerkesztési jellegű változtatások mellett a leendő miniszterek feladat- és hatásköreinek további pontosítását is elvégezte. Ezek közül utalnék a módosító javaslat azon két pontjára, amelyek a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvényt érintik, s amelyek értelmében a vizekkel, a vízi létesítményekkel összefüggő állami feladatok egy új feladatkörrel, a vízi munkák, vízi létesítmények műszaki tervezésével és előkészítésével bővülnek. Ezt az új feladatkört az állami beruházásokért felelős miniszter fogja ellátni.

Ugyanígy feladatköri pontosítás valósul meg a közösségibormarketing-támogatások lebonyolításának rendjét illetően, mivel az a jövőben leválik az agrártámogatási intézményrendszeréről, s a kormányzati stratégiák kidolgozásának támogatásáért és a társadalompolitika összehangolásáért felelős miniszter feladatkörébe kerül.

Számos alkalommal leszögeztük, de nem lehet elégszer kihangsúlyozni, hogy a kormány számára számára kiemelten fontos a főváros fejlesztése. E munka hatékonyságát hivatott növelni az a módosító javaslat, amelynek célja, hogy a kiemelt budapesti fejlesztésekkel kapcsolatos feladatokat a kormány a magyar állam

százszázalékos tulajdonában álló nonprofit gazdasági társaság vagy annak százszázalékos tulajdonában álló nonprofit gazdasági társaság mellett az állami beruházásokért felelős miniszter útján is megvalósíthassa. Ez alól a magasépítési beruházás előkészítése kivételt képez, ugyanis az kizárólag a magyar állam százszázalékos tulajdonában álló nonprofit gazdasági társaság útján látható el.

Megemlítendő továbbá az úgynevezett megbízhatósági vizsgálatra vonatkozó pontosítás is. A javaslat a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló törvény esetében a rendőrségről szóló törvény hatályos szabályaihoz hasonlóan megteremti annak a lehetőségét, hogy a kormány egyes szerveket, illetve foglalkoztattott csoportokat rendeletben mentesítsen a megbízhatósági vizsgálat alól.

Ugyancsak kitér a javaslat az egyes állami építési feladatok szabályozására is, amikor a kormány szervezetalakítási szabadságát biztosítja azzal, hogy rendeleti szintű szabályozásra utalja egy adott kormányzati feladatkör tekintetében annak meghatározását, hogy a feladatot konkrétan mely szerv vagy gazdasági társaság látja el. Ez a köznevesítés egy bevett kodifikációs technika, amely esetben kormányrendelettel a kormányzati szervezetbe tartozó bármely költségvetési szerv vagy gazdasági társaság egy adott feladat ellátására kijelölhető.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A javaslat rendezi továbbá azt is, hogy a tömegrendezvényre belépésre jogosító jegy ellenében belépni szándékozó természetes személyek személyes adatainak rögzítésére vonatkozó szabályok alkalmazása alól a tömegrendezvények szervezője 2022. december 31. napjáig mentesül. A módosítás a törvényjavaslat benyújtását követően több jogalkalmazótól beérkezett, további felkészülési idő biztosítására irányuló igényre reflektál, ezért itt egy, a tömegrendezvények ismételt szabad megtartásának első szezonjához képesti fél éves halasztást teszünk lehetővé a szabályozások közötti gördülékeny átmenet garantálásaként.

A módosítás ezek mellett a politikai felső vezetőkre vonatkozó szabályok körében határoz meg egyéb pontosításokat. Így a javaslat szerint nemzetbiztonsági főtanácsadói feladatok ellátására egy államtitkár is kijelölhető, amely szabály nem új államtitkári pozíció létrehozását jelenti, hanem azt, hogy egy államtitkári pozíciót lehet nemzetbiztonsági főtanácsadóként titulálni.

(17.00)

Továbbá a javaslat rendezi azon nemzetstratégiai célokat megtestesítő részvénytársaságok esetében az összeférhetetlenségi szabályokat, amelyek tulajdonosi jogot megtestesítő értékpapíriai közfeladatot ellátó

közérdekű vagyonkezelő alapítvány tulajdonosi joggyakorlásába kerültek átadásra.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló törvény és az előttünk fekvő törvényjavaslat által lefektetett kormányzati felépítés megfelel azoknak a választói elvárásoknak, amelyekről a magyarok április 3-án döntöttek, megfelel a Magyarország előtt álló kihívások leküzdésének és megfelel a világban bekövetkező változásoknak. Erre tekintettel ismételen arra kérem önöket, hogy támogassák szavazatukkal a javaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat. Folytatjuk munkánkat, és tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra a holnap ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett a Jobbik képviselőcsoportjából Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Számptalan témát érintettünk a parlament ülésnapján, de azt látjuk, hogy az úgynevezett veszélyhelyzet megszüntetése kapcsán egy nagyon fontos témakör kiemelten kevés figyelmet kap a kormány részéről, ez pedig a kilakoltatások, végrehajtások, árverések, helyszíni cselekmények eddig azért visszafogott mederben folyása.

Nagyon sokáig tapasztalhattuk azt, hogy amíg mi, jobbikosok a jogsegélycsapatunkkal kinn voltunk a terepen, nem mindig jutott el a hangunk annyira messze, aztán több ellenzéki párt felzárkózott ugyan ehhez a tevékenységhez, és együttesen már tudtunk a civilekkel olyan hangosan artikulálni, hogy bizony abból kilakoltatási moratórium lett hosszabb időre is.

Viszont azt látjuk, hogy ezen moratórium alatt feltorlódott rengeteg ügy, rengeteg eset, és egyáltalán nem túlzó az a félelem, az az állítás, hogy június 1-je után, miután a moratóriumra garanciát azért nem kaptunk teljes körű módon, elszabadul a pokol, és akár tízezres nagyságrendben kerülhet sor olyan elhelyezés nélküli kilakoltatásokra, amelyekből, szeretném megjegyezni, hogy 2010 óta több mint 23 ezer volt Magyarország.

Egy társadalmi-szociális katasztrófa helyzet alakult ki, ezt pedig a kormányzat a saját véleménybuborékába elbújva mindig megtúrte, sőt rosszabb időszakokban negyedéves kvótákban állapotott meg a végrehajtói kamarával. Tehát azon végrehajtókkal állapotok meg arról, hogy negyedévente hány embert lehet utcára dobni az otthonából, amely Végrehajtói Karnak a visszaélései az utóbbi hónapokban azért elég erőteljesen kidomborodtak, mindez természetesen kormányzati felső vezetői összefonódással tarkítva.

Azt látjuk tehát, hogy bár most a miniszteri meghallgatások során is konkrét, precíz kérdésemre azt a választ kaptam, hogy márpedig nincs itt semmi látnivaló, hiszen nincsen devizahitelezés Magyarországon, azért szeretném tisztelettel jelezni, hogy bár nem lehet a korábbi szabályoknak megfelelően devizahitelek folyósítani, ez tény, de ettől még a korábbi devizahitelek, amelyeket forintra váltottak, ugyanolyan nyomasztó terhet jelentenek családok számára.

A legdurvább az, hogy ezen állítólagos tartozások foganatosításával és a végrehajtási rendszer túlfutásaival szemben ez a kormány lényegében semmit nem tett. Nagyon sokszor találkoztunk kétes ügyekkel, olyan végrehajtócsapatokkal, amelyekből kétfő próbálta ugyanazt a követelést behajtani, sokszor találkoztunk olyannal, hogy már fizetett a család, már törlesztett, de mégis követeltek tőlük tovább és tovább.

Visszatérő probléma az, hogy nem tudják elérni ezeket a végrehajtókat, nem tudnak egy mérleget kapni tőlük, hogy ennek a családnak a tartozása papíron, a végrehajtói iroda szerint mennyi, és nagyon méltatlan emberi helyzetek alakulnak ki, ingyenes jogsegély sem érhető el egyébként széles körben az érintettek számára.

Azt látjuk, hogy a járványügyi veszélyhelyzet legnehezebb hónapjai közepén tettünk olyan humanitárius javaslatokat, amelyek nem jobbos, nem baloldali javaslatok, hanem egyszerűen normálisan gondolkodó emberek nem gondolják azt, hogy egy karanténidőszakban, amikor a nehéz helyzetben lévő polgár úgysem tud elmenni dolgozni, tehát mi, normális emberek nem gondoljuk azt, hogy akkor 33 vagy 50 százalékos letiltással kéne illetni az ő minimális bevételüket vagy nyugdíjukat. Azt látjuk, amikor azt javasoltuk, hogy ne lehessen foganatosítani legalább a minimálbér, minimálnyugdíj szintjén ezeket a levonásokat, akkor a kormány érzékenységi radarját egyáltalán nem tudtuk elérni, tehát nem tudtunk olyan reakciót kicsikarni, hogy ezeket az embereket legalább átmeneti időre mentesítsük.

Mi azt mondjuk, hogy az ilyen típusú hitelkihelyezésben óriási felelőssége van az akkori bankrendszernek, a pénzügyi felügyeletnek, az akkori kormányoknak és azoknak a politikai vezetőknek, akik engedték mindezt vagy asszisztáltak hozzá, de az biztos, hogy nem megoldás, hogy az érintett embereken verjük le most mindezt kamatostul. Tehát a végrehajtói letiltások tekintetében továbbra is tartom azt a javaslatomat, hogy a 33, illetve 50 százalékos letiltás ne működhessen egy bizonyos bevételi szint alatt, hiszen az a minimális bevétel ahhoz kell, hogy az ember táplálkozzon, lakjon, gyógyszert váltson ki és ne haljon meg.

Ugyanakkor azt is látnunk kell, hogy a helyzet nem rendezett. Ha a kilakoltatási moratórium lejár, és nem következik utána semmi, akkor tömeges katasztrófa helyzetekre kell felkészülnünk. Szeretném mindenkinél a figyelmét felhívni arra, hogy egy válságkorszaknak a hajnalán vagyunk, tehát nem a válság közepén, jó esetben az elején-közepén vagyunk.

Azt látjuk, hogy ha honfitársaink tömegesen kerülnek ilyen igazságtalan és méltatlan helyzetbe, akkor a korábbi élethelyzetük visszarendezésére sem kapnak lehetőséget.

Éppen ezért mi a kilakoltatási moratórium meghosszabbítását szorgalmazzuk, egészen addig, amíg közös erővel ezt az egész problémakört nem sikerül megoldanunk. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik, a Párbeszéd és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyancsak a Jobbik képviselőcsoportjából jelentkezett napirend utáni felszólalásra Bencze János képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

BENCZE JÁNOS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm a szót. Felszólalásom címe is az, hogy gáz van vidéken - pontosabban nincs gáz. Egyre több kistelepülésről kapok megkeresést, hogy gond van a hatósági áras PB-gázzal. Mondhatjuk azt, hogy létezik vagy nem létezik, hogy itt hallottam mint csodafegyvert, hogy a hatósági ár, az árstop, a rezsicsökkentés létezik, de ez valahogy nem jut el a kisfalvakba.

Kihez nem jut el? Azokba a kisfalvakba nem jut el az emberekhez, ahol Magyarország leghátrányosabb helyzetű lakói élnek, idős nyugdíjas magyarok, cigány emberek, akik nem jutnak munkához, pont az előző felszólalásomban jelzett úthálózat miatt, egyszerűen nem lehet bejutni munkahelyekre. Ők azt tapasztalják, hogy azon a híres 5200 forint körüli áron nem jutnak hozzá PB-gáz-palackhoz, ugyanis náluk vezeték gáz sincsen. Milyen megoldás van a számukra? Megpróbálnak eljutni nagyobb településekre, de istenigazából tömegközlekedési eszközre nem vihetnek fel gázpalackot, tehát lehetetlen, és próbálják helyben pótolni.

Hogy 5200 forintos gázpalackot nem kapnak, az hagyján, de a MOL-lal szerződött helyi kiskereskedők, gázcseretelepek sem kapnak, tehát egyszerűen nem jutnak hozzá. Ám a magyar ember leleményes, mégis hozzájutnak vidéken gázhoz, mert nem hallani olyan híreket, hogy nem tudnak főzni, ilyen gondjaik lennének, veszik ők drágábban. Mondhatjuk azt, hogy piaci áron, mondhatunk bármit, de rezsicsökkentés nélkül veszik meg. Hogy oldotta meg ezt az okos magyar ember? A rezsicsökkentés csak a 11,5 kilós palackra vonatkozik. Vannak olyan cégek, amelyek 10 kiló 90 dekát töltenek bele, és árulják 7-8 ezer forintért. Van egy másik megoldás: kiszállítják autókkal, és ráteszik a tisztas kereskedői hasznót, ők is szintén 7-8 ezer forintért árulják ezeket a palackokat.

Semmi mást nem kérnek ettől a kétharmados kormánytól ezek a vidéken élő emberek és az ott működő kis gázcseretelepek, hogy ha már garantáltak egy hatósági árat, hogy ha már hirdetik, hogy ha már országvilág előtt azt mondják, hogy igenis, Magyarországon olcsón lehet gázt vásárolni, akár vezetékessé, akár palackost, ez rájuk is legyen érvényes, jusson el hozzájuk.

De mégsem ez történik, hanem egy még rosszabb verzió jött be, ez egy ma reggeli telefonomból derült ki, létezik már ilyen, hogy gázuzsora. Nagyon egyszerű módon, élelmes vállalkozók rájöttek - nevezzük őket vállalkozóknak, idézőjelben -, hogy nincs gázpalack a helyi cseretelepen, elfogy az autóból, ami hozza, ők szállítanak ki gázt 11-12 ezer forintért. Ha tetszik, megveszed vidéken, ha nem tetszik, nem veszed meg. Ez egy tipikus példája annak, hogy egy rosszul meghozott jogszabály, egy rosszul kivitelezett jogszabály, amit teleraktak kiskapukkal, mit eredményezett a vidéken élő emberek számára, nem olcsó gázt, csak az olcsó gáznak az álmát, hanem drágulást.

Így arra kérném a velem szemben nem ülő kétharmados képviselőket, hogy tegyenek ez ellen, oldják meg, ha már megígérték a vidéken élő embereknek, hogy a rezsicsökkentés eljut hozzájuk, akkor jusson el a valóságban is. Köszönöm. *(Taps a Jobbik és a DK soraiban.)*

(17.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A DK képviselőcsoportjából Varju László jelentkezett napirend utáni felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Élek azzal a lehetőséggel rendszeresen, hogy a választókerületemben, Újpest és Angyalföld körzetében történt eseményekről rendszeresen beszámoló, lényegében azért is, hogy minden olyan tapasztalatra és elsősorban jó tapasztalatra igyekszem felhívni a figyelmet, amely hatással lehet akár a döntéshozókra, és hátha tovább tudjuk adni azokat a módszereket, lehetőségeket, amelyeket kipróbáltunk.

Most kifejezetten egy ilyenre szeretném föl hívni a figyelmet, mert egy olyan eseménysort szeretnék most önöknek bemutatni, ami, azt gondolom, hogy ebből a szempontból ezt a választókerületet jelentősen meghaladja. Ez pedig arról szól, hogy januárban történt az, hogy allergiás rohamot kapott és elhunyt egy 7 éves fiú egy újpesti benzinkúton. Bár a helyszínre siettek a mentőegységek, hosszasan igyekeztek megmenteni, de az életét már nem tudták megmenteni. A tragédia után számos szakértő és egyébként közöttük a Magyar Gyermekektől Alapítvány arra hívta fel a figyelmét a szülőknek, hogy az úgynevezett anafilaxiás túlérzékenységi reakció akár percek alatt is fulladáshoz vezethet, szív megállás következhet be. Az alapítvány azt írta, hogy az allergiás roham esetén nem a kalcium, hanem az előretöltött adrenalin oszadagoló toll, ami segít, az EpiPen Junior.

Februárban az újpesti önkormányzat úgy döntött, hogy beszerzi és biztosítja a bölcsődéi, óvodái, iskolái számára ezt a berendezést, ezt az eszközt, gyógyszert, hogy súlyos, akár halálhoz is vezethető helyzetben allergiás reakciók esetén ez beadható legyen. És milyen jól tették, hogy ezt megtették! A múlt héten

ugyanis az újpesti Pozsonyi oviban csaknem megismétlődött a tragédia pénteken, ám éppen az önkormányzat korábbi gondoskodó döntése miatt a helyszínen rendelkezésre állt az életmentő adrenalin. Az óvónő időben felismerte a helyzetet, és fantasztikus lélekjelenléttel lereagálta, hiszen nyomban beadta a fiúnak a szükséges injekciót, aki ennek köszönhetően megmenekült.

Azt gondolom, hogy ez az esemény tökéletesen mutatja, hogy egy város, jelen esetünkben a kerület vezetése sokkal többet jelent egy város menedzselésénél. Mi úgy tartjuk, hogy az ember a legfontosabb. Az önkormányzatokat sújtó számtalan kormányzati döntés ellenére az oktatási intézményeinkbe igenis juttatunk ilyen szert, ami jelen esetben életet mentett.

Éppen ezért most azt kezdeményezem, hogy ez ne csak ebben a választókerületben, hanem a kormány döntésének eredményeként minden oktatási intézményben álljon rendelkezésre azért, hogy életet menthessünk meg, és ez a gyógyszer rendelkezésre álljon, hogyha szükséges.

Ahogy mondtam, az ember a legfontosabb, és ez az emberekről való közös gondoskodást jelenti, az újpestiek hétköznapjainak megkönnyítését vagy éppen életük megmentését teszi ez lehetővé. Éppen ezért írásbeli kérdéssel fordulok a kormányhoz, és bízom abban, hogy a választópolgárok elvárása alapján igenis képesek lesznek olyan döntést hozni, mely életet menthet, nem csak Újpesten. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a DK, az LMP és a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyancsak a DK képviselőcsoportjából jelentkezett napirend utáni felszólalásra Varga Zoltán képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, ön a szó.

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Harcosok klubja - nem tudom, hányan látták ezt a filmet. Egyszerre volt megdöbbentő és egy nagyon jó mozi, de erről majd talán később, ugyanis van annak valami diszkrét bája, mondhatnám ezt, de valójában valljuk be, tegyük a szívünkre a kezünket, elég beteg dolog, ha az ország első embere, vezetője, egy elvileg felelős kormány vezetője 12 év alatt valami örült háborús retorikát folytat végig, hogy nem telik el úgy hét, nem telt el úgy hét, mikor ne arról szólnának a híradások, hogy a kormányfő puszkaporszagot érez, hogy háborúba készül, vagy oda is megy, hogy csatát indít, esetleg kokikat és sallereket oszt.

Több mint egy évtizede egy ország mindennapjainak része, hogy mindennel és mindenkivel harcban áll a kormánya, pedig tudjuk nagyon jól, hogy külön személyes testőrsége, lassan egész hadserege van Orbán Viktornak, és mégis hol egy idős, 90 éves bácsikával, hol a menekültekkel, hol Gyurcsánnyal, hol az ellenzékkel, hol a másképp gondolkodókkal, de szinte minden kisebbséggel, a környező országok javával, de

leginkább a józan ésszel bizony Orbán Viktor háborúban áll.

A kormányfő láthatóan egyre lelkesebben játszik tábornokosdit, próbálja győzelemként beállítani sokszor a nemzetközi politika porondján elszenvedett csúfos kudarcait is, azt, hogy minden ármánykodása ellenére is lassan teljesen vállalhatatlanná válik Európa színpadán, és egyedül marad.

Mindazok ellenére, hogy az ország és a társadalom 12 év militáns hangvétel, permanens harc után végre nyugalomra, békére, építkezésre vágya, a miniszterelnök az újabb, megjegyzem, törvénytelen győzelme után érezhetően mégis tovább kívánja folytatni harcait.

Ékes bizonyítéka mindennek a napjainkban elkészült és a közösségi médiában terjedő és feltöltött kisfilm is, kormányzati film, melyben az új kormány tagjait mutatják be. A kisfilm alatt futó szöveg, miközben a kormánytagok fotóit láthatjuk, már önmagában is háttorzongató. A szöveg nem más, mint egy filmcím, a Harcosok klubja, és ez gyakorlatilag mindent elmond Orbán rendszeréről, a kormányról, sőt annak habitusáról is.

Nem kell hozzá nagy képzelőerő, hogy az elkövetkezendő kormányzati ciklus politikájáról képet kapassunk. Nem, nem az építkezést, nem a kiegyezést, nem is a konszolidációt és még csak nem is az európai utat választja Orbán Viktor, hanem újabb négy év háborút szán Magyarországnak. A militáns hangvétel láthatóan nem változik, a háború Európával, az ország egyik felével vélhetően az elkövetkezendő négy évben tovább fog folytatódni.

De ne menjünk el akkor amellet sem, amivel kezdtem az egészet, mégpediglen a Harcosok klubja, ez egy filmcím. A film egy skizofrén helyzetet dolgoz fel, hozzá kell hogy tegyem, ragyogó szereplőgárdával, nézzék meg, ha nem látták, Brad Pitt az egyik főszereplője, melyben az amúgy kitűnően játszó főszereplő egy nem létező, csak számára érzékelhető, csak a fejében létező világot épít fel, melyben a folyamatos bizonyítás kényszerében állandóan harcban áll, és valljuk be, mindig alul is marad mindennel és mindenkivel szemben. Ismerős a helyzet? Mert szerintem ismerős kell hogy legyen. És hát, az egyik ismert filmkritikus elemzése mindent el is mond a film szellemiségéről. Ő így ír a filmről, és engedjék meg, hogy ezt pontosan idézzem: „A főszereplők a bennük lakó állati ösztönök felszabadításával indítottak támadást a rendszer ellen, kataklizmát idézve ezzel elő.”

Értjük ugye, miről van szó? Mert már az is megdöbbentő, hogy az elmúlt 12 év a kormányzat, a magyar kormány részéről permanens háborús retorikával telt el, megdöbbentő a kormány hangvétele is, de az új kormány, a „harcosok klubjának” az üzenete pedig egyenesen háttorzongató a magyar társadalom, Magyarország számára, tudniillik, nem járok messze a valóságtól, ha azt mondom, hogy egy örült, skizofrén világ képe sejlik fel előttünk, ahol a magyar kormány tagjai talán állati ösztöneik felszabadítására készülnek. Nem

tudhatjuk, de azt tudom, hogy csak gratulálni tudok ehhez. Köszönöm szépen. *(Taps a DK, az LMP és a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Folytatjuk a napirend utáni felszólalásokat. Ugyancsak a DK képviselőcsoportjából napirend utáni felszólalásra jelentkezett Barkóczy Balázs képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

BARKÓCZI BALÁZS (DK): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Egy héttel ezelőtt azért kértem szót itt e Ház falai között, hogy felhívjam a figyelmet az egész országban egyre súlyosbodó óvodapedagógus-hiányra. Akkor elmondtam, hogy csak a választókerületemben, vagyis Budapest XV. kerületében és IV. kerületének egy részén 27 óvodapedagógusi álláshely betöltetlen, ezt a hiányt pedig 14 nyugdíjas óvodapedagógus részmunkaidőben történő foglalkoztatásával próbálják megoldani. Természetesen, ahogyan ezt a felszólalásomban is jeleztem, ez nem jelenthet hosszú távú megoldást.

(17.20)

Múlt heti felszólalásom után nagyon sokan ke-restek meg üzenetben, e-mailben, személyesen is panaszkodtak, észrevételükkel és saját történetükkel. Sokan érezték ugyanis úgy, hogy valami olyasmiről beszéltem itt e Ház falai között, amiről nem nagyon szoktunk beszélni. Hadd idézzek most hosszabban az egyik ilyen levélből, hiszen nemcsak tanulságos, hanem a napnál világosabban bemutatja azt is, hogy ez a kormányzat mit mulasztott el megtenni a pedagógusok és köztük az óvodapedagógusok védelmében a pandémia alatt. „49 éves vagyok, egy egyetemista fiú és egy gimnazista lány édesanyja” - így kezdődik a levél, aminek írója természetesen hozzájárult ahhoz, hogy szó szerint idézzem őt itt a Házban. „Eddig gyermekeim nevelése és a családomról való gondoskodás élvezett prioritást, de 46 évesen végre eljött az idő, hogy gyermekkori álmomat megvalósítva óvodapedagógusnak tanuljak. Mivel tudtam, hogy a diplomám megszerzéséhez kell a nyelvvizsga is, ezért az első adandó alkalommal jelentkeztem egy nyelvtanfolyamra, aminek a díját, 148 ezer forintot az első órán ki is fizettem.”

A levélből egyébként az is kiderül, hogy a levelet író hölgy pedagógiai asszisztensként dolgozik havi 160 ezer forintos nettó fizetésért. Igen, jól hallották, 160 ezer forintért. „A második óra a karantén miatt már online lett megtartva, amire sem mi, sem a nyelvtanár nem volt felkészülve, így végül az általam kifizetett 100 nyelvéra helyett csak 30-at tudott biztosítani számunkra a nyelviskola.”

A levélből ezután az is kiderül egyébként, hogy milyen kiadások terhelték meg a pedagógiai asszisztensként dolgozó hölgy és szintén közalkalmazottként dolgozó férje családi kasszáját. Kezdődött azzal, hogy

mindkét gyermeküknek gondoskodniuk kellett azokról a technikai eszközökről, amelyekkel azok részt tudtak venni az online oktatásban. Mivel akkor már az édesanya is főiskolára járt, ez praktikusán három laptopot jelentett. Folytatódott azzal, hogy a család tragikus módon egy éven belül elvesztette mindkét nagypapát. Az egyik Covidban hunyt el, a másik egy hosszan tartó, súlyos betegség szövődésébe halt bele. Csak a két temetés költségei több mint 600 ezer forintjukat emésztették fel. Később az édesanya is elkapta a koronavírust, több hétre kiesve így a munkából. Ennek ellenére a főiskolát 4,6-os átlaggal végezte el, de a diplomáját nyelvvizsga hiánya miatt eddig még nem vehette át.

Tisztelt Képviselőtársaim! Talán mindannyian egyetérthetünk abban, hogy ahhoz, hogy a törvény egy idegennyelv-ismerethez köti a diploma átvételét, ez helyes és rendben van, Magyarország egyébként is nagyon rosszul teljesít idegennyelv-ismeretben. Ráadásul egy idegen nyelv, egy másik kultúra megismerése nemcsak nyitottabbá teszi az embert, hanem ahhoz is hozzájárul, hogy ne csak a Fidesz által az elmúlt 12 évben megszállt és tönkretett, hovatovább hazugsággárárrá silányított közmédiából tudjon tájékozódni.

Bár a kormány sem az ingyenes tesztelést, sem az ingyenes oltást, sem az ingyenes védőfelszerelést nem biztosította a közoktatási intézmények dolgozóinak, hiába kérte ezt a Demokratikus Koalíció, ehelyett minden előzetes felmérés és differenciálás nélkül, sőt visszamenőlegesen 15 évre nyelvvizsga-amnesztiát biztosított azoknak is, akik nem a Covid miatt nem vehették át a diplomájukat, hanem egyéb okok miatt, majd minden előzmény nélkül kivezette ezt pont akkor, amikor azok állnak államvizsga előtt, akik ebből az elmúlt hat félévből ötöt a Covid jelentette váratlan és kiszámíthatatlan helyzetek jellemezte bizonytalanságban töltöttek, és pont most, amikor szintén a Covid miatt átlagosan 15-20 százalékkal drágultak a nyelvi képzések díjai, és még ennél is nagyobb arányban emelkedtek a vizsgadíjak.

Tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, önök ismét karddal vágtak bele a csomóba ahelyett, hogy megpróbálták volna azt kibogozni. A most államvizsga előtt álló, jellemzően eddig levelező képzésben vagy online képzésben részt vevő hallgatók többségének, köztük pedig nagyon sok óvodapedagógusnak az életét megnehezítette a Covid, elvesztették munkájukat, szereteteiket, és a kormányzati segítség folyamatos elmaradása miatt kilátástalan anyagi helyzetbe kerültek. Ha valamikor, hát most elkélne nekik a segítség, érkezzék bár az a Covid alatt béna kacsaként viselkedő kormányzattól is. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz képviselőcsoportjából Ovádi Péter képviselő úr jelentkezett napirend utáni felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

OVÁDI PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Jöjjön egy könnyedebb téma! Az Európa kulturális fővárosa címet több mint 30 éve hozták létre Melina Mercouri görög származású színésznő és kulturális miniszter javaslatára, és azóta is az EU kultúrpolitikájának egyik legjelentősebb produktuma. Engedjék meg, hogy egy időutazásra invitáljam önöket! Egy kis ízelítőt szeretnék adni abból, hogyan nyerte meg Veszprém az Európa kulturális fővárosa címet, mit jelent ez a megtiszteltetés, hol tartunk most, valamivel több mint fél évvel az ünnepi év kezdete előtt.

2016-ban döntés született arról, hogy elindulunk az Európa kulturális fővárosa címért, majd 2017-ben Veszprém egészen különlegesen, nem egyedüli városként, hanem a Bakony-Balaton régióval karöltve beadja a pályázatot a címért. 2017 decemberét írjuk, amely határidőig összesen hét város pályázott. Ezek közül a nemzetközi szakértői bizottság 2018 februárjában Debrecen, Győr és Veszprém pályázatát juttatta a döntőbe, majd 2018 decemberében Veszprémet ajánlotta Európa kulturális fővárosának. Akkor még úgy tűnt, Veszprém 2023-ban egyedül birtokolhatja ezt a címet, azonban a koronavírus-járvány miatt még két város, Temesvár és Elefszína is velünk együtt fog ünnepelni jövőre.

A pályázatot óriási közös gondolkodás és munka előzte meg. Az öt alappillér, amelyen nyugszik, a közösségépítés, önkéntesség, hagyomány, innováció és fenntarthatóság. Kiemelten fontos volt számunkra, hogy az infrastrukturális fejlesztések mellett kultúráközpontú szemléletet honosítsunk meg. Az alapok már mind ott voltak, hiszen olyan fesztiválokkal büszkélkedhetünk, mint az Utcazene, a Veszprém Feszt, az Auer Fesztivál vagy a Gizella Napok. Ezekre építve és újakat megvalósítva egy igazi, sokszínű kulturális forgatagá válik Veszprém és a Bakony-Balaton régió. Ennek köszönhetően immár harmadik éve kerül megrendezésre nálunk a Magyar Mozgóképfesztivál, valamint a meglévő fesztiválok is egyre nagyobb volumenűvé válnak. 2021. december 31-éig 116 település döntött a csatlakozás mellett, köztük mind a 11 régióbeli járásszékhely is. A társuló településekkel karöltve egy olyan időtálló integráció valósul meg, amely reményeink szerint egy értékes és valós kapocs lesz 2023 után is. Kiemelt cél a kulturális értékek felfedezése, megőrzése, valamint esélyteremtés, értéknövelés az együttműködés révén. „Ne morzsákat kínáljunk, hanem egy teljes vekni kerüljön terítékre az itt élőknek és az idelátogatóknak.”

A projekt keretében látványos infrastrukturális beruházások valósulnak meg. Ilyen például a Heim Pál Gyermekkorház felújítása, amely régi seb volt a veszprémiek szívében. Új funkcióval megtöltve a jövőben egy új kulturális és mozgásközpont jön létre, mely a városban elsősorban működő, mozgásművészetekkel foglalkozó egyesületeket, csoportokat egy helyre, egy házba terelve méltó körülményeket biztosít majd számukra. Tervek szerint új otthonául

szolgálna a klasszikus balett, a néptánc és a falművészet kedvelőinek is, a tájépítészek segítségével pedig egy új kerttel lehetőség nyílik arra is, hogy a családok a belváros közelében egy nyugodt parkban tölthessék el a szabadidejüket.

Jó ütemben halad a Jókai utca 8. szám alatti Ruttner-ház megújítása is, amely épület történelme szintén magáért beszél, és most új köntösben visszakapják a veszprémiek a hosszú utca ikonikus épületét. A védett épület a jövőben hostel típusú szállásként várja az átutazókat. Már átadásra is került, és a diákok birtokba is vették az úgynevezett Digitális Tudásközpontot, amely épület a veszprémi városközpontban áll. Korábban iskola és bankfiók volt, de az épület leginkább az egykori húsáruházi funkciója miatt ismerik a helyiek. A „Veszprém-Balaton 2023 - Európa kulturális fővárosa” program támogatásával az épület visszakapta edukációs funkcióját, hiszen eredetileg iskolának épült az 1920-as évek végén. Újra diákok tanulhatnak, fejleszthetik készségeiket a központ falai között. Robotika, virtuális valóság, automatizáció, mesterséges intelligencia, amelyeket testközelből ismerhetnek meg Veszprémből és a régiókból érkező családok. Tervezhetnek 3D-ben, és ki is nyomtathatják a kisebb ajándéktárgyakat. Közösségekben és közös gondolkodásban hiszünk, ezért a VEB2023 Zrt. különböző pályázatok kiírásával segíti és vonja be a térség kulturális, gasztronómiai és sporttémában nyitott és vállalkozó szellemű vállalkozásait, településeit. Ilyen pályázatok például - nagyon sok van, ezeket most már nem tudom felsorolni, de majd mindenkit várunk 2023-ban Veszprémben. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Az LMP képviselőcsoportjától napirend utáni felszólalásra jelentkezett Keresztes László Lóránt képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

(17.30)

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Valóban, napirend utáni felszólalásaimban jellemzően szűkebb hazám, Pécs ügyeiről szoktam beszélni, és most is így fogok tenni. Tudjuk azt mindannyian, hogy a pécsi Karolina-külfejtés Magyarország egyik legnagyobb ipari tájsebe, és azt is, hogy ennek az elhúzódó rekultivációja nagyon komoly és súlyos környezeti károkat okoz Pécs városának, és rendkívül komoly kockázatokat hordoz.

Ez a Karolina-külfejtés igazán hatalmas méretű tájseb, 120 hektáros területe van, körülbelül 10 millió köbméter anyag szükséges a rekultivációhoz, a feltöltéshez, a területe Pécs történelmi belvárosának másfélszere, a legnagyobb mélysége 80 méter. Itt a munkálatok, a bányászati munkálatok már 2004-ben véget értek, és 2005-ben jelent meg az első döntés a

rekultivációról, amely az eredeti határidőt 2009-ben határozta meg. Folyamatosan, különböző lobbitevékenységek hatására ezt a rekultivációs határidőt kitolták, egészen odáig, hogy 2029 az aktuális rekultivációs határidő, és most a tervek szerint majd 2032-ben fejeződik be végleg ez a munka, ha ugyan nincs újabb szándék az időhúzásra.

A munkálatok elvégzésének két felelőse: a magyar állam, illetve a Pannon Hőerőmű Zrt. Jelenleg a rekultiváció első üteme, a munkálatok első üteme zajlik, itt a hőerőmű végzi a munkát. Ugyanakkor jól láthatóan ez a tevékenység az elmúlt egy-két évben látványosan lelassult, és a hőerőmű konkrétan jelezte is, hogy a munka elvégzésének forrásai hiányoznak ahhoz, hogy ezt időben és a megfelelő gyorsasággal el lehessen végezni.

Itt ugyanakkor nagyon-nagyon komoly környezeti kockázatok jelentkeznek, hiszen a rekultiváció megkezdésekor erről a hatalmas nagy tájsebről eltávolították a növényzetet, így egészen elképesztő a kiporzás, ami nemcsak közvetlenül a külfejtés szomszédságában lévő városrészeknek, de a teljes Pécs városának nagyon komoly problémát jelent levegőtisztaság tekintetében, és itt bizony komoly problémát jelent a korábbi lejtőkialakítás rossz, indokolatlan szöge miatt a földmozgások veszélye. Pécsbánya városrészt konkrétan veszélyezteti ez a helyzet. Tehát alapvető érdek, hogy itt a munkálatokat minél előbb be lehessen fejezni, és a földmozgások kockázatát a lehető legnagyobb mértékben csökkenteni lehessen.

Korábban a központi költségvetésben a kormány több milliárd forintot indítványozott a rekultiváció elvégzésére, de indokolás nélkül ezeket a forrásokat két költségvetés során is kivonták, illetve nem használták föl és átcsoportosították, így gyakorlatilag a kormány a kötelezettségek ellenére kivonult a munkavégzésből, magára hagyta a Pannon Hőerőmű Zrt.-t, ugyanakkor a cég is láthatóan lelassította a tevékenységet.

Nyilván a legfontosabb az lenne, hogy mielőbb ez a munka végrehajtásra kerüljön, tehát mielőbb a rekultivációt be lehessen fejezni, ehhez viszont óriási szükség van arra, hogy a kormány ismét biztosítsa a központi forrásokat ehhez a munkához, és részt vegyen párhuzamosan a hőerőművel együtt a munka elvégzésében. A felvonulási terület rendelkezésre áll, elérné a jelenlegihez képest, mondjuk, tízszer több munkagép és teherautó, ezt a munkát viszonylag gyorsan be lehetne fejezni Pécs város érdekeinek megfelelően, ha a megfelelő kormányzati döntés megszületik.

Az előző ciklusban még Kaderják Péter akkori energiapolitikáért felelős államtitkárt én többször kérdeztem az ügyről, és ő ígéretet is tett, hogy a kormány megfelelő döntéshozói hajlandóak a helyszínen megvizsgálni a kockázati tényezőket, a munkavégzés körülményeit, és hajlandóak napirendre venni ezt a kérdést, hogy milyen módon lehet ezt a munkát felgyorsítani. Kaderják Péter államtitkár úr már nincs hivatalban, ugyanakkor én nagyon bízom benne, hogy

az új kormány is feladatának érzi majd, hogy ezt a munkát elvégezze, hiszen a magyar állam kötelezett ebben a kérdésben, és érzékeltetni fogják azt a komoly környezeti károkozást, amit ez az elhúzódozó rekultiváció Pécs városának okoz.

Én magam azon leszek, hogy mielőbb ezt a helyi kihelyezett ülést kezdeményezzem, mielőbb megszülessenek azok az indítványok, azok a javaslatok, amelyekhez a kormány forrásokat tud biztosítani, és nagyon bízom benne, hogy mindazok a politikusok, mindazok a kormánypárti politikusok, akik ebben a munkában tudnak segíteni a politikai súlyukkal, a lobbitevékenységükkel, ők is érzik majd a saját feladatukat, és mielőbb gyors megoldást tudunk találni Magyarország egyik legnagyobb tájsebének rekultivációja érdekében, nemcsak Pécsbánya, nemcsak Gyűkés városrészek lakossága, hanem a teljes Pécs érdekében. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjától Sas Zoltán képviselő úr jelentkezett napirend utáni felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

SAS ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Szombaton volt a magyar honvédelem napja, hogy emlékezzünk azokra a hősökre, akik az életüket áldozták a hazáért, és emlékezzünk azokról a katonákról is meg, akik napjainkban óvják a nemzetet, és ha kell, megvédik a hazát. Engedjék meg, hogy az Országgyűlés Nemzetbiztonsági bizottságának elnökeként külön köszöntsem a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat munkatársait, eredményes munkát és jó egészséget kívánva nekik.

Tisztelt Képviselőtársak! Sokan mondják azt, hogy a XX. század a háborúk évszázada volt. Én azt mondom, hogy jelenleg az évszázad háborújának szomszédságában élünk. Ez a háború megváltoztatta a világot, megváltoztatta Magyarországot is, s ezekre a változásokra nekünk fel kell készülnünk, ezekre reagálnunk kell.

A háború nem jó senkinek. A háborúnak ugyan vannak győztesei, de az emberek sohasem lehetnek a nyertes oldalán. Mert mit nyer az az anya, aki elveszítette a gyermekét, mit nyer az az asszony, aki elveszítette a férjét, mit nyernek az árván maradt gyerekek, vagy mit nyernek azok a katonák, akik ugyan visszatértek a hadszínterekről, de megnyomorodtak? Semmit. A magyar történelemben sajnos elődeink ezt számtalanszor megtapasztalták. Így számunkra nagyon fontos célkitűzés, hogy törekednünk kell arra, hogy hazánkat és a magyar nemzet egyetlenegy tagját se érintse a háború pusztítása. Jobbközép konzervatív politikusként én erre fogok törekedni, ebben hiszek, ezt vallom. Ugyanakkor nem szabad elfelejtenünk Julius Caesar intelmét sem: „Ha békét akarsz, készülj a háborúra!”

A haderőfejlesztési program nemcsak a NATO szövetségi rendszerünkben adódó kötelezettségünk, hanem hazánk jól felfogott nemzeti érdeke is. A haderőfejlesztést folytatnunk kell. Szükségünk van egy modern és hatékony magyar hadseregre, és szükségünk van olyan elkötelezett magyar katonákra, akik ezeket az eszközöket, ha kell, ha a szükség úgy hozza, alkalmazni is tudják.

Az orosz-ukrán háború számtalan tanulságot hozott, és elsősorban ezek közül talán a legfontosabb, hogy eltökélt hazafiak megingathatatlan harci morállal képesek felvenni a versenyt egy náluk sokkal erősebb haderővel szemben is. Láthatjuk, hogy modern katonai eszközökkel, sokszor aszimmetrikus hadviseléssel, de érdemben meg lehet akadályozni egy előrenyomulást, sőt vissza is lehet szorítani azt. A szomszédságunkban zajló háborús tapasztalatokat be kell építeni a magyar haderőfejlesztési programba mind a képzés, mind az utánpótlás kapcsán vagy akár a területvédelmi stratégiákba.

A fegyverzetbeszerzés területén is világos az iránymutatás. Olyan eszközöket kell beszerezni, amelyek honvédségünk képességeit javítják vagy a meg nem lévő képességeket pótolják. Korszerű légvédelmi, páncélelhárító képesség, nagy pontosságú rakétatüzérség és a hadműveletekben egyre nagyobb számban alkalmazott harcászati drónok - ezek lehetnek a fejlesztés irányai. De nem én akarom meghatározni ezt, mert ez nem a politika dolga, nem a politikusok dolga, de nem is a gazdasági élet egyes szereplőié, hanem ez a katonák feladata, ők tudják megmondani, hogy milyen eszközökre van szükségük ahhoz, hogy meg tudják védeni a hazát. Nekünk, politikusoknak azt kell biztosítani, hogy ezek az eszközök beszerezhetők legyenek, és azt kell garantálnunk, hogy a beszerzések során az átláthatóság, a tisztaság megvalósuljon, és mindez korrupciójamentesen történhessen meg.

Tisztelt Képviselőtársak! Magyarország honvédelme olyan közös nemzeti ügyünk, amely nem függhet sem pártpolitikától, sem a pénzvilág egyes szereplőinek gazdasági érdekeitől. Ne felejtsek: „A haza minden előtt”! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! A Mi Hazánk képviselőcsoportjából napirend utáni felszólalásra jelentkezett Dócs Dávid képviselő úr. Nyugodtan tegye csak fel a mikrofont, az idő majd onnan indul, amikor megadom a szót. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DÓCS DÁVID (Mi Hazánk): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A víz szalad, de a probléma marad. A múlt héten egy hasonló eset kapcsán szólaltam fel a Házban, hiszen akkor hallhatuk, ahogy a Dobroda teljes élővilágának a pusztulásához vezetett az a szennyezés, ami Nógrád megye keleti részén sajnos tetten érhető volt, aztán ennek hatására az Ipoly folyó élővilága is károsodott. Mostani

felszólalásomban pedig egy hasonló ügyre szeretném felhívni a figyelmet, annyi különbséggel, hogy ez kicsit keletebbre, Borsod megyében okoz óriási és máig megoldatlan problémákat.

(17.40)

Mint azt korábban már itt a parlamentben is megemlítettem, a Sajó felső folyásán éppen egy ökológiai katasztrófa ment végbe a szemünk előtt, és megy végbe ma is, hiszen 80 nappal a szennyezést követően sem történt sajnós semmilyen megoldás és problémakezelés.

A szlovák kormány tétlenül nézi, ahogy egy folyó élővilága pusztul ki, ami a természetre is súlyos hatást, hatásokat gyakorol. A magyar kormány pedig szintén tétlenül nézi, hogy az északi szomszédunk sajnós nem tesz semmit a probléma megoldásának az érdekében. Nem engedhetjük meg magunknak azt a kényelmet, hogy tovább várjunk, és az élővilág majd megoldja magának azt, amit az emberi gondatlanság, tudatlanság okozott.

Habár a probléma forrása jelenleg a határon túl található, mihamarabbi lépéseket kell tennünk, hogy a Sajó folyó magyarországi szakaszát ez a válság már ne érhesse el. Márpedig negyedév alatt sajnós szó szerint semmi nem történt a probléma megoldása érdekében. A vas nagyjából 24-szerese a megengedett határértéknek, míg a cink 100-szor nagyobb mennyiségben van jelen az üledékben, más nehézfémekkel együtt.

Mint ismeretes, a 2008-ban bezárt vasércbányából már február óta szivárog többek közt a vas-oxid, nikkellel, cinkkel, arzénal és kénnel szennyezett víz, amely már akkor is súlyos természetkárosítást jelentett egy 30-50 kilométeres szakaszon, mégsem rendelt a szlovákiai természetvédelmi minisztérium veszélyhelyzetet, pedig nekik legalább van ilyen minisztériumuk, ha nem is működik. A bányáért felelős állami ércbányavállalat sem tartotta magát a megoldáshoz és az egyhetes kiszabott, saját maga által vállalt határidőhöz. Az ügyet annyira semmisnek tekintik, hogy alig néhányan karolták csak fel. Pedig a gond nem kicsi, és az elmúlt évtizedek tapasztalatai alapján sajnós korántsem egyedülálló. A percnként 17 liternyi szennyezett víz már több mint 2,5 tonnányi mérgező anyagot juttat a folyóba naponta, visszafordíthatatlan károkat okozva ezzel. A haltani felmérést is egy magánvállalkozó végezte el önszorgalomból, egy vízkiviteli engedély miatt. Információink is csak innen származnak, hisz a szakhatóságok sajnós csak egymásra mutogatnak. A probléma orvoslására április 4-én, két hónappal a katasztrófa után, amikor már a befolyástól 10-15 kilométerre minden elpusztult, és hivatalosan is haltottnak lehetett tekinteni a Sajó felső folyását, mely csak nagyon nehezen helyrehozható ökológiai katasztrófához vezethet a Sajó további szakaszain, így hazánkban is. (Sic!)

A szlovák kormány ennek a problémának a megoldására 200 ezer euró összeget különített el, amely azóta sem lett felhasználva a minisztériumaik tehetetlensége vagy tétlensége miatt. Ha ilyen tendenciával számolunk, elkerülhetetlenné válik a felvetés, hogy fel kell készülnünk a legrosszabbra, hogy itt, Magyarországon kell megállítanunk a szennyezés továbbterjedését.

A magyar vízügy március 13-a óta tud az esetről - megjegyzem, semmilyen tájékoztatást nem kapott sajnos a szomszéd állam hasonló szervezetétől -, mégsem történik semmi érdemi, a probléma pedig csak eszkalálódik. Kötelességünk megakadályozni, hogy ugyanaz a katasztrófa ne érje el Magyarország határát, minél előbb lépéseket kell tennünk, hogy se a vízzel, se pedig a hordalékkal mérgező anyag a Sajó magyarországi szakaszára ne jusson el, ne rakódjon le, ne okozzon visszafordíthatatlan vagy csak nehezen és hosszú ideig tartó vagy az alatt orvosolható károkat.

A Mi Hazánk aggóva és felelősséget érezve a környezetünkért, a természeti értékeinkért, felszólítja és kéri a magyar kormányt a mielőbbi és hathatósabb intézkedések megtételére. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Ugyancsak a Mi Hazánk képviselőcsoportjából napirend utáni felszólalásra jelentkezett Apáti István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, ön a szó.

DR. APÁTI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Nagyképűség nélkül, de kellő önbizalommal jelenthetem ki, hogy a Mi Hazánk az egyetlen olyan párt, amelynek valós, életszerű, a gyakorlatban is könnyen, akár egyik napról a másikra átültethető gazdasági javaslatai vannak a gazdasági válsággal szembeni küzdelemben. Ugyanis a gazdasági válság nem lesz, a gazdasági válság nem a közeljövőben fog bekövetkezni, már most gazdasági válság van.

Éppen ezért nagyon fontos összehangolni a nemzetgazdaság egyik húzóágazatának, az építőiparnak a különböző érdekeit, különös tekintettel a vidék, a vidéki munkavállalók, illetőleg a vállalkozók, a munkáltatók és a munkavállalók, valamint az állam érdekeit. Jelzem, hogy nem kell feltalálni a meleg vizet, nem feltétlenül szükségesek gyökeres vagy átfogó törvényhozási lépések, elegendő lenne a már most hatályban lévő szabályokat elővenni, leporolni, azokat újra átolvasni, újraértelmezni, és azokból a lehető legtöbbet kihozni. A Mi Hazánk frakcióvezető-helyetteseként, parlamenti képviselőjeként most egy ilyenre hívom fel az önök szíves figyelmét, és jelzem, hogy ez ügyben személyes egyeztetéseket kezdeményezek az érintett miniszterekkel.

A közbeszerzési törvény egy rendkívül fontos, kiemelkedő nemzetgazdasági súlyú jogszabály, és ebben elképesztő lehetőségek rejlenek, amelyek jó része

kiaknázatlan mind a mai napig. Több ezer milliárd forintot költ el a magyar állam minden évben a közbeszerzési csatornákon keresztül, sajnos sokszor korrupció által terhelt, rendkívül pazarló, átgondolatlan módon.

Éppen ezért azt a javaslatot teszem le itt a tisztelt Ház és a nyilvánosság színe előtt - először elmondom szakmai nyelven, aztán lefordítom magyarra -, hogy az ajánlatkérők az ajánlati felhívást, különösen az építési beruházásoknál - egyébként ez igaz lehet az árbeszerzésekre és a szolgáltatásmegrendelésekre is - úgy állítsák össze, főleg a kiemelkedő, sokmilliárdos vagy sok tíz milliárdos projekteknél, hogy abban a helyi, a járási vagy a regionális munkaerő foglalkoztatása olyan kiemelt súlyszámmal szerepeljen, hogy kimondva vagy kimondatlanul, de nyugodtan egyébként akár kimondva is, csak olyan kivitelező, beszállító vagy szolgáltató nyerhesse meg ezeket az eljárásokat, amelyek vállalja, hogy a beruházás, a beszállítás vagy a szolgáltatás teljes időtartama alatt adott településen, adott járásban vagy éppen régióban állandó lakóhellyel rendelkező betanított munkások, segédmunkások, szakmunkások vagy éppen munkanélküliek közül a lehető legtöbbet foglalkoztatja.

Aztán pedig a közbeszerzési eljárás eredményeként megkötendő szerződésben kell azt legalább a beruházás főösszegének 30 százalékos mértékében rögzített kötbérrel levédeni, hogy aztán aki megnyeri az eljárást, az mondjuk, a szerződés aláírásának másnapján ne kezdje el megszegni ezeket a kötelezettségeit, hanem azokat teljesítse, vagy ha mégis megszegei, akkor rendkívül súlyos következményekkel számolhat.

Magyarra lefordítva: különösen a több évig tartó magasépítési, mélyépítési, különösen, mondjuk, az útépítési beruházásoknál, a tervezett árapasztótározó-építéseknel, a tervezett dél-alföldi vagy az ország egyéb részeit érintő öntözési programoknál, amelyek többéves, akár évtizedes nagyságrendben biztosítanak folyamatos munkát, gondoskodjunk arról, hogy csak és kizárólag olyan kivitelezők nyerhessék ezt meg, amelyek vállalják, hogy a legnagyobb számban foglalkoztatnak helyi munkaerőt.

Ennek több jótékony hatása is lenne. Egyrészt azok a többségében képzetlen rétegek, akik közmunkán, közfoglalkoztatásban tengődnek, nemhogy többet, hanem a sokszorosát keresnék annak, mint amennyit most fizetesként hazavisznek. Ráadásul értéktelmentő, hasznos munkát végeznek, ők maguk is értelmét látják a napi munkavégzésnek, a teljesen haszontalan vízgereblyezés helyett. A vállalkozók mennyiségi és minőségi szempontból is megfelelő munkaerőhöz tudnak jutni. Sikerül csökkenteni a korrupciót, hiszen azt a pénzt, amit eddig, valljuk be, egész egyszerűen elloptak, annak döntő többségét vagy akár egészét munkabérekre és azok közterheire kell fordítani, és az állam is jól jár, hiszen vélhetően jó minőségű munkavégzés történik mindezen erőfeszítések eredményeként.

Különösen most lenne fontos ezt a javaslatot megfontolni, hiszen 1100 milliárd forintnyi építési beruházást már felfüggesztett az állam, további halasztások vagy felfüggesztések várhatóak. Az a nagy mennyiségű, nagyszámú munkaerő, ami most a fővárosban és a nagyvárosokban eddig munkát kapott, haza fog jönni az ország hátrányosabb helyzetű térségeibe, és amennyiben nem tud napi szinten jövedelmekhez jutni, úgy valószínűleg a közbiztonság fogja ennek kárát látni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)*

Úgyhogy plusz extraként a Mi Hazának ez a javaslata még a közbiztonság javítását is szolgálja, úgyhogy javaslom önöknek a Mi Hazánk ezen javaslatának

nemcsak megfontolását, hanem elfogadását. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Mi Hazánk padsoraiból.)*

(17.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm egész napi munkájukat. Az Országgyűlés holnap 11 órakor folytatja ülését.

Az **ülésnapot bezárom**. Mindenkinek szerencsés hazatérést, jó éjszakát kívánok!

(Az ülésnap 17 óra 51 perckor ért véget.)

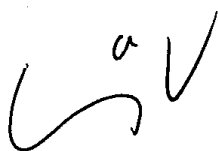
Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Szabó Sándor s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

Dr. Vinnai Győző s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)